ORDINATIONES PRÆPOSITORVM GENERALIVM,

Communes toti Societati,

AVCTORITATE
Septimæ Congregationis Generalis contractæ.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

ANTVERPIÆ,
Apud IOANNEM MEVRSIVM.
M. DC. XXXV.
SVPERIORVM PERMISSV.

SVPERIORIBVS

SOCIETATIS.

CVM *optarent iam dudum pleræque Prouinciæ, idq́ nuper à Septimâ Congregatione poſtulaſſent, vt Ordinationibus Generalium Inſtructionibuſq́ breuiorem in formam, commodioremq́ ordinem redactis, Noſtrorum in his legendis labor tædiumq́ leuaretur; communibus illarum votis vt ſatisfaceret Congregatio, delectis è cœtu ſuo de more aliquot Patribus, totum hoc negotium diligenter commendauit. Illi ergo primùm quidem antiquas Ordi-*

nationes ita contraxerunt, vt & breuiſsimæ nunc ſint, & ſenſum tamen integrum apertumq́ retineant. Inſtructionum autem tum Quintæ, tum Sextæ Congregationis quia duo genera erant, vtraſque diſtinguendas cenſuerunt. Atque eas quidem, quæ perpetuæ legis vim habere videbantur, integras Ordinationibus ſubiiciendas; iis exceptis, quæ de tertio probationis anno diuerſis temporibus perſcriptæ, aliam methodum, ordinemq́ in quem nunc digeſtæ ſunt, neceſſariò poſtulabant. Ex reliquis verò ea dumtaxat excerpenda, Ordinationibuſq́ ipſis aut Regulis inſerenda iudicarunt, quæ certi

quip-

quippiam eodem modo ſtatuerent: ita vt his ſepoſitis, Inſtructiones illæ de cetero ſeorſim ab aliis excuſæ, ad directionem tantummodò Superiorum, pro re natâ & eorum opportunitate legendæ ſeruarentur, ſicut Induſtriæ, & Epiſtolæ Generalium. Quorum Patrum iudicium operamq́; cùm in omnibus approbaſſet Congregatio; (Sic nimirum, vt Ordinationes ad hanc formam redactæ, vim non nouam, ſed eam ipſam quam anteà, in poſterum obtineant:) atque id iam ſupereſſet, vt ſingula in hunc modum recognita, & probata cum Prouinciis communicarentur; hac laboris parte, quæ mihi

præcipuè demandata eſt, ita perfunctus ſum, vt editionem quâ fieri potuit diligentiâ maturarem, caueremq́ ne muneris gratiam, quod reipsâ expeti ſentiebam, diuturnâ minui expectatione permitterem. Romæ, 29. Ianuarij. M. DC. XVI.

BERNARDVS de ANGELIS
Secretarius Societatis
IESV.

IN-

INDEX
ORDINATIONVM
PRÆPOSITORVM
GENERALIVM,

Quæ hoc Libro continentur.

CONTRACTÆ, ET EXCERPTÆ.

QVæ ad Prouinciales præcipuè ſpectant. Cap. 1. pag. 9.
Quæ ad Superiores Locales. Cap. 2. 17
De tertio a [illegible]
Pro Prouincialibus.
Pro Inſtructore. 25
Pro iis, qui tertium annum agunt probationis. 31
Monita Generalia, quæ ad religioſam Noſtrorum directionem ſpectant. Cap. 4. 36

INTEGRÆ.

De Caſibus reſeruatis in Societate. Cap. 5. 44
Pro Superioribus, & Confeſſariis Societatis. Cap. 6. 49.
De promouendis ad Ordines ſacros. Cap. 7. 54
De Libris Ordinationum. Cap. 8. 55

De viſitandis Prouincialibus. Cap. 9. 59
Pro Conſultoribus capita ſcribendi. Cap. 10. 63
De Confeſſariis Principum. Cap. 11. 66
De dimittendis. Cap. 12. 73
De iunioribus Scholaſticis. Cap. 13. 80
De iis, qui in prædiis vacationum tempore morantur. Cap. 14. 84
De manifeſtatione delicti. Cap. 15. 85
De acceptandis Collegiis. Cap. 16. 93
De aptis ad gubernandum. Cap. 17. 98
De promouendis ad gradus Societatis. Cap. 18. 109
De Catalogis, qui tertio quoque anno in Vrbem mitti debent. Cap. 19. 133
De contractibus celebrandis. Cap. 20. 138.
De modo, qui ſeruari debet, cùm ſodalitates B. Virginis ad primariam Romanam aggregari petunt. Cap. 21. 143

ORDI-

ORDINATIONES PRÆPOSITORVM GENERALIVM,

Communes toti Societati,

AVCTORITATE Congregationis Septimæ contractæ.

CAPVT I.

Pro Prouincialibus.

1 NOVITIIS tum in primâ probatione, tum ſexto quoque menſe præter litteras Apoſtolicas Iulij III. de quibus fit mentio in Reg. 13. Magiſtri, oſtendatur etiam Bulla Pij V. de Apoſtatis, & Conſtitutio Gregorij XIV. Gregorij item XIII. quæ incipit, Aſcendente Domino, parte illâ omiſsâ, quæ agit de impugnatione Inſtituti. Similiter etiam eos, qui vota ſimplicia, vel ſolemnia edituri ſunt, aut tertium annum acturi, eaſdem Bullas legere oportebit. *Claudius.*

Quæ Nouitiis, & Tertiariis legenda.

Deſerentes Societatem quando vota renouent. 2 Qui poſt emiſſa vota Societatem ſine licentiâ deſerunt, poſt reditum eadem cum aliis, præmiſsâ ſatisfactione, renouare debent. Qui autem cum licentiâ votis ſoluti abierint, poſt reditum ea non emittent ante biennium, ſicut & ceteri Nouitij. Quod tamen attinet ad probationes, poterit Prouincialis habitâ ratione perſonarum ſatisfactioniſque diſpenſare. *Claudius.*

Sepulcrorũ inſignia. 3 Principum virorum ſepulchra, aut titulos, & inſignia in Eccleſiis noſtris extare non expedit. Quare ſi quis tale aliquid petierit, ad Præpoſitum Generalem referatur, vt decernat quid permitti conueniat. Cenotaphia tamen ad dies aliquot, vel etiam menſes, apponi ſolita non prohibentur. *Claudius.*

Abire in patriam. 4 Profectionem in patriam Noſtris Prouinciales abſque causâ vrgente, & quæ moram non patiatur, non permittant ſine licentiâ Generalis: ad quem ſaltem poſteà referent, ſi neceſſitas coëgerit; ſignificabuntque quantum ad tempus eam conceſſerint. Omnibus autem ſocios adiungent, qui futuri ſint ædificationi. *Claudius.*

Hiſtoria Collegiorum. 5 Hiſtoriam cuiuſque Collegij, & Domus Societatis Romam mitti oportet: quâ breuiter explicetur, quo tempore, quâ occaſione, quibus modis exordium ſumpſerit: quos item reditus ac bona ab initio, ac quæ deinde incrementa, & per quos acceperit: quot, &

quas

quas lectiones, quæve alia onera & obligatiónes habeat: quem numerum perſonarum alat, vel alere poſſit; ceteraque huiuſmodi. Cuius quidem hiſtoriæ retineri in Collegiis debet exemplum, vt ſi quando de futuris incrementis redituum, cenſuum, aut onerum proſequenda erit narratio, à fine præcedentium inchoëtur. Perſcribenda autem erunt omnia in papyro eiuſdem magnitudinis cum Romanâ, & marginis olim præſcriptæ. Quâ itidem formâ tum vota noſtrorum, cùm in Vrbem mittentur, tum Acta Congregationum Prouincialium deſcribi oporteret. *Claudius.* *Quâ formâ tum hiſtoria tum vota ſcribenda & Acta Congregationũ.*

6 Qui in Superiores eliguntur, antequàm Superioris officium ineant, ſeſe ad dies aliquot ſpiritualibus Exercitiis recolligant. *Claudius.* *Noui Superiores ſpiritualia Exercitia obeant.*

7 Confeſſarij noſtrorum, quoad fieri poterit, Conſultores non ſint: quòd ſi quando fuerint, caueant Superiores, ne dum de perſonis agitur, eos quidquam interrogent. *Claudius.* *Confeſſarij Conſultores non ſint.*

8 Recens promoti Sacerdotes per duos ſaltem annos, vt ordinarij operarij in miniſteriis cum proximis non occupentur: atque intra hoc biennium, & poſt illud, antequàm ad mulierum confeſſiones exponantur, virorum confeſſionibus audiendis exerceantur. *Claudius.* *Noui Sacerdotes, &c.*

9 Ad reſecandas mulierum ſuperfluas viſi- *Viſitationes mulierum.*

viſitationes, quæ magnâ temporis ac ſpiritus iacturâ fieri ſolent; Prouincialis cùm ſingula loca viſitat, diligenter an vlli ſint exceſſus inueſtiget; ac præter eas, quibus ob dignitatem, vel merita in Societatem id officij genus negari ſine offenſione non poſſit, ceteras omnes huiuſmodi viſitationes prohibeat. *Claudius.*

Bonorum diſtributio. 10 Bonorum diſtributiones vt rectè à noſtris, & cum ædificatione fiant, hæc in primis obſeruanda. Primò, Si qui bonis ſuis ſe abdicant, alij potiùs ea donare velint, quàm Societati, nec diſſuaderi, nec retrahi eos debere: neque opus eſſe, vt Generalis aſſenſum ad id requirant. Secundò, Si quid Societati largiri velint, Rector, qui Collegio ſuo applicari cupit, Prouincialem informet, hic verò Generalem, tum de bonorum valore, & Collegij illius neceſſitate, tum an alia ſint Collegia, quæ maiore inopiâ laborent, tum denique quò propendeat voluntas abdicantis, vt huic, vel illi Societatis loco addicantur. Tertiò, Nulla cuiuſquam Noſtrorum legitima exigatur, aut applicetur, vel eâ de re agatur priuſquàm biennium probationis peregerit, votaque emiſerit. Quòd ſi quis maturior erit ætate, cuius bona vel à nullo dependeant, vel exigi & recuperari ſine offenſione, ac difficultate poſſint; referet ad Præpoſitum Generalem Prouincialis, vt videat, an permittenda illi ſit diſpoſitio ante biennium. Quartò, In huiuſmodi exactionibus

bus conuentionibuſque, primum omnium attendatur, an is qui diſponit, conſanguineos pauperes habeat; deinde pacis erga omnes & ædificationis ratio potiùs habeatur, quàm commodi vllius temporalis. Quod vt fiat, Prouincialis ipſe potiùs, quoad fieri poteſt, per ſe hæc tractet, quàm per Rectores, ac multò minùs per Procuratores, qui applicationum illarum ſpem aliquam conceperunt. Quintò, Poſtquàm quis in Societate quatuor integros annos vixit, dummodò ad annum viceſimum peruenerit, & in vocatione firmus ac ſtabilis iudicetur, de rebus ſuis omnino diſponat, niſi patriæ leges diutius expectare cogant. *Claudius.*

11 Vt mutari Superiores debent, ita etiam ſubinde aliqui Conſultores, ne per longiſſimi temporis ſpatium iidem ſemper hoc officio fungantur. *Claudius.* *Conſultorum mutatio.*

12 Sacerdotes Nouitij quo primùm die biennio elapſo vota emittunt, celebrare antiquâ conſuetudine ſolent. *Claudius.* *Sacerdotes Nouitij celebrant cùm vouent.*

13 Cùm de Superioris alicuius mutatione agendum eſt, primùm cauſam Præpoſito Generali exponat Prouincialis, cur liberandus quiſque videatur. Verbi gratiâ quòd diu gubernarit, quòd minùs ſatisfaciat, quòd liberationem ipſe expetat. Deinde re priùs cum Conſultoribus examinatâ, ſubiiciat quis cuique ſuccedere poſſit: nec *Quid ſcribendum cùm Superiores mutandi ſunt.*

vnum,

vnum, ſed plures, & quis omnium aptiſſimus iudicetur. Quòd ſi de his miſſæ aliàs in Vrbem informationes fuerint inter aptos ad gubernandum, id ipſum ſignificet. Sin minùs, vel tum ſtatim mittat, vel primo quoque tempore. *Claudius.*

Eleemoſyna. 14 Collegia, quæ poſſunt alere duodecim ſcholares, nullas eleemoſynas admittere poſſunt, niſi leuis momenti, raro, & ab iis, quorum timeatur offenſio, ſi non admittantur. Reliqua poſſunt. Sed ſi ab iis mittantur, quorum filij ſcholas noſtras frequentant; & coniectura ſit (ſumpto iudicio ex circumſtantiis perſonarum, ac modi dandi, & loquendi) mitti pro compenſatione, vel intuitu miniſterij, admitti non debent, donec planè intelligant accipi non poſſe, niſi nomine eleemoſynæ, ſecluſo omni alio reſpectu, atque hoc eodem modo ipſi quoque largiantur. Idemque eſt iudicium de eleemoſynis, quæ poſtquàm Noſtri alicubi concionati ſunt, ad Domos vel Collegia interdum mittuntur à Prælatis, vel à Ciuitatibus, aut aliis. *Claudius.*

Inſtruct. 2. ſextæ Cong. c. 2. §. 4.

Concionatores. 15 Qui cibis Quadrageſimalibus veſci non poſſunt, hi propter ædificationem proximi extra Domos noſtras concionaturi ne mittantur. Cum iis autem, qui in Eccleſiis noſtris concionantur, nemo diſpenſet inconſulto Prouinciali, qui quidem neceſſitatis & maioris

Ex 2. pro Concionatoribus §. 9.

ioris diuini obſequij rationem habebit. In victu porrò & veſtitu lautitiæ illæ, ac ſingularitates,& exemptiones,quibus alij meritò offenduntur, Concionatoribus minimè concedantur. *Claudius.*

16 Coadiutores è Nouitiatu educi non debent, niſi per annum ſaltem integrum in eo fuerint,& benè ſatisfecerint:nullo autem modo ante finitum biennium in publicis æditui, Ianitoris, & ſimilium officiis, in quibus cum externis agitur, exponi. *Claudius.*

Coadiutores è nouitiatu quando educendi. Ex 8. pro Nouitiis §.5.

17 Summâ curâ prouidere Superiores debent,vt in exigendâ ratione conſcientiæ, ſecreti naturalis, quo tenentur, fides integra ſit; nihil omnino cuiquam innuendo, ac multò minùs ad conſultationem conſilij causâ referendo; ſed hac notitiâ ita vtendo, vt ſubditorum animi nequaquàm offendantur. Proinde quâ fide in hoc genere ſe gerant Superiores, Prouincialis diligenter cognoſcat: & ſi quis in eo minùs, quàm debet, fuerit accuratus, pro culpæ modo in eum animaduertat: ac, ſi opus fuerit,de eo remouendo certiorem faciat Generalem Præpoſitum. Quod ita fuiſſe conſtitutum, operæ pretium eſt à ſubditis intelligi; ne quâ ratione ab aperiendâ ſuâ conſcientiâ deterreantur. *Claudius.*

Ratio exigenda conſcientiæ. Ex 13. de ratione cõſcientiæ,§. 2.& 3.

18 Qui in Miſſionibus verſantur, feminas ne viſitent, nec eas ad ſe domum venire ſinant

In Miſſionibus quomodò ſe gerant.

Ex 2. 6. Cög. de Miſsionibus.

ſinant quacumque de causâ, ſed in templo, ſi neceſſe fuerit, audiantur. 2. Externos ad menſam numquàm inuitent, nec ſe ab aliis inuitari patiantur, quantum in ipſis erit. 3. Pecuniam quoad fieri poteſt non accipiant: ſi accipere cogentur, ſic impendant, vt memores ſint paupertatis & ædificationis: eiuſque rationem Superiori poſteà reddant. *Claudius.*

Socius Prouincialis. Ex 8. 6. Cög. pro Superior. tus, §. 2.

19 Socius Prouincialis ſemel quotannis certiorem faciat Præpoſitum Generalem, quemadmodùm ſuas Regulas obſeruet Prouincialis; ceteraſque Ordinationes executioni mandandas curet; & vt fructuosè ſe gerat in obeundâ Prouinciâ. *Claudius.*

Noui Superiores inſtruantur in Conſtitut. Ex eadem §. 3.

20 Futuri Superiores, qui nondum gubernarunt, priuſquàm gubernationem ineant, duos minimùm menſes rebus aliis ſepoſitis ponant in attentâ lectione Conſtitutionum, Regularum, Ordinationum, Induſtriarum, Inſtructionum pro Superioribus, & Priuilegiorum, vt rectè omnia percipiant: & quæ non benè intellexerint, à Prouinciali percontentur: cuius erit illos erudire, & in viſitatione periculum facere, quàm benè omnia calleant, admonito Præpoſito Generali. *Claudius.*

Miniſtri quales. Ex eadem §. 4.

21 Miniſtri, in magnis præſertim Collegiis, nec valdè iuuenes præficiantur, nec abſque conſultatione. Inſtruendi autem erunt primùm à Prouinciali, deinde à Superioribus

ipſis

ipſis in decurſu officij: iique ſint, quantum fieri poterit, qui Rectores aliquando eſſe poſſint. *Claudius.*

22 Confeſſarij Superiorum, abſente Prouinciali, diſpenſare cum illis poſſunt in cibis vetitis, horis canonicis, irregularitate, & ſimilibus, eodem planè modo quo Superiores cum ſuis ſubditis. Eademque erga Prouincialem facultas eius Confeſſario conceditur. *Claudius.* *Confeſſarij Superiorum.* Ex eadem, §.7.

23 Prouincialis initio cuiuſque menſis, aut certè quando adſunt Conſultores, conſultationem cum illis habeat de ſtatu & diſciplinâ totius Prouinciæ, quid in eâ ſciatur, quid audiatur, quid ipſemet à Rectoribus, eorumque Conſultoribus acceperit. *Claudius.* *Menſtrua conſultatio.* In 10. 6. pro executione vrgenda.

CAPVT II.

PRO SVPERIORIBVS LOCALIBVS.

1 LIBRI veterum obſcœni, non expurgati, quamuis in Indice prohibiti nō ſint, Noſtris tamen, etiam Magiſtris, niſi maturis, & qui ſine periculo vti poſſint, non permittantur; Scholaſticis autem nullo modo. Recentiores verò, quocumque idiomate ſcripti, nemini concedantur. Spirituales item, qui licet pij videantur, Inſtituto noſtro minùs congruunt, *Libri obſcœni.* *Spirituales non congruentes inſtituto.*

gruunt, vt Taulerus, Rusbrochius, Harphius, & alij huiuſmodi, Noſtris paſſim ac ſine dele-
Muſici. ctu non permittendi. Muſici denique qui turpem dictionem habent, vel ſonum cui ſubeſſe obſcœna, aut vana putentur, penitùs interdi-
Libri prohibiti. cuntur. Quinam porrò ex libris prohibitis ſeruari in Collegiis noſtris, & quo loco debeant, quorúmve vſus, & quibus concedi à Rectoribus queat, decernet Præpoſitus Prouincialis. *Euerardus.*

Bulla Cœnæ. 2 Bulla Cœnæ in ſingulis Domibus & Collegiis eo loco exponatur, vbi commodè à Confeſſariis noſtris legi poſſit. *Euerardus.*

Suffragia pro defunctis. 3 Pro iis, qui in itinere Indico vitâ funguntur, fiant ſolita ſuffragia tum in Prouinciâ, in quâ moriuntur, tum in eâ etiam Indiæ Prouinciâ, ad quam tendebant, vel vnde in Europam veniebant. Pro iis verò, qui in Europâ extra Prouincias ſuas decedunt, fiant in Collegio, ſeu Domo, in quâ quis moritur (vel in proximâ, ſi peregre obierit) eadem omnino ſuffragia, quæ fierent ſi eius loci membrum foret: moneatque loci Superior Præpoſitum Prouinciæ, ad quam defunctus mittebatur, vt ſolita pro eo ſuffragia indicat tum in Domo, ad quam deſtinabatur, tum in totâ Prouinciâ, ac ſi in illâ obiiſſet. *Claudius.*

Compendiũ Priuilegiorum. 4 Compendium Priuilegiorum, ſeu maius, ſeu breuius, ſine permiſſu Generalis nuſquam recudatur. Exemplaria autem, quæ ad vſum præ-

præcipuè Superiorum & Conſultorum in ſingulis Domibus & Collegiis eſſe debent, ita Noſtris cum facultate Prouincialis concedi poterunt, vt externis non oſtendantur, nec inde ad alia loca exportentur. *Claudius.*

5 Horam conſiderationi Superiores locales quotidie, aut certè alternis diebus, impendent: in quâ ſecum, & cum Deo conſiderent, quomodò ſe habeat ſtatus Domus, vel Collegij; quomodò ſubditi in ſpiritu & virtutibus proficiant; quid impedimenti & diſtractionis habeant; quo ſpirituali morbo hic vel ille laboret; quo remedio iuuari poſſit, vt adhibeatur; quomodò Præfectus rerum ſpiritualium, ac ceteri officiales ſuis officiis fungantur; quomodò Regulæ, Ordinationes, & religioſa diſciplina ſeruetur; quis erga proximos per miniſteria noſtra fructus colligatur. Denique præter examen ordinarium, examinent hoc tempore impenſiùs defectus circa gubernationem: legant Regulas Viſitatorum, & Superiorum iuſſa; nihilque horum omnium perfunctoriè, ſed accuratè & ſtudiosè omnia in Domino exequantur. *Claudius.* *Hora conſiderationis.*

6 Superiores à Præfecto rerum ſpiritualium rationem frequenter exigant, quomodò, & quàm frequenter, iuxta Regulas, Patres & Fratres curæ ſuæ commiſſos alloquatur: idque ipſum à Patribus & Fratribus ipſis intelligat. *Claudius.* *De Præfectis ſpiritus.*

Communionis frequentia. 7 Circa Communionis frequentiam, vbi ſeruari non poteſt Regula 26. Sacerdotum, ne pœnitentes crebriùs, quàm octauo quoque die communicent, hoc ſaltem retineatur, vt ſolius Prouincialis diſpenſatione bis in hebdomadâ communicare liceat. Cum iis verò, qui frequentiùs ſoliti ſunt, id curetur, quod ſuauiter obtineri poſſit. *Claudius.*

Nouitij quaterni in cubiculis. 8 Nouitij in Domo probationis terni aut quaterni in cubiculis, permixti antiquiores cum recentioribus, manere debent etiam interdiu, non in aulâ, quæ communibus tantùm conuentibus & exercitiis deſtinanda eſt. *Claudius.*

Ædificare. 9 Superiores locorum inconſulto Prouinciali ædificare nihil debent: nec permittere Prouincialis, vt quidquam, niſi quod neceſſarium ſit, ædificent. *Claudius.*

Quæ cum Conſultoribus. 10 Rectores priuſquam ad Prouincialem de re aliquâ ſcribant, de eâ cum Conſultoribus conferant: & quid illi ſentiant, Prouinciali ſignificent. *Claudius.*

Cœnobia monialium. 11 Monialium cœnobia Noſtri ad ægrotantium confeſſiones audiendas, nullo modo ingrediantur. *Claudius.*

De vitio linguæ. *Ex Inſtruct. 1.6. Congr. c.4.§.2.* 12 In vitiis linguæ ſeriò aduigilent Superiores, & grauari conſcientiam ſuam intelligant, vt Auctores diligenter inquirant, quò ſeuerè puniantur. Qui verò auctores ipſos manifeſtare recuſauerint, pro ipſis habeantur. *Claudius.*

13 Sæ-

De viſitatione feminarum. Ex 3. 6. Cong. pro Confeſſariis, §. 31.

13 Sæpè inquirant tum Prouincialis tum Superiores locorum, quomodò ſeruentur Regulæ & Ordinationes, quæ ad confeſſiones & viſitationes feminarum ſpectant, & maximè Regula 18. Sacerdotum, & quæ circa illam ſtatuta ſunt. *Claudius.*

Notitia per confeſſionẽ. Ex 7. de notitiâ per cõfeſſionem.

14 Tametſi non deſint Doctores, qui notitiâ per confeſſionem habitâ, ſaluo Sacramenti ſigillo Confeſſariis vti nonnumquam licere ſentiant; Noſtros tamen eam doctrinam ſequi non expedire iudicamus. Quare caueant diligenter Superiores, ne vel ipſi vel Noſtrorum aliquis eam vſpiam introducant, priuatímve aut publicè doceant, nec eâ, niſi fortè de Pœnitentis licentiâ, vllo modo vtantur. *Claudius.*

Dies recreationis. Ex 4. 6. Cong. pro Scholaſticis, §. 4. & 5.

15 Die recreationis hebdomadariæ, cùm itur ad prædium ſeu vineam, ibique cœnatur, meridie per vnam aut alteram horam Scholaſtici partim ſtudeant, partim orationem matutinam perficiant. Quo tempore nulli fas ſit, vel ludere, vel confabulari, niſi eo elapſo ſignum detur ad recreandum. Cùm verò per cæli iniurias, vel alias ob cauſas, die recreationis neque ad prædium, neque deambulatum ire licuerit; manè ad recreationem non pulſetur, ſed vacetur ſtudiis; à prandio verò peractâ recreatione ordinariâ, morâ aliquâ interpoſitâ detur ſignum ad recreationem per tres horas. *Claudius.*

Doctrina Christiana. Ex 14. pro Coadiutoribus, §. 2.

16 Loco inſtructionis doctrinæ Chriſtianæ, quæ extra Nouitiatum ad Coadiutores habe-

haberi ſolet, ſi ſatis in eâ inſtructi exiſtimentur, inſtituatur ſingulis hebdomadis ſpirituale colloquium, ſeu conferentiæ de rebus ad eorum exercitia & captum accommodatis. Plurimùm autem conferet, ſi à Superiore ipſo fiant, ad quem hæc maximè cura pertinet. *Claudius.*

Noſtri ne ſoli in villis. Ex eadem, §. 4.

17 Qui ad vineas, agroſque procurandos mittuntur, ſint ex iis qui in ſpiritu & religioſâ diſciplinâ magis profecerint; neque vmquam ſoli in huiuſmodi locis morentur, aut certè pernoctent, & quàm minimum fieri poteſt in illis permaneant. Quòd ſi diutiùs aut longiùs abeſſe oporteat, mutentur nonnumquàm aut identidem ad Collegia reuertantur, vt in vtroque homine reficiantur. Ea verò quæ per externos in his locis curari poſſunt, ad ea Noſtri ne adhibeantur. *Claudius.*

Miniſtrorũ poteſtas. Ex 8. 6. Cong. pro Superioribus, §. 4.

18 Miniſtris Superiores eam concedere poteſtatem debent, quæ pro perſonarum conditione ad rectam gubernationem conuenire videbitur. Etſi autem Miniſter, quamuis Superior ſit, in virtute ſanctæ Obedientiæ præcipere non poteſt; Coadiutores tamen, ſiue alij, qui Miniſtro clarè dicunt, *Nolo facere*, incurrunt in quartum caſum reſeruatum inobedientiæ expreſſæ. *Claudius.*

De conſultatione hebdomadariâ. Ex 10. ſextæ pro executione vrgendâ, §. 2.

19 Superiores tempore ordinariæ conſultationis ſingulis vel alternis hebdomadis, vnà perlegant aliquid ex Regulis, Ordinationibus, aut ſimilibus. *Claudius.*

20 Pri-

20 Primâ cuiuſque menſis hebdomadâ pro ordinariâ conſultatione agatur de executione; An aliquid domi ſit, quod negligi videatur; an vigeat obſeruatio Regularum; an notetur frequens aliquarum tranſgreſſio; an ſeruentur Superiorum ordinationes, præſertim quæ in memoriali à Prouinciali relictæ ſunt, quas eodem ipſo tempore legi oportebit, ſi nondum executioni mandatæ ſint. *Claudius.* *De conſultatione menſtruâ.* Ex eadem, §.5.

CAPVT. III.

De tertio anno Probationis.

PRO PROVINCIALIBVS.

1 OMnes poſt abſoluta in Societate ſtudia, ſiue Theologiæ ſiue Caſuum côſcientiæ, aut certè poſt ſtudiorum repetitionem, quibus illa conceditur, ad tertium annum mittet probationis. Et quamquàm differre interdum ex graui causâ poterit monito Generali, cum nullo tamen omnino diſpenſabit. *Quinam, & quando ad 3. annum mittendi.* Ex Inſtruct. 11.12. & 13.

2 Superiorem illis, ſeu Inſtructorem deliget, qui auctoritate valeat, & aliàs gubernarit: cuiuſmodi foret Prouincialis, officio ſuo defunctus, aut ſimilis quiſpiam alius, quem magni facturi ſint, & à quo regi ſe faciliùs patiantur. *Qualis Inſtructor.*

Priùs monendi de defectibus. 3 Priuſquàm probationem aggrediantur, eos ipſe, aut Rector Collegij de iis omnibus admonebit, quæ ſtudiorum tempore in illis fuerint obſeruata: Inſtructoremque de iiſdem defectibus informabit, & de reliquis eorum qualitatibus, & talentis, vt meliùs eos dirigere ac iuuare poſſit.

Vbi facienda hac probatio. 4 Ad hãc probationem ſi peculiaris in Prouinciâ Domus non erit, vt conari debent Prouinciales, fiet illa quidem in Domo Probationis, ſed ita vt proprium, & à Nouitiis ſeparatum locum habeant, in quo exerceantur: niſi fortè certa vſpiam aliqua ſit ratio, cur à Nouitiis ſeparandi non videantur; de quâ referendum erit ad Præpoſitum Generalem.

Numerus Probandorum. 5 Et quoniam ſeparati hoc modo pauciores quàm decem, aut duodecim eſſe non debent, ſi tot aliquo anno in Prouinciâ non erunt, coniungi vnà poterunt è vicinis Prouinciis loco deſignato, qui commodiſſimus eis videatur. Quòd ſi ne ſic quidem coniunctis Prouinciis numerus conſtabit, admonebit Generalem, vt diſpiciat an annum vnum, duóſve differri debeat quoad numerus expleatur.

6 Dabit operam, tum maximè cùm ſeorſim à Nouitiis agitur hæc probatio, vt maturè, ac ſimul omnes quoad eius fieri poteſt, mittantur, qui eiuſdem anni ſunt, ne aut retardari, aut perturbari ordinem probationum neceſſe ſit. *Claudius.*

Priùs ſacris initiandi. 7 Ad ſacros Ordines circa finem ſtudiorum

omnes

omnes promouendi ſunt, iuxta Conſtitutiones. Quòd ſi qui ob ætatem, aliáſve ob cauſas Ordines nondum ſuſceperint, cùm ad tertium annum mittuntur, hos, niſi fortè Sacris initiati iam eſſent, eo temporè promoueri non permittat.

8 Crebrò illos viſitet, moneat, conſoletur, aduigiletque vt ſi qui in hac probatione non proficiunt, maturè illos educat, vt eam optare omnes diſcant; ſciantque ſe interim in humilioribus officiis exercendos, nec ad vllum gradum promouendos, niſi denuò ad tertium probationis annum admiſſi Superioribus ſatisfecerint. Adnotabit præterea in libro, quomodò ſinguli ſe geſſerint, vt cùm informandi pro gradu tempus aduenerit, certiora referat ad Generalem. *Viſitandi, & quinam profecerint notandum.*

9 Curabit, vt Inſtructor, & Rector, ſeu Magiſter Nouitiorum, & Miniſter ſub anni finem ad ipſum ſcribant, quomodò ſinguli, & quibus in rebus benè aut malè ſe geſſerint. *Claudius.* *Moneatur ab Inſtructore, & Superioribus.*

PRO
INSTRVCTORE.

1 ADNITI ante omnia debet, qui huic muneri præficitur, vt memor vtilitatis neceſſitatiſque, ob quam in Societate inſtituta eſt hæc probatio; tum ſeriò ipſe ac diligenter in officium incumbat, tum eos excitet, qui *Huius probationis neceſſitas.*

in eâ exercendi ſunt, vt magno animi ſtudio & alacritate illam ſuſcipiant.

Exercitia quænam.

2 Quod ad rationem probationis attinet, iiſdem omnino, quibus Nouitij, Probationibus, tam ſpiritualibus, quàm corporalibus exercendi ſunt: hoc eſt, ſex experimentis Societatis, & aliis ſimilibus, quæ ad perfectam ſui abnegationem conferant, ſumpto exordio à ſpiritualibus Exercitiis per integrum menſem. Ad Magiſtri autem prudentiam pertinebit, pro ratione virium cuiuſque ac diſpoſitione hæc omnino ſic temperare, vt nec ſeueriùs quàm par ſit, nec remiſſiùs exigantur; ſed ad maiorem eorum profectum, ſolidarumque virtutum adeptionem ſingula referantur.

Exhortationes diuerſæ.

3 Exhortationes, quæ ad ipſos habebuntur, ſimiles earum eſſe non debent, quæ ad Nouitios haberi ſolent; ſed magis ad eorum captum accommodatæ: in quibus de perfectione, oratione, inſtituto, zelo animarum, miniſteriis erga proximos tractetur. Idemque iudicium eſt Conferentiarum. Quare vbi à Nouitiis ſeparati non erunt, tum nihilominus ad illos priuatim ſermo ſubinde aliquis & conferentia inſtituatur de re illis propriâ & appoſitâ, vt dictum eſt.

Conferentia.

Loco doctrinæ Chriſtianæ.

4 Pro explicatione doctrinæ Chriſtianæ, quæ Nouitiis tradi ſolet, vtilior & congruentior erit alia quæpiam exercitatio, in quâ de iis agatur, quæ illorum ſtatui magis conueniunt; cuiuſmodi eſt Directoriũ, & modus tradendi

Exer-

Exercitia ſpiritualia; modus iuuandi cum fructu animas ex induſtriis P. Polanci, & aliis id genus: modus item adiuuandi eos qui moriuntur: Collationes de Inſtituto, & Conſtitutionum iis partibus quæ ad virtutes, miſſiones, auxiliumq́ue animarum ſpectant: & de Regulis Sacerdotum, Confeſſariorũ, Concionatorum. Conferet etiam fortaſſe, ſi præmiſsâ lectione opuſculi B. Bonauenturæ de cæremoniis Miſſæ, aut aliorum huiuſmodi tractatuum, de nonnullis poſteà capitibus inter ſe tractent, quæ ad maiorem reuerentiam, affectumq́ue in tanti myſterij celebratione inflammandum conducant.

5 Non abs re forſitan erit, ſi practicas interdum de aliquâ virtute exhortationes habere iubeantur, vt de obedientiâ, humilitate, paupertate, fraternâ caritate, oratione, ac ceteris: & in his ſuos potiùs conceptus ac ſenſus exprimant, quos Dominus ipſis communicarit, tamquàm ad promouendum ſpiritum efficaces, quàm aliud quippiam ad concionum morem meditatum & compoſitum. *Habeant ipſi practicas exhortationes.*

6 Exercitia corporalia valdè moderata ſint, & non qualia Nouitiorum: eademq́ue ad mortificationem potiùs, mentaliumq́ue auocationem, quàm ad defatigationem apposita: tametſi vilia indumenta, & aliæ id genus mortificationes prætermitti non debent. *Exercitia corporalia.*

7 Concionibus habẽdis, multò minùs ſcholis docendis operam non dabunt, quamuis ad ali- *Nullis miniſteriis occupentur, niſi miſſionibus.*

aliquam miſſionem vnius vel alterius menſis deſtinari poterunt, vt per villas & pagos doctrinam Chriſtianam tradant, & alia huiuſmodi miniſteria obeant. Sub tempus autem miſſionum, ne imparati ad eas proficiſcantur, inſtituendæ erunt per menſis vnius ſpatium conferentiæ de nonnullis Conſcientiæ caſibus magis neceſſariis. Sacerdotes etiam in audiendis confeſſionibus nondum exercitati, per menſem vnum exercendi erunt, vbi & quando Prouinciali vel Inſtructori videbitur.

Mittendi ad loca noſtra vicina.

8 Ad vicina Societatis loca probationis causâ, ſicuti ſolent Nouitij, ad breue tempus mitti poterunt; vt ibi ſimiliter atque in Domo Probationis in humilibus officiis exerceantur: dummodò eorum ratio habeatur, vt benè occupati ſint, & non otientur.

Libri ſpirituales.

9 Procuranda erit ad illorum vſum librorum ſpiritualium copia, iuxta Indicem qui ſubiicietur. Concedi etiam illis ferè debebunt Societatis Conſtitutiones, Regulæ communes ac Sacerdotum, Miſſionum item, & Concionatorum, Bullæ prætereà, quæ ad Societatis Inſtitutum pertinent, Iulij III. & Greg. XIII. & quæ contra Apoſtatas eſt Pij V. & Gregorij XIV.

Conſtitutiones, Regulæ.

Inſtructor eorum Confeſſarius à reſeruatis abſoluet.

10 Confitebuntur ordinariè ſuo Inſtructori, qui poteſtatem habebit etiam à reſeruatis abſoluendi, tametſi Domus vel Collegij Superior non ſit. Idem etiam pœnitentias ex deuotione, & alias id genus mortificationes concedere

cedere poterit. In iis verò, quæ ad domeſticam diſciplinam ſpectant, vt cùm foras exeundum erit, aut menſæ inſeruiendum, cùm Regularum exigenda obſeruatio, aut errata pœnitentiis corrigenda, aut iis affinia, Rectoris aut Miniſtri munus erit, Inſtructore conſulto. *Pœnitentia.*

11 Non ſcribent, nec accipient litteras officioſas, multoque minùs de rebus nouis vllam in partem: ſed cùm alicuius momenti negotium erit, diſpiciet Inſtructor, penes quem ſigillum erit, an litteras reddi conueniat, aut reſponderi. *Litteræ.* *Sigillum.*

12 Ad vineam, aut prædium recreationis causâ mitti poterunt ſingulis menſibus, vel etiam ſæpiùs, ſi Prouinciali videbitur. In hebdomadariâ autem recreatione ſeruabitur Regula 62. Magiſtri Nouitiorum. Extra tempora porrò quotidianæ recreationis, concedi eis poterit, vt in horto aliquâ diei horâ deambulent, ſed ſinguli ſeorſim, & ſilentio. *Vinea.*

13 Prouincialem de ſingulorum ſtatu certiorem ſæpè faciet, quibus ſcilicet mediis ad virtutes promoueantur; quibus item à defectibus emendentur. Eamque ob cauſam, atque vt fructuoſiùs eos promoueat, frequenter illos interrogabit, quomodo in orationis induſtriâ, in coërcendis affectibus, in ſuperandis difficultatibus, in continuâ rerum omnium mortificatione, indifferentiâque ad gradus, & Societatis miniſteria, ac demum in ſpirituali animæ ſuæ profectu ſe habeant. Sub anni *Inſtructor eos alloquatur ſæpe, & inſtruat.*

verò

Prouincialē informet de ſingulis. verò finem, plenam informationem de ſingulis ad Prouincialem mittet, quomodò & quibus in rebus benè aut malè ſe geſſerint: idemque vt faciant, Rectorem & Miniſtrum admonebit. *Claudius.*

LIBRI

Pro iis, qui in tertio Probationis anno verſantur.

PRÆTER eos, qui in Regulis Magiſtri Nouitiorum habentur, addi poterunt alij ex iis qui habentur in Regulis Præfecti lectorum ad menſam. Adhuc etiam integra opera S. Baſilij, S. Gregorij Papæ, & Hugonis de Sancto Victore, quorum aliqua tantùm in dictis Regulis habentur.

Ex ſanctis Patribus.

Addi item poſſunt opera Guilielmi Pariſienſis, Gerſonis Cancellarij, Climaci, S. Leonis, & Ludouici Granatenſis.

Ex Noſtris. Ex Noſtris, Hieronymus Platus de bono ſtatus religioſi, Bernardinus Roſignolius, Franciſcus Arias, Ludouicus de Ponte, Alphonſus Rodericius, Didacus Aluarez de Paz. F. Antonius de Molinâ de ſtatu Sacerdotali, Scala Bellarmini, & de æternâ felicitate Sanctorum, Meditationes etiam P. Natalis, Vincentij Bruni, Coſteri, Loartis, Ritij, Pinelli, Capillæ, & alia huiuſmodi, præſertim ex noſtrâ Societate; ac opuſcula Didaci Stellæ,

Stellæ, & Didaci Perez Auertimenti ſpirituali.

Ex Hiſtoricis, Palladius, Theodoretus, Speculum exemplorum, Cæſarius, Chronicæ S. Dominici & S. Franciſci, Speculum Vincentij Beluacenſis, S. Antonini hiſtoriæ, Maruli exempla, Giardino d'eſſempi di Razzi, & Maffæi vitæ Confeſſorum. *Ex Hiſtoricis.*

Scripturæ interpretes aliquot, vt opera omnia Titelmanni, Ianſenij, & Maldonati, & Bellarmini in Pſalmos. *Ex Interpretibus Scripturæ.*

Omnia autem huiuſmodi arbitrio Instructoris habebunt. *Omnia arbitrio Inſtructoris.*

Pro iis, qui tertium annum agunt Probationis.

1 QVI ad tertij anni probationem deſtinantur, diligenter hæc animaduertãt oportet. Primum, illam à B.P.N. IGNATIO ſapienter inſtitutam, & multis Conſtitutionum locis commendatam fuiſſe; decretumque Noſtros omnes, qui in Scholaſticos approbati ſtudia iam ſua in Societate abſoluerint, priuſquàm ad gradum vlteriorem, ſeu Profeſſorum, ſeu Coadiutorum ſpiritualium admittantur, in hac vltimâ probatione ſedulò exerceri. *Inſtitutio huius probationis.*

2 Porrò finem huius probationis eſſe in plenâ, & abſolutâ ſui ipſius abnegatione ita ſe cum diuinâ gratiâ exercere; & cum eadem ad virtutes Religioſo dignas incumbere, vt fiat homo in vitâ ſpirituali perfectus, idoneumque So- *Finis huius probationis.*

Societatis inſtrumentum ad animas Chriſto lucrifaciendas euadat. Cùm enim Societatis Inſtitutum homines non ſolùm litteris, ſed multò magis ſpiritualis vitæ perfectione conſpicuos requirat; ex illâ verò aſsiduâ contentione, quæ per aliquot annos in excolendo per ſtudia intellectu ponenda eſt, humilitatis ac deuotionis feruor intepeſcere ſoleat; neceſſarium omnino iudicauit Beatus Pater, vt abſolutis ſtudiis certum aliquod tempus vnicuique tribueretur, in quo vires ſpirituales inſtauraret; ſolidarumque virtutum ſtudio & profectu, tamquam neceſſariis in futurum præſidiis, ſe communiret.

3 Ad hunc verò finem conſequendum duo eſſe potiſſimùm neceſſaria. Vnum, vt qui ad hanc probationem mittitur, non perfunctoriè ad eam tranſigendam accedat; ſed magnâ cum animi ſimplicitate & humilitate, ardentique profectus ſui deſiderio: proponatque ſibi omnino abhorrere ab omnibus, quæ profectum hunc poſſunt impedire; totiſque ea viribus amplecti, quæ eum ad eumdem adiutura, Superioris iudicio, videbuntur. Alterum, vt quæ animo ita ſtatuerit, ſtudioſè conſtanterque exequatur; nihil omnino, quod ad profectum in humilitate, & abnegationem vniuerſi amoris ſenſualis, voluntatis, & iudicij proprij, & ad maiorem cognitionem & amorem Dei conferat, prætermittendo: vt cùm in ſeipſo profecerit, meliùs atque efficaciùs

Media ad conſequendum.

ciùs alios ad Dei & Domini noſtri gloriam iuuare poſſit.

4 Denique cùm hæc vltima ſit Societatis probatio, atque ita illam Conſtitutiones vocent; meritò ſollicitum eſſe debere vnumquemque, vt ad quam initio perfectionem vocatus eſt, ad eam in hac demum probatione acquirendam omni ope deſudet. Iuſtum enim eſſe, vt quem à ſuis fructum Societas poſt tot labores & ſumptus illorum causâ impenſos, totque adiumenta tum in purgando affectu, tum in excolendo intellectu exhibita, iure ſuo exigit & expectat, eum nunc tandem hoc anno reddant. Hæc igitur illis obſeruanda erunt. *Sedulò incūbendum.*

5 IN SEX Societatis experimentis, & aliis ſimilibus, iuxta Nouitiatus conſuetudinem, exercebuntur, ſumpto initio à ſpiritualibus Exercitiis per integrum menſem. *Sex experimenta.*

6 Orationis tempus idem habebunt, quod Nouitij, tum matutinum, tum pomeridianum: & illud prætereà, quod à communibus occupationibus vacuum propria cuique deuotio, re cum Inſtructore communicatâ, ſubminiſtrabit: cùm is potiſſimùm huius anni finis ſit, vt intimam illam familiaritatem cum Deo in ſpiritualibus deuotionis Exercitiis acquirant, quam Societatis operariis neceſſariam Conſtitutiones docent. *Orationis tempus.*

7 A ſtudiis omnino abſtinebunt. Quare nec noui aliquid videre, nec præterita recognoſcere debebunt. Poterunt tamen præter libellos *A ſtudiis abſtinendū.*

ſpirituales vſitatos, legere aliquos ſimiles Patres, qui in catalogo recenſentur, non eo fine, vt conceptus aut ſententias ad concionandum decerpant, ſed vt deuotioni tantùm & ſpirituali vtilitati ſeruiant.

Quid memoriæ mandandum.

8 Quo tempore à Nouitiis exerceri memoria ſolet, ſimiliter & ipſi aliquid per ſemihoram ediſcant, veluti Pſalmos, & Epiſtolas S. Pauli, nonnullos ex minoribus Prophetis, atque huius generis alia, prout Inſtructor conſultum in Domino iudicauerit.

Partitio temporis.

9 Ad vitandum otium, & vt cum fructu tempus exigant, diſtinctas habeant horas, & ſpatia lectionis Sanctorum Patrum, meditationis, orationis vocalis: vtanturque diligenter examine particulari non ſolùm ad vitia extirpanda, verumetiam ad vſum & conſeruationem virtutum.

Loqui cum aliis.

10 Intelligant ſibi non fore liberum colloqui cum Noſtris aliunde venientibus, aut cum externis abſque facultate Inſtructoris: neque expedire ad vitandas importunas diſtractiones, vt cum aliis etiam, aut inter ſe indifferenter agant, aut conuerſentur, ſed cum iis tantùm, quos Superior cuilibet aſſignabit.

Ad ſignum campanæ.

11 Cùm ſignum datur exeundi, vel ad concionem, vel deambulatum, nullus ab acceſſu cum aliis ad aulam eximatur, vt ibi ſingulis comites aſſignentur.

Exercebũtur in humilioribus.

12 In miniſterio culinæ, & ceteris corporalibus exercitationibus, omnia præſtabunt, quæ No-

Nouitij ſolent, ſeu tempus ſpectetur, quo ſingula præſtanda ſunt, ſiue occupationis ſpatium quo explenda eſt. In his verò ſic ſe à Præfecto dirigi ſinent, ſicut ipſimet Nouitij.

13 Legent ordine ſuo ad menſam: in exhortationibus & conferentiis aſſidui erunt: in omnibus denique communibus exercitiis eam diligentiam adhibebunt, quâ Nouitios non æquare modò, ſed vincere ſtudeant. *Legent ad menſam.*

14 Communem recreationem ſimul omnes ſic agant, vt dum ea, quæ pios religioſos decent, loqui aſſueſcunt, deinceps etiam cum extraneis ea colloquia miſcere norint, quæ pietatem redoleant, & audientes ædificent. *Recreatio.*

15 Caueant ne vllâ ratione ſcire ſatagant, aut coniicere, quid ipſis peracto tertio anno futurum ſit, & quâ in re Superiores occupare illos ſtatuant: ſed cum indifferentiâ obedientiæ nutum præſtolentur. *Non de ſe cogitent.*

16 Si quando extra horas recreationis à Superiore conceditur, vt in horto relaxandi animi causâ tempore aliquo deambulent, ſinguli ſeorſim incedent, ſilentiumq; ſeruabunt; & importunis horis per domum non diſcurrent, ſed in ſuis cubiculis, lociſque deſignatis ſe continebunt. *Silentium.*

17 Hanc Inſtructionem, & Regulas ſemel ſaltem ſingulis menſibus, ac ſæpiùs etiam legant, vt in praxim vſumque reducant. *Claudius.* *Legenda ſingulis menſibus.*

CAPVT IV.

MONITA GENERALIA,

Ex variis Ordinationibus, ac Decretis.

Quæ ad religioſam Noſtrorum directionem ſpectant, & ab omnibus obſeruanda ſunt.

Examen quando diebus feſtis faciendum. Ex c. 5. Ordinat. gen.

1 NVLLVS, etiam Sacerdos, vagetur manè extra cubiculum tempore Examinis, niſi occupetur in templo. Sacerdotes verò qui occupati non fuerint, faciant etiam ipſi examen, niſi fortè paulò antè celebrauerint, idque ante Sacrum fecerint: tunc enim horas recitare poterunt, vel aliter orare, ſed in cubiculo. Diebus tamen Feſtis, ac Dominicis, vbi manè habita eſt concio, examen ex præſcripto non fiet, ideoque ſignum non dabitur: vbi verò habita non ſic erit, pulſabitur ad examen, vt fiat.

Externorum negotia nemo Romam petens ſuſcipiat. Cap. 8. Ordinat.

2 Nullus, vel etiam Procuratorum, quibus Romam venire contigerit, externorum negotia ſuſcipiat, vel in iis ſuam operam polliceatur ſine facultate Prouincialis: quam rarò admodùm, nec niſi grauioribus de cauſis concedet.

3 Intel-

Praſentia ſocij in viſitandis mulieribus.

Cap. 12. Ordin. & Inſtr. pro Confeſſariis, §. 7.

3 Intelligant Noſtri, non ſolùm Sacerdotibus quàm accuratiſſimè ſeruandam eſſe Regulam 18. de ſocio ſecum retinendo, cùm ad confeſſiones feminarum audiendas, vel aliâ de causâ eas adierint: videlicet quamdiu cum illis agendum erit, eo in loco ſocium eſſe oportere, vnde videre eos, ſed non quæ ſecreta eſſe oportet, audire poſſit, quantum loci diſpoſitio patietur; ſed alios quoque omnes, qui Sacerdotes non fuerint, eadem lege teneri, ſiue ipſi mulieres inuiſant, ſiue alios ex Noſtris comitentur: quin vt religioſæ honeſtati & ædificationi conſulatur, conentur omnes in quorumcumque viſitationibus, quamuis virorum, ſocium ſui teſtem habere; niſi perſonæ, quas inuiſunt, eæ fuerint, vt nec per negotia ipſa, nec per vrbanitatem liceat vnà ſibi eſſe cum ſocio. Ac proinde eos, qui ſocij munere funguntur, noſſe oportet, vbi Domum redierint, Superiori ſignificari oportere, quamuis non expoſcenti, quæcumque contra Regulam, & hanc Ordinationem acciderint.

Socij tenentur Superiori aperire, an ſeruetur Ordinatio.

Quomodò litteræ ſcribendæ.

Cap. 15. Ord. generalium à §. 7. vſq; ad 13.

4 In litteris ſcribendis non ſolùm ſtrictè ſeruanda erit Regula 39. Sũmarij, de non ſcribendis niſi obtentâ facultate, & litteris ei oſtẽſis, quem Superior deſtinauerit; verumetiam curandum erit diligenter, ne de ſecularibus negotiis, aut inutilibus, aut ab eo qui ſcribit alienis, litteræ quidquam contineant; cuiuſmodi eſſent rumuſculi, nuntij de rebus viro religioſo non conſentaneis, quin etiam formæ quæ-

dam ſcribendi, & figuræ, locutioneſque ſæcularem & aulicam conſuetudinem olentes, inania officia, & affectatæ aſſentatiunculæ, & id genus alia, quæ haud parum dedecent. Sed potiùs ita à Noſtris ſcribatur, vt non res ſolùm, ſed ipſe etiam ſcribendi modus ædificationi ſit legenti.

Litteræ mediatorum ad ſubditos. Ex c.15. Ordin. §.14.

5 Nemini cùm ad Generalem, aut mediatos Superiores ſcribit, vel ab iiſdem litteras accipit, licebit eas immediato Superiori oſtendere. Quòd ſi litteræ quid contineant, quod immediatum Superiorem noſſe oportebit, id verbo, & non ex ipſis litteris ſignificandum erit.

Litteræ negotia continentes. Ex form. §. 14. 15. & 16.

6 Litteræ quæ negotia continent, ſolùm ad Præpoſitum Generalem, & non ad alios qui cum ipſo agant, deſtinentur. Poterit tamen ad eos ſcribi, vt illa tractari & expediri curent. Quarum ſi nonnullæ Generalis Procuratoris operâ indigere videbuntur, adiectâ exteriùs litterâ P. notentur.

Litteræ quæ (ſoli) ſcribuntur. Ex Inſt. 19. §. 8.

7 Porrò in litteris, quæ (ſoli) inſcribuntur, duo erunt ſcribenti præſtanda: alterum eſt, vt quæ iis committuntur, eius generis ſint, quæ ſecreto opus habeant, nec cum aliis communicari poſtulent. Alterum vt cùm huiuſmodi ſecreta ſcribunt, ſi de rebus aliis ſcribendum ſit, id ſeorſim faciant, aliis litteris ab eis ſeiunctis, quæ (ſoli) inſcribendæ erunt.

Modus in eleemoſynis.

8 In eleemoſynis petendis modum haberi oportet, ne nimij aut importuni ſimus: alioquin

quin fideles à nobis, & à noſtris miniſteriis arcentur: vnde fructus ſpiritualis peribit, imò & temporalis. *Ex c 15. Ordin generalium, §. 15.*

9 Intelligant omnes nemini Noſtrorum licere eo maximè titulo, quòd cum Principibus, aliiſque viris primariis amiciſſimè agant, vel eorum Confeſſarij ſint, ad proprium vſum, ac diſpoſitionem ab eis quidquam accipere: nec ad id Superiores poteſtatem facere poſſe: eo minimè impunè abire permiſſo, qui hac in re defeciſſe deprehenderetur. Idemque omnino iudicium eſſe debet de aliis Confeſſariis, Concionatoribus, Præceptoribus, & ſimilibus erga pœnitentes, deuotos, & conſanguineos, & amicos, maximè verò de iis, qui in Miſſionibus verſantur. Quòd ſi ſponte aliquid offeratur, aut quippiam mittatur, id iuxta Regulam in communem vſum accipiatur & diſpenſetur. *Nihil accipiendum ad vſum proprium.* Ex Dec. 38. ſextæ Cõgr. Dec. 73. §. 13. Cong. 7. Ex Inſtruct. pro Confeſſ. 6. Reg. 64. Præpoſiti, & Reg. 60. Rect.

10 Intelligant omnes, eam quantitatem, quæ furto ſublata ſatis eſſet ad conſtituendum peccatum mortale contra ſeptimum præceptum, ſufficere vt peccaſſe aduerſus votum paupertatis iudicetur, ſi quis è Noſtris rem vt propriam vel vſurpet, vel alienet abſque Superioris facultate. *Quantitas contra votũ.* Cap. 17. Ordin.

11 Nemo in poſterum cuiuis Externo, quauis occaſione, Societatis noſtræ annuas communicet ſeu oſtendat. *Annuæ externis ne oſtendantur.* Cap. 23. Ordin.

12 Præter eos, ad quorum officium aliquâ ratione pertinet, vt ſunt Conſultores, Admo- *Nemo alteri patrocinetur.*

 nitores,

Cap.24. Ord.

nitores, Confeſſarij, nemo alterius cuiuſpiam è Noſtris negotium cum Superiore tractandum, & expediendum ſuſcipiat: nec vllâ ratione eam curam intercedendi tamquàm propriam ſibi aſſumat; vt cùm agitur de aliquo ad Societatem admittendo, vel ab eâ dimittendo, vel in eadem retinendo; de quopiam ad hunc vel illum gradum promouendo, ad hæc, vel illa ſtudia applicando; & ſimilibus. Quòd ſi cuipiam aliquid ad alios ſpectans Superiori videretur proponendum, id non ratione amicitiæ & particularis affectus fiat, ſed ob maius Societatis bonum, vel ob ſolidam conſolationem ac ſpirituale eius auxilium, cuius negotium agitur. Et tunc quidem, re priùs Domino commendatâ, ac probè expenſis rationibus, ſatis erit, ſi rem Superiori, vel Admonitori proponat. Atque ita rem tractandam ſuſcipiet, vt minimè appareat velle eum ad exitum omnino perducere: multoque minùs cum Conſultoribus aget, vt ad ſuam eos ſententiam alliciat. Demum ita rem tranſigat, vt nec Superioribus vel ceteris permoleſtus ſit; ſed totam eius rei curam ita in eorum manibus relinquat, vt quidquid illi, perpenſis vndique rebus omnibus, in Domino ſtatuerint, melius & Diuino obſequio magis conſonum fore exiſtimet.

De ſuperflua pecunia in viaticis. Ex Inſtr. ad renou. ſpir. §.3.

13 Noſtris iter agentibus, vt neceſſario viatico, debito cum amore & caritate prouidendum erit, ita nullâ ratione permittendũ, vt pecu-

cunia illis detur ad ſuperflua coëmenda & quæ religioſæ paupertati minimè conſonant, vt ſunt curioſa & pretioſa: multoque minùs vt ab externis ſeu conſanguineis, cum ædificationis iacturâ, conquiratur,

14 Nullâ ratione permittatur, vt Noſtri apud ſe habeant, ſecúmve ferant quædam, quę pauperibus, quales nos ſumus, minimè conueniant, vt ſunt horologia rotata & affabrè facta, imagines multi valoris, reliquiaria curioſa & pretioſa, quę aurei vnius valorem excedant, aliaque id genus. *Curioſa, & pretioſa interdicuntur.* Ex Inſtr. ad renou ſpir. §. 7. D 71. §. 4. Cong. 7. Ex Inſtr. ſpiritus, 6. Cong.

15 Nemo in libris, quos de Superiorum licentiâ apud ſe habet, inſcribat (*ad vſum*) quod paupertatis perfectioni & puritati repugnat: ſed in iis, quos de Superioris licentiâ externorum pecuniâ coëmerit, vt ipſe vtatur (qui tamen ex vno in aliud Collegium aſportandi non erunt) ſatis erit inſcribere nomen Collegij, vel Domus, cui ſunt applicati. *Libris propriis quomodò vtendum.* Ex Inſtr. pro ren. ſpir. §. 8.

16 Sciant omnes, promiſſionem illam Societatem ingrediendi, formulâ votorum ſimplicium Scholaſticorum expreſſam, votum eſſe peculiare, à tribus aliis diſtinctum; quo quis ſe obligat ad acceptandum gradum Profeſſorum, vel Coadiutorum formatorum, prout Præpoſito Generali ad maius Dei obſequium fore videbitur. *Promiſſio ingrediendi Societatem, eſt votum.* Ex Can. 2. Congr. 5. D. 16.

11 Intelligant verba illa Regulæ Summarij (*nullâque re tamquam propriâ vtantur*) ſic eſſe accipienda, vt ij, qui tria vota ſubſtantialia *Regula Summarij 24. interpretatio.*

Can.7.Cõg. 5.Par.3.c.1. §.7. emiſerunt, non ſolùm contra votum peccent, ſi re aliquâ tamquàm propriâ vtantur; ſed ſi ij quoque, qui nondum ſe ſuis bonis abdicarunt, quacumque ratione de iis diſponant, vel ea diſtribuant, aut iis ſe abdicent, cùm abſque Superioris voluntate id fecerint.

Negotia ſtatus ſub cenſuris interdicuntur. Ex Can.10. Congr.5. D.63.& 101.

18 Vt ab omni ſpecie mali abſtineamus, & querelis quoque ex falſis ſuſpicionibus prouenientibus, quoad eius fieri poterit, occurramus; præcipitur Noſtris omnibus in virtute obedientiæ, & ſub pœnâ inhabilitatis ad quæuis officia & dignitates, ſeu prælationes, vociſque tam actiuæ, quàm paſſiuæ priuationis; ne quiſpiam publicis, & ſæcularibus Principum negotiis, quæ ad rationem ſtatus (vt vocant) pertinent, vllâ ratione ſe immiſcere; nec etiam quantumuis per quoſcumque requiſitus, aut rogatus, eiuſmodi res politicas tractãdi curam ſuſcipere audeat vel præſumat.

Sæcularia quoque negotia prohibentur. Ex Can.13. Congreg.5.

19 Diligentiſſimè cauendum eſt, ne Noſtri cum detrimento ſpiritualis boni, ac religioſæ diſciplinæ iacturâ, ſeſe in familiaritatem Principum inſinuent: nec aliis negotiis ſæcularibus, licet rerum particularium ad conſanguineos, amicos, vel quoſuis alios pertinentibus occupentur, (niſi fortè interdum iudicio Superiorum caritas aliud ſuaderet) vt à negotiis huiuſmodi, tamquam à nobis alienis abſtinentes, intra Inſtituti noſtri limites proximos iuuare conemur.

20 Om-

20 Omnes quotannis vacent ſpiritualibus Exercitiis obeundis per octo vel decem continuos dies. *Exercitia quotannis obeunda.* Ex Can. 9. Congreg. 6.

21 Intelligant omnes oportet, quemadmodùm dato ſigno ad finem recreationis, ſtatim conticendum eſt; ita cùm foras eundum erit, minimè loqui licere intra Vrbem, vbi frequens eſt populus, iuxta Regulæ de ſilentio intellectum: & qui in refectorio, vel in culinâ, tempore primæ aut ſecundæ menſæ miniſtrant, nouerint eamdem ſibi legem eſſe ſeruandam, quamuis ſecundæ recreationi iidem intereſſe poterunt. *Silentij Regula interpretatio.* Ex Dep. pro ren. ſpir.

22 Studeant omnes recreationis tempus religioſè tranſigere, ne ſpiritus liberiore conuerſatione intepeſcat, plurimumque diſtrahatur: curentq; rerum curioſarum ac ludicrarum narratiunculis amandatis, ea quæ pios Religioſos decet, loqui aſſueſcere; quo fiet, vt cùm erit nobis cum Externis agendum, ea colloquia miſcere nouerimus, quæ pietatem oleant, & audientes ædificent. *Recreatio religioſè tranſigenda.* Ex eadem.

C A-

CAPVT V.

DE CASIBVS RESERVATIS IN SOCIETATE.

Iuxta Decretum S. D. N. Clementis VIII. de caſuum reſeruatione pro Regularibus.

Caſuum reſeruatione prudenter vtendum.

1 SANCTISSIMVS D.N. qui iam pridem accuratè perpendit, & reipsâ comperit, quòd reſeruatio facultatis abſoluendi Religioſos pœnitentes à peccatis quibuſdam grauioribus, niſi Superiores admodùm prudenter ac moderatè illâ vtantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori ſuo conſcientiæ maculas detegere formidãt, adducere poſſet in æternæ damnationis periculum, & ſpiritualis remedij deſperationem. Ideò vt huic malo ſua Sanctitas opportunè proſpiceret, decreuit, vt nemo ex Regularium Superioribus peccatorum abſolutiones ſibi reſeruet, exceptis iis, quæ ſequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout ſubditorum vtilitati expedire prudenter in Domino iudicauerit.

Qui reſeruari poſſint.

2 I. Veneficia, Incantationes, Sortilegia. II. Apoſtaſia à Religione, ſiue habitu dimiſſo, ſiue retento, quando eò peruenerit, vt extra ſepta Monaſterij, ſeu Conuentus egreſſio fiat.

fiat. III. Nocturna ac furtiua è Monaſterio ſeu Conuentu egreſſio, etiam non animo apoſtandi facta. IV. Proprietas contra votum paupertatis, quæ ſit peccatum mortale. V. Iuramentum falſum in iudicio regulari ſeu legitimo. VI. Procuratio, auxilium, ſeu conſilium ad abortum faciendum poſt animatum fœtum, etiam effectu non ſecuto. VII. Falſificatio manus, aut ſigilli officialium Monaſterij, aut Conuentus. VIII. Furtum de rebus Monaſterij ſiue Conuentus in eâ quantitate, quæ ſit peccatum mortale. IX. Lapſus carnis voluntarius, opere conſummatus. X. Occiſio, aut vulneratio, ſeu grauis percuſſio cuiuſque perſonæ. XI. Malitioſum impedimentum, aut retardatio, aut apertio litterarum à Superioribus ad inferiores, vel ab inferioribus ad Superiores.

Facultas reſeruandi cui concedatur.

3 Si quod aliud prætereà peccatum graue pro Religionis conſeruatione, aut pro conſcientiæ puritate reſeruandum videbitur, id non aliter fiat, quàm Generalis Capituli in toto Ordine, aut Prouincialis in Prouinciâ, matura diſcuſſione & conſenſu.

Quando Superior audire poterit confeſſiones ſubditorum.

4 Non liceat Superioribus Regularium confeſſiones ſubditorum audire, niſi quando peccatum aliquod reſeruatum admiſerint; aut ipſimet ſubditi ſponte, aut proprio motu id ab eis petierint.

Deputandi pro abſolutione à reſeruatis.

5 Superiores in ſingulis Domibus deputent duos, tres, aut quatuor Confeſſarios pro ſubditorum

ditorum numero maiori vel minori; iique ſint docti, prudentes, & caritate præditi, qui à non reſeruatis eos abſoluant, & quibus etiam reſeruatorum abſolutio committatur, quando caſus occurrerit, in quo eam debere committi ipſe in primis Confeſſarius iudicauerit.

Interdicitur notitia per confeſſionem habita.

6 Tam Superiores pro tempore exiſtentes, quàm Confeſſarij, qui poſteà ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caueant diligentiſſimè, ne eâ notitiâ, quam de aliorum peccatis in Confeſſione habuerunt, ad exteriorem gubernationem vtantur.

Superioris erit pœnitentias determinare.

7 Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graues quibuſdam peccatis, etiam non reſeruatis, à Confeſſariis imponendas, quæ ſubditos ab huiuſmodi perpetrandis cohibere poſſint.

Derogatur omnibus priuilegiis.

Atque ita per quoſcumque Regularium Superiores, quicumque illi ſint, obſeruari mandauit, non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac cuiuſuis Concilij, etiam generalis, Decretis; necnon conſuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obſeruatis, aut Regulis in Generalibus, aut Prouincialibus Capitulis editis, Statutis, & Conſtitutionibus, etiam Apoſtolicâ auctoritate confirmatis, priuilegiis, indultis, & conceſſionibus quibuſcumque (quorum tenores hîc pro expreſſis haberi voluit) ceteriſque in contrarium facientibus quibuſcumque.

cumque. Datum Romæ apud S. Petrum die 26. Maij 1594.

Andreas Sorbolongus Secret.

S. D. N. Clemens VIII. cum noſtrâ Societate diſpenſauit, & viuæ vocis oraculo conceſsit:

1 VT cùm prohibentur Superiores audire ſubditorum confeſſiones, ſuprà §. 4. non intelligantur Superiores, qui ſunt Magiſtri Nouitiorum. *Nouitiorum Magiſtri excipiuntur.*

2 Ne in ſingulis Domibus, præter Confeſſarium ordinarium, teneantur deputare duos, vel plures Confeſſarios, qui à reſeruatis abſoluant, vt dicitur ſuprà §. 5. *Non tenemur deputare Confeſſarios pro reſeruatis.*

3 Ne iudicium à reſeruatis abſoluendi, Confeſſariis abſolutè relinquatur, vt in eodem §. dicitur, ſed liceat interdum (quod omnino neceſſarium eſt) Superiori, pro ratione ſui officij, huiuſmodi facultatem denegare in iis caſibus in quibus conſtat, iuxta ea quæ Doctores dicunt, & diſcreta caritas docet, licentiam huiuſmodi eſſe denegandam, vt pleniùs in Inſtructione explicabitur. *Superior denegare poterit abſolutionem, &c.*

Caſus,

Dec 67. & 73.

Caſus, quorum abſolutio reſeruata eſt Superioribus Societatis, auctoritate quintæ Congregationis generalis editi, & obſeruandi, præter eos, qui ſupraſcripto Decreto S. D. N. Clementis VIII. omnibus Regularibus reſeruantur, iuxta §. 2. dicti Decreti.

Caſus reſeruati pro Noſtris in V. generali Congreg.

1 PERIVRIVM, & falſum teſtimonium in iudicio, vel extra. 2. Furtum & vſurpatio alicuius rei contra Votum paupertatis, in eâ quantitate, quæ efficiat peccatum mortale. 3. Lapſus carnis voluntarius, & quidquid eſt contra Votum caſtitatis, quod in actum externum prodeat. 4. Inobedientia expreſſa, quâ quis aſſerit ſe nolle parere. 5. Seditio in Superiorem, & diuiſio à capite in graue nocumentũ Societatis. 6. Detractio famæ, bonæque exiſtimationis aliorum, & diſcordiarum ſeminatio inter fratres. 7. Impedimentum excludens è Societate reticuiſſe in examine, vel in eo mentitum eſſe, vnde graue aliquod incommodum oriri poſſit. 8. Acceptio, ſeu miſſio litterarum abſque licentiâ expreſsâ, quæ ſcilicet acceptio vel miſſio contineat rationem peccati mortalis.

lis. 9. Tranſgreſſio Votorum ſimplicium, quæ Profeſſi emittunt poſt profeſſionem. 10. Cenſuræ Societatis noſtræ, ſeu peccata, quæ in noſtris Conſtitutionibus, Bullis vel Decretis annexam habent excommunicationem.

Hæc omnia cum manifeſta ſunt mortalia, & in ad Dominum notionem prodierint, reſeruantur Superiori Domus, vel Collegij: & ab alio, niſi de expreſſa licentia illius, abſolui non poſſunt. Quando cenſentur reſeruata.

CAPVT VI.

PRO SVPERIORIBVS, ET CONFESSARIIS SOCIETATIS,

Circa caſus reſeruatos.

1 QVANDO Confeſſarius, tacito nomine pœnitentis, à Superiore petit facultatem abſoluendi à caſu reſeruato, nullo modo Superior difficilis eſſe debet, ſed facilis potius & promptus in eâ concedendâ: immò eum perſuadere ſibi conuenit, poſſe ſe hac in re grauiter offendere, ſi impudenter, & ſine vllâ grauique cauſa eam neget. *Superior non debet eſſe difficilis.*

2 Quia tamen & Doctores cenſent, Superiorem interdum debere pro ratione ſui officij, huiuſmodi facultatem negare; attendat is *Quando & quomodo facultatem negare.*

diligenter, vt id rarò faciat, & in iis tantùm caſibus, in quibus docebit diſcreta caritas (iuxta ea, quæ iidem Doctores tradunt) licentiam huiuſmodi eſſe denegandam; vt, verbi gratia, cùm probabiliter timeri poterit ſcandalum, aut recidiuum pœnitentis, aut alterius. In huiuſmodi enim, quæ inducunt neceſſitatem vitandi ſcandalum, vel damnum Collegij, aut alterius ruinam, manifeſtum eſt, pœnitentem teneri per ſe, vel per Confeſſarium rem ipſam Superiori manifeſtare, tamquàm illi, qui remedium neceſſarium adhibere poteſt, ſaluo tamen ſigillo, vt oportet.

A quibus Superiori & Confeſſario cauendū.

3 Caueat verò Superior, ne cùm ab eo petitur facultas, curioſè inquirat, aut aliud quid faciat, vnde coniicere poſſit quis ille ſit, pro quo petitur; & ne circumſtantias alias exquirat, quàm quæ ad rem pertinent. Caueat etiam Confeſſarius, ne quid elabatur, ex quo pœnitens cognoſci poſſit: qui ſi timeret, ne ex notitiâ alicuius rei poſſit Superior probabiliter ſuſpicari, quis ille ſit; ſciat ſe omnino eam reticere debere, & omnem cautelam adhibere in caſu proponendo, ne vlla ratione Superior poſſit probabiliter agnoſcere auctorem. In quo ſi viderit, proponendo caſum in ſpecie, occaſionem ſuſpicionis Superiori dari, ſatis erit, ſi in genere dicat aliquem in caſum reſeruatum incidiſſe, qui nec damnum Societati, nec alteri, nec ipſi pœnitenti afferre poſſit. Vterque denique tam Superior, quàm Confeſſarius,

feſſarius, memores ſint obligationis ſigilli, & ita ſe gerant, vt eius puritati & integritati per omnia conſulant.

4 Quòd ſi poſt relationem factam à Confeſſario de caſu, & circumſtantiis, quæ ſaluo ſigillo indicari poſſint, iudicat Superior facultatem non eſſe concedendam; & hoc non obſtante Confeſſarius viget, huiuſmodi Superioris ſeueritatem in maius detrimentum ſpirituale, ruinam, & laqueum pœnitentis cadere, quòd videat illum obſtinato eſſe animo, & nullo modo velle Superiorem adire, (in cuius rei iudicio Confeſſarij conſcientia oneratur) tentanda erunt media aliqua, de quibus pro re natâ Superior & Confeſſarius inter ſe conferent, ac tandem, ſi nullum aliud reperiatur, Superior facultatem negare non debet. *Cùm Superior, & Confeſſarius non conueniunt quid agendum.*

5 Porrò cùm ſubditus non per Confeſſarium ordinarium, ſed per alium Sacerdotem facultatem petit, non facilè acquieſcere debet Superior, niſi Sacerdos ille talis ſit, cui meritò committi poſſit: è contrario contingere poterit in aliquo caſu, vt ſi nolit ſubditus Superiorem adire, expediat à Superiore deſignari aliquem ex ſenioribus doctum, prudentem, ſpiritu & caritate plenum, qui melius, aut æquè bene ipſi mederi poſſit, ac Confeſſarius ordinarius, idemque non erit abs re aliquando facere. *Quando per alium facultatem petet.*

6 Ceterùm hæc de iis intelligenda ſunt, qui in Societatis Domibus vel Collegiis reſident: *Cum abſentibus aliter agendum.*

nam de iter agentibus quando ad aliquem Societatis locum diuertunt, aliter iudicandum eſt; quos nempe poteſt à reſeruatis ordinarius loci illius Confeſſor abſoluere, aut ſi is haberi non poſſit, quilibet alius Societatis Sacerdos approbatus; aut ſi is quoque deſit, etiam externus. In omnibus tamen his caſibus cum onere & obligatione, vt ſe ſiſtant poſtmodùm Superiori ſuo, ad quem ituri vel redituri ſunt, eique, aut alteri de eius licentiâ, confiteantur. Si vero accidat, vt aliquis tamquàm hoſpes ſit in aliquo Collegio, diu tamen ibi moraturus (puta ſpatio vnius, aut alterius circiter menſis) ſi is eo tempore in caſum aliquem reſeruatum incideret, poterit ac debebit abſolui à Superiore illius loci, in quo eſt, vel de eius licentiâ, tamquam ſi proprius eſſet eius ſubditus, ſine obligatione ſiſtendi ſe Superiori eius loci, ad quem propriè pertinet. Idem autem quoad obligationem ſe ſiſtendi, ſeruandum eſt Confeſſariis Rectorum, & aliorum Superiorum localium, quando quod Deus auertat, in aliquem caſum reſeruatum inciderint, & non eſſet præſens Prouincialis, cui talia reſeruantur. Idem quoque ipſorum Prouincialium Confeſſariis, cum præſens non eſſet is, qui ad eum finem à Generali eſſet deſtinatus.

Obligatio ſe Superiori ſiſtendi.

Diuerſa ratio commorantis in Collegio ſpatio vnius, vel alterius menſis.

Obligatio ſiſtendi eadem eſt pro Superioribus.

7 Ad extremum, vt omnes eximantur ſcrupuli, & maiori cum ſubditis libertate procedatur, cum Confeſſarius bona fide ducitur, in

[illegible]

opini-

mortale ſit, quod proponitur; ab eo, etiamſi ex genere ſuo reſeruatum ſit, poteſt abſoluere, licet huiuſmodi dubitatio ex ignorantiâ procedat: ſed neque poſteà ſi animaduerterit manifeſtè fuiſſe mortale, repetenda erit confeſſio: bona ſiquidem, & vera fuit abſolutio.

8 Et hæc quidem de caſibus reſeruatis. Cæterùm quia propter multas & maximas vtilitates non modo in caſibus reſeruatis, ſed etiam in aliis, quæ nec reſeruata ſunt, & interdum nec etiam mortalia, vt ſunt peccandi pericula, diuturnæ tentationes, & huiuſmodi, valdè expedit, & pœnitenti mirum in modum vtile eſt, ſi ſyncerè cor ſuum Superiori aperiat; non prætermittat Confeſſarius in huiuſmodi caſibus prudenter eas vtilitates pœnitenti ſuggerendo, illum hortari, vt Superiorem adeat. Quod ſi omnino obtinere nequeat, non erit tandem pœnitens nimis vrgendus, niſi alioqui caſus eſſet ex illis in quibus, vt dictum eſt, teneretur pœnitens rem manifeſtare, & alioqui non eſſet capax abſolutionis. *Quâ cautelâ vtendum Confeſſariis circa pœnitentes.*

CAPVT VII.

DE PROMOVENDIS AD ORDINES SACROS.

Quænam requirantur, & ſpectari debeant in Noſtris, qui ad ſacros Ordines promouendi ſunt.

A R. P. N. Euerardo Mercuriano Præpoſito Generali tradita anno 1576.

Ætas. 1 VT ætate ſit, quam in ſingulis ſacris Ordinibus requirit Concilium Tridentinum.

Iudicium. 2 Vt naturali iudicio, & prudentiâ valeat.

Latina lingua. 3 Vt linguam Latinam teneat, & benè legere ac pronuntiare ſciat.

In caſibus verſatus. 4 Vt in ſtudiis litterarum, ſaltem in Caſibus conſcientiæ, diligenter verſatus ſit: ita vt cùm ad Sacerdotium promouetur, fructuosè confeſſiones audire poſſit.

In ſpiritu ac moribus probatus. 5 Vt iis moribus, ſpiritu, ac vitâ religioſa & exemplari, præſertim autem reſignatione, & humilitate ſit prædictus, quæ ad tantum miniſterium obeundum ſunt neceſſaria.

6 Vt

6 Vt conſueta Societatis vota emiſerit, & quinquennium ſaltem in Societate exegerit, atque in vocatione ſua ſtabilis ac firmus ſit.

Nonniſi poſt quinquennium in Societate.

Dec. 73. §. 1. Congreg. 7.

7 Vt ad docendum doctrinam Chriſtianam pueros ac rudiores perſonas idoneus ſit, & in ratione Miſſæ dicendæ, & in cæremoniis benè inſtructus, iuxta Conſtitutiones.

Ad doctrinam Chriſtianam docendam idoneus.

Hæc omnia Prouincialis, conſilio ſuorum Conſultorum adhibito, perpendet. quæ ſi inuenerit, facultatem poterit ſuis concedere, vt promoueantur ad omnes ſacros Ordines. & vbi promoti fuerint, certiorem faciat Generalem.

Facultas Prouinciali datur.

CAPVT VIII.

DE LIBRIS ORDINATIONVM.

Quænam neceſſarij, & qualiter diſtribuendi in Collegiis, ſeu Domibus Societatis videantur.

1 PRIMVS liber continebit Ordinationes maioris momenti: & huius fit mentio in Regula 15. Prouincialis, & 16. Rectoris.

Primus liber Ordinationes maioris momenti [illegible].

Diuiditur in tres partes. Diuidetur autem in tres partes: In primâ ſcribentur Ordinationes maioris momenti & perpetuæ, quæ à Generalibus mittuntur, iuxta Regulam 16. Rectoris. In ſecunda parte ſcribentur viſitationes Collegij, à Generali approbatæ; ea ſcilicet, quæ in illis viſitationibus maioris momenti & perpetua fuerint, iuxta eamdem Regulam 16. In tertiâ parte ſcribentur eius generis Ordinationes perpetuæ, quas in hoc libro ſcribendas eſſe Reg. 135. Prouincialis poſteriori parte exigit; ſiue illæ toti Prouinciæ communes ſint, ſiue vni tantùm Collegio, in quo liber eſt, conueniant. Huc etiam ſpectant reſponſa P. Noſtri ad quæſita particularia illius Collegij, vel Prouinciæ, non tamen Procuratorum, ſed alio tempore data.

Secundus liber continet reſponſa Generalium ad Prouincias. 2 Secundus liber continebit reſponſa Generalium ad quæſita Prouinciarum. Et habebit duas partes: In prima reſponſa Generalium, quæ Prouinciæ illi per Procuratorem, qui tertio quoque anno Romam mittitur, dantur. In ſecundâ parte ſcribantur reſponſa poſt Congregationem Procuratorum, ſiue aliàs diuerſis Prouinciis data, & communicata, ſiue ad maiorem normam, ſiue vt ab omnibus Prouinciis obſeruentur.

Tertius reſolutiones caſuum. 3 Tertius liber continebit reſolutiones caſuum difficiliorum, quæ ex Vrbe accipiuntur.

Quartus Epiſtolas Generalium. 4 Quartus liber erit is, in quo ſcribantur Epiſtolæ Patrum Generalium adhortatoriæ,

quæ

quæ communes toti Societati ab illis ſcribuntur, nec typis euulgantur.

5 Quintus liber continebit Ordinationes temporaneas ex Vrbe miſſas, ſeu ex viſitationibus approbatas, vt habetur Regulâ 16. Rectoris. *Quintus Ordinationes temporaneas.*

6 Sextus liber habebit nomina eorum, qui emittunt vota ſolemnia, & vota ſimplicia in illa Domo, vel Collegio, iuxta Regulam Præpoſiti 12. & Rectoris 11. *Sextus nomina emittentiũ vota.*

7 Septimus liber erit liber Conſuetudinum, in quem receptæ, & à Prouincialibus approbatæ referantur. Idemque etiam Viſitatoribus in viſitationibus probãdus offerri debet. Dec. 81. Congr. 7.

LIBRI

Ordinationum eorúmque diſtributio in Archiuio Prouinciæ, iuxta Regulam 29. Prouincialis.

1 PRIMVS liber continebit in primâ & ſecundâ parte, cum libro primo Collegiorum; in tertiâ verò parte ſcribentur vniuerſim Ordinationes in tertia parte primi libri Collegiorum expreſſæ, quæ communes ſunt toti Prouinciæ. *Quæ continentur in primo libro Archiuy Prouinciæ.*

2 Secundus liber continebit Ordinationes Prouincialium, proprias ſingulis Collegiis, tam à Generali approbatas, quàm cum *Quæ in ſecundo.*

Generali non communicatas, alicuius tamen momenti, nec temporaneas. Approbatis à Generali adſcribetur in margine, Approbata. Habebit tot partes hic liber ſecundus, quot loca ſunt in Prouincia.

Quæ in tertio. 3 Tertius liber continebit Acta Congregationum Prouincialium, cum reſponſionibus Generalium; & conſtabit duabus partibus: In primâ parte deſcribentur primùm Acta omnium Congregationum Prouincialium illius Prouinciæ: deinde propoſita tam Congregationis, quàm Prouincialis nomine, cum reſponſionibus ad illa. Secunda pars continebit reſponſiones diuerſis Prouinciis Romæ datas, & omnibus Prouinciis communicatas.

Quæ in reliquis. 4 Quartus liber continebit reſolutiones caſuum difficiliorum, quæ ex Vrbe dantur.

5 Quintus liber continebit Epiſtolas Generalium, quæ typis non ſunt mandatæ.

6 Sextus liber habebit nomina eorum, qui emittunt vota ſolemnia & vota ſimplicia in illâ Prouinciâ, iuxta Regulam 72. Prouincialis.

7 Septimus liber erit, vbi ſcribuntur, qui ſacris initiantur, quia de re fuit ſcriptum ad omnes Prouinciales ſub 1. Decembris 1592.

CAPVT IX.

DE VISITANDIS PROVINCIALIBVS.

Capita præcipuarum rerum, de quibus iidem officio functi reddituri ſunt rationem.

A R. P. N. Claudio Aquauiuâ Præpoſito Generali ad Prouincias miſſa anno 1597.

1 VT in re tanti momenti quæ non parum ad rectam gubernationem conducit & in Congregatione generali maximè nobis commendata, æquum videtur, ſi quid à Prouincialibus peccatum eſt, quod admonitione vel emendatione indigeat, id ad Præpoſitum Generalem referri, vt pro ſua erga Societatem & ſingula eius membra vigilantia & caritate, vt par eſt, re ipſa proſpiciat; ita illud in primis cauendum, ne hac occaſione via aperiatur innumeris querelis & ſubditorum licentiæ, qui quaſi ſuſpenſo animo exiſtiment, abſoluto Prouincialis officio, fore vt reſcindantur, aut certè retractentur quæ circa eos ſtatuta & ordinata

Huius Ordinationis neceſſitas.

dinata fuerant. Ex quo fieret, vt debilior obedientia in dies redderetur, dum exiſtimant futurum, vt Superior, ne hac moleſtiâ grauetur, facilè indulgeat, ac neminem contriſtare velit. Quæ ſanè res quàm pernicioſa futura eſſet Societati & rectæ gubernationi,

Cautio magnoperè adhibenda. nemo eſt qui non videat. Ac proinde cùm mandata cura hæc fuerit, pro viribus annitendum erit, vt cautè omnino ac prudenter ſe gerat in hoc munere obeundo, ita vt nec Superiorum exiſtimationi, famæque officiat, dum ſubditorum querelis æquo plus tribuit; nec ſuo muneri deſit, dum in erratis Superiorum

De quibus reddenda ratio. remiſsè conniuet. Capita autem præcipua, de quibus rationem exiget, hæc ferè erunt quæ ſequuntur.

An viſitauerit. 2 An viſitauerit ſingulis annis loca Prouinciæ iuxta Regulas, & fideliter de omnibus informauerit Generalem.

An ſubditorum querelas audierit. An ſubditorum querelas de immediatis Superioribus benignè audierit; & localium Superiorum defectus, ſi quos compererit, correxerit; & tum de remedio adhibito Præpoſitum Generalem monuerit.

An rationē conſcientiæ acceperit. An acceperit rationem conſcientiæ ab omnibus etiam Superioribus, iuxta ipſius Regulam & Inſtructionem datam.

De puritate paupertatis. An diligenter curauerit, ne quid contra puritatem paupertatis irrepat, facilè concedendo, vt ab amicis & parentibus accipiant contra Regulam 90 ſui officij.

An

An plures admiſerit in Societatem, quàm qui neceſſarij ſunt; & eorum habuerit delectum iuxta Conſtitutiones & Ordinationem datam. *De admittendis.*

An obſeruauerit diligenter Regulam 41. ſui officij, vt ſcilicet dimitti curauerit eos, qui minùs idonei ad noſtrum Inſtitutum videbantur. *De dimittendis.*

An abſoluta viſitatione informationes fecerit & miſerit eorum, qui ad gradus iuxta Inſtructionem promouendi ſunt: & ſimiliter ſuo tempore de idoneis ad gubernandum. *De informationibus ad gradus.*

An curauerit ne ære alieno grauentur Collegia, præſertim ad fabricas non neceſſarias iuxta Ordinationem. *De ære alieno.*

An curauerit miniſteria omnia Societatis iuxta Inſtitutum promouere, operarios idoneos habere, & Miſſiones facere. *De miniſteriis.*

An curauerit Seminaria in Prouinciâ inſtituere Sacerdotum, ſeu Confeſſariorum, & Præceptorum, ſeu litterarum humaniorum. An periculum fecerit de idoneis ad gubernãdum: & an eos qui actu gubernant, in recta & ſpirituali ratione gubernandi iuxta noſtras Conſtitutiones, non in humana & politica debitè inſtituerit, atque eos in illa promouere ſtuduerit. An Concionatores iuxta Regulas ipſorum exercere curauerit. *De Seminariis inſtituẽdis, & politica gubernatione.*

An ſtudia omnia iuxta Rationem ſtudiorum promouerit. *De ſtudiis.*

An Ordinationes Generalis Conſultoribus communicauerit. An illos libenter audierit, *De Ordinationibus.*

præ-

præſertim Admonitorem,ſeu Socium:& quomodò Ordinationes obſeruentur, fideliter Generalem fecerit certiorem.

Quæ circa praxim ſeruanda.

3 Circa praxim verò hæc videntur obſeruanda. Si is, cui Prouincialis ſui officij rationem redditurus eſt, Viſitator fuerit, ex Inſtructione tum communi, tum etiam particulari ſatis perſpectam habebit Societatis mentem; & ex ipſomet Prouincialis officio, vel Regulis, quibus id continetur; & ex capitibus, quæ ſuprà poſuimus, optimè intelliget, circa quæ verſari, & de quibus Præpoſitum Generalem monere debeat.

Si verò fuerit nouus Prouincialis, quoad capita quidem informationum, iis vtetur, quæ hîc ponuntur; quoad modum verò, hic procul dubio ab eo quo Viſitator vteretur, omnino diuerſus eſſe debet. nam cùm nec ab eo Prouincialis, qui officio defunctus eſt, corrigi debeat; nec quæ ab eo ſtatuta ſunt, immutari poſſint; huc tantùm ſpectabit, vt liquidò intelligat, præſertim à Conſultoribus Prouinciæ, in quibus is errauerit: & de iis ſyncerè Generalem informet, ita tamen vt antea à Prouinciali, de quo agitur, accipiat rationem eorum, quæ illi obiiciuntur.

CAPVT X.

PRO CONSVLTORIBVS.

CAPITA

De quibus ſcribent ad Generalem Conſultores.

A R. P. N. Claudio Aquauiuâ Præpoſito Generali miſſa ad Prouincias anno 1597.

1 QVONIAM ad bonum Societatis gubernationem refert plurimum, vt Conſultores cùm Præpoſitorum localium, tum & Prouincialium, plenam & vtilem de gubernatione Superiorum, quorum ſunt Conſultores, Præpoſito Generali informationem mittant; atque in ea re experientia hactenus nos docuerit, à plurimis, non ſine detrimento communis boni, nonnunquam ceſſari; viſum eſt omnino operæpretium ad eorum inſtructionem capita nonnulla attingere, de quibus ſcribendum ſibi eſſe, iuxta formulam ſcribendi, & Conſultorum Regulas intelligant. Et quidem ſuper omnia id iuuabit, vt percurrant Regulas ſuorum Superiorum diligenter, quas iuxta 14. ſui officij tenere debent, tum Ordinationes *Neceſſitas Generalem informandi.*

Quæ à Conſultoribus legenda.

nationes Generalium, quæ illis communicandæ ſunt, vt non ſemel præſcripſimus: poſtremò vt ad certa quædam capita vniuerſam gubernationem referant, de quibus ſi breuiter & accuratè ſcripſerint, omnes neceſſitates Prouinciæ, & vniuerſa illius gubernatio Præpoſito Generali perſpicuè conſtabit.

Capita de quibus ſcribetur.

2 Ea autem ferè eſſe poſſunt, quæ ſequuntur.

Primò, de admittendis in Societatem, & inſtruendis in Nouitiatu.

Secundò, de gubernatione ſcholaſticorum noſtrorum.

Tertiò, de profectu in ſpiritu, ſtudio orationis & virtutum.

Quartò, de diſciplina domeſtica, obſeruatione votorum & Regularum.

Quintò, de litterarum ſtudiis, tam quoad Noſtros, quàm quoad externos.

Sextò, de miniſteriis, & fructu cum proximi per miſſiones, conciones, confeſſiones.

Septimò, de gubernatione Superiorum ſpirituali, ſuaui, efficaci; vel contrà.

Octauò, de rebus temporalibus, ædificiis, debitis.

Nonò, de Regula 28. Sacerdotum, & de executione eorum, quæ alias circa illam in Ordinationibus generalibus, & nunc poſtremum in litteris noſtris datis ad Prouinciales 21. Septembris, 1606. ſcripta ſunt.

Decimò, an aliquid ſcandali & offenſionis acci-

acciderit; & quid remedij fuerit adhibitum: & quomodò cum externis, præſertim cum Prælatis & Principibus viris pax & beneuolentia conſeruentur.

3 Poſtremò hæc pauca monendos eſſe duximus Conſultores omnes (quæ non parum prodeſſe poterunt ad ſuo munere rectè fungendum) primùm ne eiuſmodi litteris, in quibus publica dumtaxat, & quæ ad ſtatus ſuæ Prouinciæ aut Collegij notitiam pertinent, contineri oportet, priuata aut diuerſi generis à ſuperiore argumento admiſceant: cùm de ſuis, aliiſque ſi neceſſe fuerit, ſeparatim ad nos ſcribere poſſint. Deinde, vt hæ litteræ deforis ex notâ aliquâ in tergo appoſitâ, videlicet CC. geminatâ, à Conſultoribus conſcriptæ eſſe dignoſcantur. Demum vt impigri, quando ex Formulâ ſcribendum eſt, quamuis à nullo moniti primo quoque tempore ad nos illas mittant; Conſultores quidem Prouincialis menſe Ianuario & Iulio; Conſultores verò Superiorum localium ſemel quotannis, menſe Ianuario.

Quæ in ſcribendo ſeruãda videntur.

CAPVT XI.

DE CONFESSARIIS PRINCIPVM.

A R. P. N. Claudio Aquauiuâ Præpoſito Generali anno 1602. confecta.

Neceſſitas huius Ordinationis.

1 PRincipio ſtatuendum eſt, quandocumque Societas huiuſmodi officia defugere non poterit (eò quòd varias ob circumſtantias maior Dei D. N. gloria ſic exigere videatur) ita demum in deligendâ perſonâ, exercendíque eius muneris ratione procedendum eſſe, vt & Princeps inde adiuuetur, & populus ædificetur, & Societas detrimentum non capiat; cùm incidant ſæpè caſus, in quibus præter alia incommoda Societas vnius loci causâ, in aliis pluribus non leuia damna ſuſtineat. Quapropter re Diuinæ Maieſtati plurimis ſacrificiis, & orationibus commendatâ, matureque cum Patribus Aſſiſtentibus conſultatâ, hæc quæ ſequuntur, decernenda in Domino cenſuimus, Quæ ſi cui fortè Principum minùs aliquando probarentur, tum illis omni cum modeſtiâ & humilitate ſignificandum erit, per leges noſtras his ſolùm & non aliis conditionibus

bus ſuſcipi à nobis id oneris poſſe. Speramus autem tales fore, vt cum religionis commodo & conſeruatione, magnam ſimul omnium ædificationem, Principiſque vtilitatem coniunctam habeant. *Commoda.*

2 Primùm Confeſſarius hic in Domo ſeu Collegio noſtro ſemper habitare debet, & pro ſubdito ſe gerere, vt antè ſolebat: communemque diſciplinam perinde ac ceteri omnes obſeruare, nec exemptionem vllam aut priuilegium hoc nomine habere. Et quamquàm varia ob negotia, quæ incidere poſſunt ad Principem ſpectantia, & ſecretum iure poſtulantia, permitti eis debeat, vt litteras ſchedáſve ſcribant, vel accipiant tum ab ipſo, tum à Secretario, & aliis, quibus Princeps id demandârit; minimè tamen propterea exiſtiment generalem ſibi factam eſſe poteſtatem, vt hac occaſione ad noſtros, vel ad externos officiales, alioſque ſcribant; ſed Regulam prorſus obſeruent: & Prouincialis ſi quem vſquam abuſum deprehendat, etiam præceptum imponat, Regulamque ad verbum ſeruari iubeat. Multoque minùs permittendum eſt, vt accipiant vel retineant pecunias, diſpenſent, dent, vel acceptent munera. Quoniam hæc & cetera id genus, quale eſt domo exire abſque facultate, & quolibet pergere pro arbitrio, religionem omnem ac ſpiritum in ſingulis deſtruunt, nihilque ad Principis obſequium, rectamque huius muneris functionem conducunt.

Domi noſtra habitet.

De litteris ſcribendis ſeruetur Regula, ſicut & dandi & accipiendi.

Sine facultate ne egrediatur.

In itinere vbi pernoctet.

3 Diuerſari, aut pernoctare in aulâ non poterit, quibus in locis domicilium fuerit Societatis: quin etiam vbi Princeps illum in itineribus, locorumque mutationibus ſecum manere vellet, à Prouinciali, aut cuius id intererit, facultate obtentâ, maior futura eſt ædificatio, ſi procuret, vt in aliquo Religioſorum conuentu, aut apud honeſtum quempiam Sacerdotem extra aulam commoretur. Tum autem curare ſimul debet, vt ſocium ad ſuam conſolationem, actionumque ſuarum teſtimonium præſentem ſemper habeat.

Ne ſe negotiis immiſceat.

4 Caueat ne ſe implicet externis negotiis ac politicis, memor eorum, quæ à V. Congregatione Generali ſeueriſſimè præſcribuntur Can. 12. & 13. ſed in eą ſolùm incumbat, quæ ad Principis conſcientiam pertinent, vel ad illam referuntur, aut in alia certa pia opera; diligenterque vitare debet, ne aulam nimis frequentet, aut eò non vocatus ſe conferat, niſi pia aliqua neceſſitas, aut graue quidpiam, quod neceſſariò ſuggerendum videatur, ire compellat. Intereſtque magnoperè, vt Princeps ipſe alia illi negotia interdicat. Sic enim & maiore cum libertate atque integritate munus ſuum obibit; & pœnitens vacuus ac liber erit à multis moleſtiis, quas creare ſolēt, qui operâ Cōfeſſariorū ad priuata ſua cōmoda vti volūt.

Nihil procuret.

5 Nullo modo ſuam operam interponat ad cōpoſitiones, vt vocant, ineūdas, fauoriq; aut muneri conciliando, vel ad gratiam iuſtitiámve

ve vlli procurandam: cùm talia etiam in caſibus licitis ſcandalo eſſe ſoleant, ſi à Confeſſario, præſertim Religioſo, tractari videantur.

6 Animaduertat, quantò maiori in gratiâ fuerit apud Principem, ita vt aliquâ per illum auctoritate vti poſſit; ne vmquam propterea verbo, nedũ ſcripto, res vllas aut negotia Principis miniſtris commendanda ſuſcipiat: ſed vbi pia res foret, ac Superioris iudicio neceſſaria, curet vt Princeps ipſe de illâ ſcribat aut imperet. Multoque magis cauendum, ne ſe ad monendos, reprehendendoſque Principis nomine miniſtros, & aulicos interpretem adhiberi ſinat, ſed apertè deprecetur, ſi quando id illi impoſitum vellet. *Gubernationi ne ſe inſinuet.*

7 Videat etiam atque etiam ne ſuboriatur opinio, quaſi ipſe multum poſſit, & Principem pro arbitrio ſuo regat: præterquàm enim quòd odioſa, & omnibus ingrata res eſt, atque adeò Principi ipſi parùm honorifica; incredibile præterea Societati damnũ affert. Cùm enim, vt humana eſt miſeria, murmurationes, ſeu iuſtæ, ſeu iniuſtæ numquàm deſint, odium ſemper, vt experientiâ compertum eſt, in Confeſſarium retorquetur. Proinde quamuis re ipsâ aliquid poſſet, opinionem tamen illam vitare debet; vſum autem poteſtatis, quo ſuprà modo dictum eſt, temperare. *Opinionem gratiæ apud Principem non amplificet.*

8 Debet Princeps æquo animo & patienter audire, quidquid Confeſſarius dictante ſibi conſcientiâ ſuggerendum in dies pro re natâ *Quomodò Principem monere debeat.*

 cen-

cenſuerit: quia cum perſonâ publicâ, & cum Principe cùm agatur, conuenit, vt Patri religioſâ libertate expromere liceat, quod ad maius Dei ac Principis ipſius obſequium in Domino iudicauerit: nec de iis ſolùm rebus, quas ab eo, vt pœnitente ſuo cognôrit, ſed de aliis etiam, quæ hinc inde audiuntur, remediumque poſtulant, ad inhibendas oppreſſiones, minuendaque ſcandala, quæ præter Principis mentem ac voluntatem, Miniſtrorum ſæpè culpâ eueniunt, & tamen noxa, proſpiciendique neceſſitas in Principis ipſius conſcientiam reuoluitur.

In dubiis Theologi cõſulendi pro conſcientiâ pœnitentis.

9 Vt ſi quando contingat, quod facile eſt factu, vt difficultas aliqua circa Confeſſarij ſententiam naſcatur, Princeps cum duobus, tribúsve aliis Theologis rem conſultet. Quâ in re vt acquieſcere ipſum oportebit, conſcientiam ſuam deponendo, ſi contra eius ſenſum iudicauerint; ita Principi graue pariter non ſit aſſentiri pro ſuâ parte, vt id fiat, quod illi faciendum eſſe decreuerint.

Sit obſeruãs diſciplina.

10 Domi memor vſque ſit modeſtiæ religioſæ, obedientiæ erga Superiores, & æqualitatis cum ceteris circa cubiculum, veſtitum, reliquamque vniuerſam diſciplinam: quia fauores, & quòd aliquid interdum pro Societate impetrarint, tranſuerſos agere homines ſolent, vt imperioſiùs agant, & quamdam præ aliis excellentiam præſeferant: quod cùm benè conſtitutum corpus magnoperè dedeceat, incre-

credibile dictu eſt, quantam etiam in aliis creet auerſionem.

11 Atque vt vno verbo dicantur omnia, meminerit ſe Confeſſarium tantùm eſſe: omnia proinde quæ ab hoc munere aliena ſunt, ab ipſo pariter aliena eſſe oportere. Vnde nec Societas illa permittere debet, nec ipſe ægrè ferre ſi eum Superiores hac in re coërceant: quin potiùs agere Deo gratias, quòd hoc modo expeditior reddatur; & vni officio ſpirituali ſibi commiſſo attendere, Deum aſſiduè orando, vt ei lumen concedat ad rectè collimandum; & cum Superioribus in dubiis caſibus conſultando, quia ſpiritus Domini directio, & non humana prudentia, propriúmve iudicium vtiliter illuminat. *Regi ſe à Superiore ſinat.*

12 Semper inſiſtat, vt Principem beneuolum ac propenſum habeat erga Societatem, & non erga priuatam ſuam perſonam: quia hæc certa ipſius ac religionis pernicies eſſet. Quare animum pœnitentis ſui ſic affectū retineat, vt quandocumque religio ad Dei obſequium expedire iudicabit, vt ipſe mutetur, aut eius operâ alio in loco vtatur; maiorem in eâ re facilitatem nanciſcatur, quàm interdum experta ſit quorumdam Confeſſariorum culpa, qui volentes aut fortaſſe etiam imprudentes negotia ſic tractant, vt ſe ipſos & ſæculares, quibuſcum verſantur, à religione potiùs auertant, quàm vt eos Chriſto lucrifaciant. *Principis amorem erga Societatē foueat.*

13 Caueat ad extremum, ne occupationes *Impenſiùs ſpiritualibus*

Exercitiis incumbat, orationi, &c.

& res aulicæ ſpiritum relaxent; quin maiore curâ incumbat per orationem, exercitia ſpiritualia, frequentiaque ſui examina, vt coniunctum cum Deo D. N. inſtrumentum efficiatur, ita vt eius gratiâ & auxilio nixus non modò in ſe ipſo ſpiritum non amittat, ſed in ipſis quoque negotiis ſpiritu illuminetur & regatur. Vnde operæpretium etiam fuerit, vt in miniſteriis erga proximos, reliquorum operariorum more, ſe exerceat.

Inconſulto & non aſſentiente Prouinciali nemo confeßiones Principum audiat.

14 Verùm vt pacatè omnia, & abſque vllâ Principum offenſione tranſigantur, neceſſe eſſe duximus, vt is qui pro certo ac ſtabili Conſeſſario petitur (nam ſi ſemel, aut iterum id fiat, vt ſolet accidere, minimè oportebit) paratum ſe quidem eſſe poſcenti Principi reſpondeat; verùm per leges, quas habemus nulli ex Noſtris licere inconſulto & non aſſentiente Prouinciali id oneris ſuſcipere, proinde ab eo petenda facultas. Prouincialis verò per ſe quidem ſi ſic expedire in Domino iudicauerit, vel per alium, vel ſi viſum fuerit, per eumdē ipſum Patrem, priuſquàm poteſtatem faciat (dummodò ad id muneris peridoneum, & iis dotibus inſtructum, ac virtute præditum eſſe duxerit, quæ neceſſariæ ſunt ad id benè peragendum) primùm oſtendat oportet petentibus Inſtructionem hanc noſtram, vt planè intelligant quid Societas ab eo poſtulet, quem Confeſſarium ſibi eligunt: deinde modeſtè quidē, ſed planè, atque perſpicuè eiſdem ſignificet, et-

Oſtendenda Principi hæc Inſtructio, & clarè ei aperiendū mutari Confeſſarium poſſe.

ſi

ſi ex animo permittimus, vt eius Patris operâ ad ſpiritualem ſui conſolationem pro libito vtantur; intelligant tamen futuram ſemper in poteſtate Superiorum, cùm illis viſum fuerit, mutationem, & liberam Patris, vt & ceterorum omnium, diſpoſitionem.

Quod ſanè conſilium nobis vt perneceſſarium ac ſalutare, ſic eiſdem probatum iri confidimus, ita exigente religiosâ diſciplinâ: cùm perſuaſum nobis eſſe debeat, eiuſmodi Principes pro ſuâ in noſtrum Ordinem beneuolentiâ, nihil niſi quod honeſtum ſit, & legibus noſtris affine, à nobis expetere voluiſſe.

CAPVT XII.

AD SVPERIORES PRÆSERTIM PROVINCIALES.

De ratione tenendâ cum iis, quos è Societate dimitti oportere iudicauerint, antequàm ad Generalē ſcribāt.

A R. P. N. Claudio Aquauiuâ Præpoſito Generali anno 1604. ad Prouincias miſſa.

1 QVAM vtile ſit ac neceſſarium, à Societate dimitti eos, qui ad illam apti non *Neceſſitas & cauſa huius Inſtructionis.*

 ſint,

ſint, liquidò apparet non ſolùm ex Conſtitutionibus, Bulliſque Apoſtolicis, ſed etiam ex perpetuo vſu & traditione tum B.P.N.ac Fundatoris,tum B.P.Franciſci Xauerij,viri vt eximiâ ſanctitate conſpicui, ſic eiuſdem P. Fundatoris noſtri mentis ſenſorumque intelligentiſſimi. Verùm vt res tota cum eâ caritate ac prudentiâ tranſigi poſſit, quam Conſtitutiones præſcribunt, & quam Spiritus ipſe Dei nos docet, poſtularunt à nobis variæ Prouinciæ, vt Superioribus inſtructionem aliquam exhiberemus de modo, quem tenere ad nos ſcribendo debeant, cùm res exigit, vt ad huiuſmodi conſilia vel inuiti deſcendamus. Quare de his, quæ ſequuntur, operæ pretium viſum eſt admonere; Rectoribus, ac multò magis Prouincialibus (ad quos propriè ſpectat de amputationibus iſtis nobiſcum agere) in futurum præmonitis, niſi ea diligenter obſeruent, fore, vt neque conſcientiæ ipſi ſuæ, officioque, & Conſtitutionum legibus ſatisfaciant; neque à nobis (quorum eſt præuiâ informatione, congruâque pro rei magnitudine caritate, maturitate, ac deliberatione ſtatuere) certum vllum reſponſum, aut ſententiam referre poſſint.

Tria ante dimiſſionem Prouinciali inſpicienda circa dimittendum.

2 Primùm ergo cùm quiſpiam de Noſtris malè ſe gerit, & de illo dimittendo ab aliis ſuggeritur, Prouincialis præmiſsâ oratione animum intendat, vt exploret, an ea quæ illi obiiciuntur, vera ſint, an verò falſa aut dubia. Deinde an vt vera eſſent, tanti ſint momenti,

vt

vt de dimiſſione, iuxta cap. 2. 2. partis agi debeat. Tertiò inquirat accuratè, vtrùm Superiores erga huiuſmodi hominem debitâ caritate perfuncti ſint, diſertè illum commonefaciendo, pœnitentiarumque, & quod caput eſt, Exercitiorum ſpiritualium, interioriſque curationis remedia applicando, & quàm diuturna deinde fuerit hæc curatio: quandoquidem non eſt ſatis vno atque altero menſe medicinam facere, ſed patientiâ & longanimitate opus eſt.

3 Conſideret genus culpæ, quale ſit, an ex earum ſcilicet numero, quæ quòd alios inficiant, communi bono aduerſentur; an ex iis, quæ ſcandalum præbeant, aut quæ grauem Societati notam adferre poſſint: an propter delicti magnitudinem, aut propter emendationis difficultatem, aut denique ad reſarciendam Societatis famam, præciſionem hanc requirant; ſi modò & ratio ipſa rei pertractandæ, & diuturnitas adhibendæ curationis maturæ huic curationi locum faciant: cùm certum ſit, vbi periculum vrget, ne alij labefactentur, aut vbi manifeſta eſt Religionis infamia, diutius differri non poſſe. Quin imò in publicis caſibus, neceſſe ad compenſandam iacturam interdum erit, feſtinâ & promptâ executione vti, iuxta Reg. 41. Prouincialis.

Genus culpæ attendendũ eius, qui dimittitur.

Quando minimè differendum.

4 Peractâ in hunc modum informatione, omnibus diligenter conſideratis, auditaque ſententiâ Rectoris illius Collegij, in quo admiſſum

Quinam primùm audiendi.

miſſum delictum, aut vnde prodiit accuſatio; Prouincialis Conſultores ſuos conuocet, & ſingula illis exponat. deinde informationem ad nos mittat, quemadmodùm obſeruata fuerint, quæ dicta ſunt; & quid ipſe, Conſultoreſque ipſius faciendum cenſeant: vt exempli causa, N. tot annorum eſt, in Societate tamdiu fuit, gradu caret, aut ad illum promotus eſt, ſcholaſticus eſt, vel Coadiutor, in his ſtudiis verſatus, vel artem hanc nouit, tot annis malè ſe geſſit in hoc, vel illo genere defectuum: idem hoc & illo in loco, in quibus vixit; vel hoc ipſo in genere, vel in hac & illâ re malæ fuit ædificationis: adhibita fuerunt hæc & illa remedia; nulla ſecuta eſt emendatio. cenſemus illum, &c.

De quibus circa dimittendos Generalis docendus.

Quando ante dimiſſionẽ puniendi.

5 Si defectus ſint cum ſcandalo coniuncti, & qui pœnâ aliquâ puniri debeant, priuſquàm dimittantur, iuxta mentem Quintæ Congregationis in Decreto 43. non antè ad dimiſſionem veniatur, quàm pro meritis fuerint caſtigati. Sin alterius generis erunt, intelligant Superiores, non eſſe neceſſarium, nec Societati expedire, vt pœnæ ſemper irrogentur; cùm dimitti poſſint, ac debeant, quantùm fieri poteſt, ſine dedecore vel ignominiâ, vt præcipit Conſtitut. par. 2. cap. 3. §. 5. 6. & 7. curandumque ſit, vt qui dimittitur, recedat integrâ cum beneuolentiâ, & quantâ cum conſolatione fieri poteſt, atque etiam vt dirigatur iuueturque, prout caritas dederit.

6 Er-

6 Erga eos, qui ex ſuâ ipſi tentatione dimitti petunt, laxari habenas nullo modo conuenit, ne tum quidem, cùm habitâ perſonæ ratione, vtile Societati videretur, ab eâ liberari. Non conuenit, inquam, multas ob cauſas. tum quia eiuſmodi difficultas nonnullos interdum ad ſaniorem mentem reduxit; tum propter aliorum etiam ædificationem; tum vt ad ſalutarem ipſis indifferentiam reuocari queant: tum denique quia ſi perſuaſio hæc, quaſi ianua omnibus ſtatim pateret, perniciosa multis futura videretur. Sed quia huiuſmodi homines, vbi ad certum gradum tentationis peruenerint, rarò apti ſunt ad Societatem; vitari ſimul alterum extremum neceſſe eſt, in quo verſantur, qui illos omnibus modis ſemper retinendos cenſent: propterea quòd Inſtituti noſtri, & miniſteriorum ratio id minimè ferret, nec ipſa tandem propria illorum vtilitas, nec commune bonum Societatis, quæ tunc illos dimittit, non quia ipſi poſtulant, ſed quia inutiles, noxiique reliquo corpori effecti ſunt, & emendari nolunt. *Quid cum iis qui ſponte dimitti potunt.*

7 Et quoniam propter cauſas etiam occultas, vt docent Conſtitutiones cum Bullis Apoſtolicis, & praxis ipſa B.P.N. oſtendit, dimitti poſſunt, quando vel ipſiſmet, vel Societati, vel vtrique parti expedire viſum fuerit; non debẽt Conſultores credere, multoque minùs accuſare, quaſi eò quòd Superior cum ipſis rem non communicârit, temerè & ſine causâ geſta ſit: *Cùm quis (re nulli communicatâ) dimittitur.*

ſit: ſed cum religioſa potiùs modeſtiâ Superiorem interrogare, quid cauſæ vel Noſtris vel externis ſciſcitantibus reddi queat. is enim cõgruæ tum prudentiæ caritatiſque non immemor, eiuſque qui dimiſſus eſt mente præcognitâ, cùm ſcilicet ex communi vtrimque conſenſu res tranſacta eſt, tale illis reſponſum dare poterit, quod omnibus meritò ſatisfaciat.

8 Perlatâ tandem ad nos informatione, rem ante omnia Domino commendabimus, & cum PP. Aſſiſtentibus, niſi eius conditio ſecretique ſeruandi lex aliud poſtulauerit, eamdem conſultabimus: omnibuſque conſideratis, ſola Dei gloriâ, & Societatis, atque ipſius etiam de quo agitur, quoad eius fieri poterit, vtilitate ob oculos propoſita; eam ſententiam amplectemur, quam in Domino magis expedire iudicabimus. Quam vtique, vt rem tanto ſtudio examinatam, maturè deliberatã, Deoque impenſiùs commendatam, in Prouinciis quâ par eſt animorum quiete, iudiciorumque ſubmiſſione, ſine curioſâ cuiuſquam inueſtigatione exceptum iri ſperamus: præſertim cùm ſæpè euenturum ſit, vt cauſæ quibus adducti fuerimus, ob multa & grauia impedimẽta euulgari à nobis non poſſint, nec debeant.

Præpoſiti Generalis iudicio acquieſcendũ.

9 Sed quoniam animaduerſum eſt (vt aliàs Superiores monuimus) cùm accidit, vt mittẽdi ſint in aliam Prouinciam ij, de quorum dimiſſione agitur, propterea quòd in ſuâ commodè dimitti non poſſint; mitti eos interdum ſine

Superiores docendi de iis qui ad ipſos in Prouinciam, vel extra mittuntur.

ſine debitâ informatione, ita vt Superiores Prouinciæ præſertim eorum ſtatum ignorantes, eorum operâ in publicis functionibus vti ſtatim incipiant: neque alio modo eos tractét, quàm ceteros ſuæ Prouinciæ: quo fit vt, cùm eos poſteà dimittere iubentur, multa naſcantur incommoda, cum externorum & domeſticorum offenſione. Idcircò huic tanto malo, vt in poſterum tempus occurratur, ſi quando acciderit aliquem hoc fine mitti extra Prouinciam, meminerint Prouinciales ex Regulâ 117. ſui officij, de illius ſtatu inſtructionem vel præmittere, vel minimè differre, vt ex eâ iudicent Superiores, ad quos mittitur, quid agere, & quo loco habere vnumquemque debeant, donec (ſi res ipſa id poſtulauerit) noſtrum ab Vrbe reſponſum præſtolentur.

Ne qui dimittendi ſunt, interim in miniſteriis occupentur.

10 Illud poſtremò hoc loco minimè prætereundum eſt, quòd cùm & ad ædificationem non parum conducat, & ad offenſiones externorum vitandas pernecеſſarium ſit, ipsâ experientiâ docente, Superioribus ſeuerè cogimur interdicere, ne eiuſmodi perſonæ, de quarum dimiſſione agitur, vllibi eo tẽpore, quod intercurrit, vllo modo exponantur publicis functionibus aut miniſteriis; ſed omnino abſtineant, & domi contineantur, vt rei grauitas poſtulare videbitur: habeaturque ſemper in omnibus ædificationis ratio, temporis, locique, quoad eius fieri poterit, in dimiſſione ſeruatis circumſtantiis.

C A-

CAPVT XIII.

DE IVNIORIBVS SCHOLASTICIS.

Qualis debeat eſſe Separatio. 1 IVNIORVM Scholaſticorum educatio, cùm primùm ad Seminaria aut Collegia venerint, vti ex primâ ſui inſtitutione cœpta anno 1600. & iuſſu Præpoſiti Generalis inducta; ita nunc auctoritate Sextæ Generalis confirmata, omnino ea eſſe debebit, vt ſeorſim à ceteris ad formam ſecundi anni probationis, quæ olim in Collegiis fiebat, tum inhabitandi, conuiuendique ratione; tum in ceteris, in quibus iudicio Prouincialis commodè diſtinctio ſeruari poterit, ſeparatio fiat. Ad quem Iuniorum locum intelligant omnes ſibi minimè licere (niſi priùs ab vno Rectore factâ poteſtate) accedere; quemadmodùm neque illis ab eodem egredi abſque eius licentiâ, qui curam gerit, niſi cùm ad res conſuetas Domus peragendas ſignum datur. *Dec. 30. Cong. 6.*

Tempus biennij. 2 Porrò tempus etſi perdifficile erit certum quoddam præſcribere, quo iuuenes ſeorſim à ceteris conuiuant, tum ob ætatem, tum ob ſpiritualem indigentiam, quæ diuturniorem breuioremve ſubinde poſtulant dilationem; tamen, vt minimum, biennij ſpatium eſſe oportebit: quod protrahere, prout in Domino, &

So-

Societatis bono & Fratrum noſtrorum expedire iudicauerit, Prouincialis erit: qui vti quamprimùm monendus erit peracti temporis ab eo, qui curam gerit; ita minimè patietur, vt alij, quantumuis graues Patres, intercedendo ſeſe inſinuent: neque ante expletum biennium, quamuis firmi ac ſtabiles in vocatione, ad docendum in ſcholis educantur.

Per quos regendi.

3 Horum autem cura & Inſtructio, etſi ab ipſo Rectore Collegij, ſicut & aliorum, tota pendebit; nihilominùs per alios exercenda erit: quorum primus quaſi Præfectus ſpiritus in eo promoueat ac dirigat; alter, tamquàm Miniſter, in regulari diſciplinâ contineat, ac de neceſſariis proſpiciat: niſi ob numerum grandiorem tertius videretur addendus Coadiutor. Nam Miniſtro totius Collegij minimè viſum eſt expedire illos ſubiicere; cùm, poſitâ ſeparatione, peculiarem ac diuerſam quodammodò eſſe oporteat gubernandi rationem; niſi fortè in illis corrigendis puniendiſque, cùm aliquid extra definitum locum contra Regulas peccare intellexerit.

De Præfecto ſpiritus iuniorum.

4 Prioris partes quamuis in Regulis Præfecti ſpiritus ſatis ſuperque explicentur, ex quibus eos iuuari oportebit; tamen eæ erunt præcipuæ, vt peculiarem eorum curam gerat, iuxta directionem poteſtatemque ſibi à Rectore factam, à quo in hoc munere pendebit. proindeque adnitendum illi erit, vt quintodecimo minimùm quoque die illos alloquatur, audiat,

inſtruat, formet, prout ſpiritualis neceſſitas poſtulauerit:licebitque poſcentibus eas pœnitentias imponere, ceteraſque mortificationes, quæ vulgares ſunt, quæve deuotionis gratiâ à Noſtris ſuſcipi in Refectorio conſueuerunt; publicis reprehenſionibus ac diſciplinis exceptis, niſi ſecus Rectori viſum fuerit.

Munus Miniſtri iuniorum. 5 Poſterioris verò, qui Sacerdos plurimùm eſſe debebit, munus erit, Rectorem ad exteriorem gubernationem iuuare in iis omnibus, quæ ab eodem præſcripta fuerint: à quo item vno tàmquàm ſuum inſtrumentum, & non ab aliis pendebit: qui cùm vitæ exemplo, tum prudenti cum charitate & amore dirigere eos iuuenes debebit in Religioſâ diſciplinâ exactè ſeruandâ.

Catalogos officiorum conficiet, & diſtribuet. 6 Quare eiuſdem erit catalogum officiorum, exercitiorumque, quæ ab illis in Collegio fieri oportebit, ex Rectoris præſcripto conficere; dieſque ac tempora in culinâ ac Refectorio inſeruiendi ex condicto cum Miniſtro deſignare: curabitque ne quidquam Fratribus deſit, ſiue ad veſtitum & habitationem, ſiue ad cetera neceſſaria pertineat, Rectore conſulto. *Neceſſaria comparet.*

Ad Superiores & Magiſtros dirigat. 7 Cùm quis ex Nouitiatu ad Collegium primùm venerit, ſtatim ad Prouincialem, & Rectorem ipſe dirigat; ex eiuſdemq; præſcripto, ad ſtudiorum Præfectum vel Magiſtrum, ſi periculum de litteris faciendum erit, libris ac neceſſariis comparatis. Memineritque eorum om-

omnium, qui ad Collegium venerint, de numero Miniſtrum Collegij docere.

8 Verſetur vnà cum iiſdem in recreationibus, quæ in vineâ, aut domi fiunt, in loco à Rectore præſcripto; à quo ſine eiuſdem Patris facultate non abſcedent: ſintque minimùm terni: quotquot, cùm foras eundum erit, egredi domo oportebit. curabitque quoad eius fieri poterit, vt Coadiutores quoque Nouitij interſint, & in ſpiritu iuuentur. *Recreationibus interſit.* *In recreatione terni & cùm foras eunt.*

9 Quamuis de ſingulis ab eo monendus erit Rector, quin & ſingulis quibuſque menſibus, ac ſæpiùs, (ſi ſic eum velle intellexerit) quemadmodum quiſque ſe gerat, niſi res ipſa quamprimùm fieri docebit; leuiores tamen defectus & quotidianos Miniſtro totius Collegij deteget, vt in Refectorio pœnitentias iniungat. Facultatem quidem accipiendi, dandique mutuò minima, atq; inter ſe de rebus neceſſariis loquendi dare poterit, ſi Rector non abnuerit. Ceterùm Magiſtros, ceteroſque alloquendi, qui Superiores non fuerint, vel domo egrediendi, ſiue ad ianuam eundi, poteſtatem ipſe non faciet ſine Rectoris conſenſu: à quo, & diuiſionem perſonarum in cubiculis, & rationem mutuò inter ſe ſociandi (nam alios comitari minimè licebit) cùm egrediuntur domo, accipiet, vt executioni mandet. Porrò ex iis non erit difficile eorum Regulas deſcribere. *Qui defectus Rectori, & Miniſtro aperiendi.* *Quas facultates dare poterit.*

CAPVT XIV.

De iis, qui in prædiis, aut villis morantur, cùm à ſtudiis feriatur.

Finis recreationum. Par.4.c.13.

1 QVONIAM vt aſſiduitas in litterario exercitio, ita & aliqua remiſſio neceſſaria eſt; ne dum abſque aliquâ relaxatione, vel conuenienti recreatione labores ſtudendi nimiùm protrahuntur, corpus detrimentum patiatur; operæpretium viſum eſt Patribus rationem quamdam eſſe præſcribendam, quò religioſè fiat. Idcircò enitendum erit Superioribus, vt quæ intermiſſiones à ſtudiis ad nouas vires ſumendas inſtitutæ ſunt, quò alacriores ad eadem reuertantur, ita peragantur, vt & corpori recreationem pariant & vires, & ſpiritus ardorem minimè extinguant. Quare hæc pauca in vniuerſum præſcribenda viſa ſunt.

Dec.57.§.8. ſextæ Cög. *Quomodò religioſè peragenda.*

Ædes recreationis accommoda, & clauſura ſit.

Primùm, vt cùm in aliquod prædium ſecedendum erit, animos relaxandi gratiâ, minimè eò mitti debeant Noſtri, niſi peraccommodæ ac ſufficientes ædes habitationi ſint. in quibus & Superior, qui præſit omnibus, & obſeratæ fores ſint, ne liber ſit exitus, nec deſideretur religioſa diſciplina.

Oratio, & examen.

2 Vt ſpiritualia exercitia examinum & orationis minimè prætermittantur, vtpote res eo quidem tempore perneceſſariæ.

3 Vt

3 Vt nullus eo præſertim tempore, externorum villas, licet propinquorum, adeat; niſi graues ob cauſas Prouinciali videretur eſſe alicui concedendum. *Villæ externorum ne adeantur.* Ex Dep. pro ren. ſpiritus.

4 Qualis verò hæc eſſe debeat recreatio, & quamdiu duratura (nam vltra quindecim dierum ſpatium non erit procedendum) qualéve genus exercitij, aut ludi, prudenti conſiderationi Prouincialis, expenſis perſonarum, locorúmve circumſtantiis, habitâ ratione ædificationis relinquitur: cuius erit ſingularem quamdam directionem in huiuſmodi recreationibus ſuæ Prouinciæ accommodatam conficere. *Singularia Prouincialis expendet.* Dec. 57. Con. 6.

CAPVT XV.

De manifeſtatione delicti, Superioribus faciendâ.

PARS PRIMA.

Circa Reg. 9. & 10. Summarij deſumptam ex c. 4. Exa. §. 8. Ex D. 49. Cong 6.

1 AD maiorem in ſpiritu profectũ, & præcipuè ad maiorem ſubmiſſionem, & humilitatem propriam, contentus eſſe quiſque debet, vt omnes Regula Summ. 9.

 er-

errores, & defectus ipſius, & res quæcumque, quæ notatæ in eo & obſeruatæ fuerint, Superioribus per quemuis, qui extra confeſſionem eas acceperit, manifeſtentur.

Regul. Summ. 10. Boni etiam omnes conſulant, ab iis corrigi, & ad aliorum correctionem iuuare; ac manifeſtare ſeſe inuicem ſint parati debito cum amore & caritate, ad maiorem ſpiritus profectum; præſertim vbi à Superiore, qui eorum curam gerit, fuerit ita præſcriptum, aut interrogatum ad maiorem Dei gloriam.

Vt Patri, quodcumque delictum manifeſtatur. Ex D. 49. Cong. 6. Primò decretum eſt, licere omnibus manifeſtare Superiori, vt Patri, quodcumque delictum alterius, ſiue leue ſit, ſiue graue. & hunc eſſe intellectum Regulæ.

Cedimus iuri noſtro. Ex eodem Decr. 2 Cùm illo capite 4. Examinis proponatur omnibus, & interrogentur, An contenti ſint futuri, vt omnes defectus, & res quæcumque, quæ in eo notatæ, & obſeruatæ fuerint, Superiori manifeſtentur; Eo ipſo Noſtros cedere cuicumque iuri famæ, quod huic manifeſtationi obſtare poſſit; & poteſtatem fieri omnibus deferendi ad Superiorem quæcumque, etiam grauia, quæ de illis notata fuerint: quandoquidem ratione maioris humilitatis, & profectus ſpiritualis, & vt à Superiore

riore meliùs cognoſci, dirigi, iuuarique poſſint, ipſimet expreſsè conceſſerint, & iudicauerint id ſibi magis expedire ad maiorem Dei gloriam, & bonum animæ ſuæ.

3 Cùm in eodem loco non ſolùm de defectibus, ſed etiam de erroribus, & quibuſcumque aliis rebus, quæ in ipſo notatæ & obſeruatæ fuerint, fiat expreſſa mentio; non eſſe dubium quin de omnibus delictis grauioribus ſermo quoque ſit.

Regula intelligenda de omnibus etiã grauioribus.

4 Verba illa Regulæ (*per quemuis, qui extra confeſſionem eas acceperit*) intelligi de illis, quæ ab aliquo alio in eo notata, & obſeruata fuerint; non autem de iis, quæ ipſemet ſecretò, & conſilij petendi gratiâ, vt dirigatur vel iuuetur, cum aliquo communicauerit. Si quando autem ob aliquas peculiares vel graues rationes dubitauerit conſiliarius, num debeat manifeſtare Superiori rem eo modo ſecretò acceptam; conſulat tunc diligenter Doctores, vt in re tanti momenti prudenter, eâque, quâ decet cautione, procedere poſſit.

Interpretatio verborum Regulæ (per quemuis, qui extra confeſſionem.)

Ex eod.

5 Neceſſe non eſſe in hac manifeſtatione expectare, vt hoc illi à Superiore iniungatur, vel interrogetur; cùm verba illa Regulæ (*præſertim vbi à Superiore, qui illorum curam gerit, fuerit ita præſcriptum*) ſatis declarent, paratos eſſe oportere ad hanc manifeſtationem, non expectato Superioris præſcripto.

Ex eod.

Præſertim vbi à Superiore, &c.

Debito cum amore. Ex eod.

6 Quod verò ſubiungitur(*Debito cum amore & caritate,*) ſic accipi oportere, vt qui manifeſtat, non debeat aliquo inordinato affectu duci; vt alius ſcilicet confundatur, mortificetur, puniatur; ſed ex affectu caritatis: vt videlicet ille meliùs iuuetur in ſpiritu, periculis à Superiore occurratur, bono communi proſpiciatur: atque ita manifeſtans ſeruet eum modum manifeſtandi in verbis, in narratione, in intentione, qui amorem & caritatem præſeferat.

Quando vtendum denuntiatione paternâ. Ex eod.

7 In delictis, quæ vel in detrimentum boni communis, vel in damnum imminens tertiæ perſonæ vergunt(qualia ſunt infectiua aliorum, & nociua bono Religionis, vt ſunt lapſus carnis cum tertio, ſeminatio diſcordiarum inter fratres, furtum, impugnatio, vel machinatio contra Inſtitutum aut Superiores, præſertim verò Generalem, conſuetudo detrahendi, ac ſuſurrandi, & his ſimilia) non ſolùm poteſt, ſed etiam tenetur quiſque immediatè vti denuntiatione paternâ, manifeſtando illa Superiori; vt ſecretò ac prudenter tam bono Subditi, quàm Religionis proſpiciat.

Quando iudicialis denuntiatio facienda. Ex eod.

8 Quando verò prudenter iudicaretur, non poſſe adhiberi ſufficiens remedium, quò bono communi, vel tertiæ perſonæ prouideatur, niſi aſſumatur in eâ re perſona Iudicis; tunc tenebitur ſubditus ad iudicialem denuntiationem Superiori faciendam.

PARS

PARS SECVNDA.

Quâ ratione in denuntiatione paternâ ſe gerere debeat Superior, vt Pater; tam in ſeruando ſecreto, quàm in aliis, quæ ad remedium adhibendum pertinent.

1 EA ratione ſecretum ſeruare debet Superior, vt Deferentem nulli reuelet ſine eius conſenſu, quem interdum is dare tenebitur: ita vt ſemper Superior omnimodæ indemnitati Deferentis conſulat. *Deferens nulli reuelandus.* Ex D.50. Cong.6.

2 Delatum nemini reuelare debet, qui prodeſſe non poſſit fini, quem denuntiatio paterna intendit; qui eſt profectus ſpiritualis ſubditorum, & bonum commune Religionis: quibus Superiorem neceſſe eſt paternè prouidere. Quare ſine vrgenti neceſſitate, & magnâ vtilitate pertinente ad dictum finem, & cum eò minore detrimento quò poſſit famæ delati, numquàm debet manifeſtare delatum. Quando verò ob fines, & rationes allatas exiſtimat reuelandum eſſe; tunc iis tantùm manifeſtare oportebit, qui remedio adhibendo prodeſſe poterunt. *Quando delatus reuelandus.* Ex eod.

Quando monendus & corrigendus delatus. Ex eod.

3 Habitâ ratione finis denuntiationis paternæ, non ſolùm poteſt Superior ipſum delatum aliquando monere, & ſecretò corrigere coram duobus teſtibus, vt ex Euangelio cum S. Thomâ docent Doctores; ſed etiam conſulere de remedio, imponendo ſecretum iis, quibuſcum communicat. Quin etiam poterit vnus Superior rem ſic delatam & cognitam, alteri Superiori eiuſdem delati dicere, quando res ita poſtulauerit ad finem paternæ delationis.

Quando conſilium petendum & quomodò. Ex eod.

4 Cùm autem poſſit, & liceat de eâ re eos conſulere, quibuſcum expedit pro remedio, & cum ſecreto; vt maiore cum cautione procedatur, quando conſultatio videretur neceſſaria, petatur deferentis conſenſus, quem ille dare debebit; ita tamen, vt in conſultatione, deferentis nomen taceatur, & res, quoad eius fieri poterit, in vniuerſum tractetur. Porrò Superior minimè à deferente petere debebit, vt ſuo nomine rem delatam ſubſcribat; cùm ea ſubſcriptio tantùm iudiciali denuntiationi deſeruiat.

Non eſt à deferente exigenda ſubſcriptio.

Quæ Superior circa delatum præſtare poterit. Ex eod.

5 Licet etiam Superiori ob prædictum finem ſecretò peragere quæcumque iudicauerit expedire ad remedium, profectumque delati, citra eius infamiam: nimirum priuatim monere, reprehendere, terrere minis, diligenter circa illum inuigilare, mutare loco, occaſiones anteuertere, præcauere à recidiuo, non admittere ad aliquod officium, ab eodem remouere

uere ſi quod habet, ſi ſine violatione ſecreti, ſub aliâ apparenti ratione, & probabili id præſtare poſſit.

Etiam leues defectus publicè corrigere poterit. Ex eod.

6 Poteſt etiam Superior nonnulla ex ita delatis & cognitis manifeſtare in publicis Refectorij reprehenſionibus; vt ſunt defectus leues & communes ſubditorum, imponendo pœnitentias ordinarias, iuxta praxim communem Societatis; dummodò ipſi delato infamiam alicuius momenti non inferat; & quoad eius fieri poterit, impetrato deferentis conſenſu, & abſque eiuſdem detrimento.

Quomodò ad dimiſſionem deſcendet. Ex eod.

7 Denique licebit interdum Superiori ex ita cognitis, & ad ſe tamquàm ad Patrem delatis, deſcendere ad dimiſſionem delati è Societate: ita vt quamuis vtatur, & adiuuetur eâ notitiâ, non eo tamen modo procedat, vt talis defectus vel in ſpecie vel in genere in aliorum cognitionem deueniat; ſed alias, aliâ viâ cognitas, notas illi opponat, quæ ad illum dimittendum aliorum iudicio ſufficere videantur. Aut certè nihil tale dicat: neque occaſionem aliquam det credendi, quòd dimiſſio fiat in pœnam delicti, quod omnino ſecretum eſt; nec aliâ viâ, quàm paternæ denuntiationis ſcitur.

Vnde hæc doctrina de manifeſtatione deſumpta. Ex eod.

8 Ceterùm hæc doctrina de manifeſtatione delicti minimè noua videri debet, cùm inter cetera Iulius II. in Statutis Franciſcanorum fateatur, damnandum eſſe dogma illud, quod habet, Religioſum criminis ſocium non teneri

ad

ad denuntiandum illud Superiori. & in Conſtitutionibus Generalibus Farinerij Ordinis Minorum cap.7.refertur, In quodam Capitulo Generali, à S. Bonauenturâ ſtatutum quoddam in hæc verba conditum fuiſſe:

Nullus Frater dogmatizet, vel teneat, quòd cùm aliquot ſunt ſocij in crimine, non teneatur alter alterum Superiori reuelare, qui poteſt ac debet prodeſſe, & animarum periculis præcauere. Nam ex ſententiâ Bonauenturæ, Magiſtrorum Ordinis, ac totius Capituli Generalis definitum eſt, hanc doctrinam pernicioſam eſſe, & in deſtructionem Ordinis, & Regularis diſciplinæ excogitatam: cùm Prælatos noſſe oporteat Subditorum exceſſus, non ſolùm, vt puniant, ſed vt præcauere poſſint.

Nouitiis declaranda. Ex D.51. Cong.6.

9 Poſtremò decretum fuit, vt hoc ipſum, quod de manifeſtatione delicti ſancitum eſt, oſtendatur Nouitiis; declareturque, iuxta Reg.15. Magiſtri Nouitiorum, inter alia, quæ ipſis explicanda, declarandaque paulatim ibidem eſſe dicuntur.

C A-

CAPVT XVI.

DE ACCEPTANDIS COLLEGIIS.

Iuxta V. Generalis Congregationis Decretum 69.

A R. P. N. Claudio Aquauiuâ Præpoſito Generali explicata.

1 CVm Collegiorum ratio triplex eſſe poſſit, nempe infima, media, & ſuprema; & admitti nullo modo in poſterum debeant Collegia vlla, quæ ſeminarium ſibi ſaltem ipſis neceſſarium operariorum, qui in eiſdem Collegiis occupantur, alere non poſſint, vnde ſibi de operariis eiſdem, quando opus eſt, vel proximè & immediatè, ſi id præſtare poterunt, proſpiciant; vel certè per modum permutationis cum alio Collegio faciendæ, vnius, verbi gratiâ, Lectoris Rhetoricæ pro vno Confeſſario, aut Concionatore, &c. neceſſarium eſſe duximus cuilibet Collegiorum rationi ſuum numerum perſonarum, quas alere poſſit, infra quam ea acceptanda non erunt, deſignare. *Quomodò in poſterum, Collegia acceptanda.*

De infimâ Collegij ratione.

2 CVM igitur tribus quaſi membris quodlibet Societatis Collegium conſtet, domeſticâ ſcilicet gubernatione, inſtitutione ſcholarum, & templi miniſteriis; infimæ rationis Collegij ratio ſeptem, vt minimùm, Sacerdotes requirit, Rectorem, Miniſtrum, Concionatorem, Præfectum rerum ſpiritualium, Confeſſarium Noſtrorum domeſticum vnum, externorum alterum, & Procuratorem: ex quibus tres, vel quatuor in templo confeſſiones diebus feſtis excipiant.

Numerus operariorum in infimo Collegio.

3 Scholarum verò inſtitutio, iuxta Conſtitutiones in Grammaticâ, diſciplíniſque humanioribus, Rhetoricâ, & linguis, caſibuſque conſcientiæ, quantùm fieri poterit, eſſe debebit: ne ſcilicet ſuo fine fraudetur Societas, quin ſuos diſcipulos ad mediocritatem ſaltem inſtruat, vt vel ad Eccleſiaſtica miniſteria exercenda, & animarum ſalutem promouendam ſint vtcumque idonei, vel ad ſæcularia munia vſu linguarum ſufficienter inſtructi.

Scholarum inſtitutio qualis. P.4.c.7.B. & c.5.A. & c.12.A.

Erunt igitur præficiendi, tres Grammaticæ præceptores, Humanitatis vnus, Rhetoricæ vnus (in quorum nonnullis claſſibus erit ab eiſdem lingua Græca docenda) vnus denique caſuum conſcientiæ Lector; Præfectus item ſcholarum vnus: omnes denique

Quot Magiſtri præficiendi.

nique ſeptem, præter Correctorem externum.

4 His quatuordecim operariis eſſent attribuendi, vt minimùm, totidem Societatis ſcholaſtici pro Seminario; eſſentque vniuerſi viginti octo. quibus ſi vnum Correctorem, & vndecim Coadiutores omnino neceſſarios addamus; erit numerus huius rationis Collegij quadraginta perſonarum. Verùm, quia V. Generalis Congregatio decreuit, vt infimæ huius rationis Collegiorum fundationes, quæ ad ſuſtentationem triginta perſonarum ſufficerent, admitti poſſent; onerum tamen, ſeu obligationum menſuram, ſcholarum ſcilicet, & Magiſtrorum numerum non determinauit, Præpoſiti Generalis erit, obligationes, & grauamina in eiuſmodi fundationibus, quæ triginta perſonis alendis tantùm ſufficient, ita attemperare, ne huiuſmodi Collegia ſupra vires onerentur: vt ſi in his, verbi gratiâ, duas Grammaticæ claſſes, vnam verò Humanitatis tantùm admittat, cum ſcholarum Præfecto, atque his, non ex obligatione, ſed ex merâ Societatis liberalitate, vbi opus fuerit, vnum caſuum conſcientiæ Lectorem addat. His igitur quinque, & aliis Sacerdotibus ſex, vno ſcilicet ſubtracto ex ſeptem ſuperiùs deſignatis Sacerdotibus, ſi totidem ſcholaſtici addantur pro Seminario, erunt vniuerſi viginti duo, quibus vix ſat eſſe poterunt Coadiutores temporales ſeptem vel octo, præter Correctorem;

Minimùm 30. eſſe oportebit.

Obligationes, & grauamina numerò attemperanda.

rem; erit vtcumque conſtituta ratio Collegij perſonarum triginta.

Aucto numero augenda fundatio. 5 Quòd ſi Fundator aliquis exigat lectionum Grammatices, Humanitatis, & Rhetoricæ plenitudinem, lectorumque numerum ſuperiùs deſignatum; hic fundationem augere debebit ad quadraginta circiter perſonarum ſuſtentationem ſufficientem.

Quæ præter fundationem requiratur. 6 Præter fundationis autem cenſum, congruam pro ratione numeri perſonarum habitationem, præparatam cum ſupellectili, & bibliothecâ, templique & ſcholarum ædificio, hortoque dare debebit.

Quòd ſi ex his aliquid deſit, quod ex cenſu ipſo fundationis ſuppleri debeat, monebitur de hoc, ſicut & de re totâ, Præpoſitus Generalis.

De mediâ Collegiorum ratione.

Numerus minimum ſexaginta. 7 SI ad ſupradictum operariorum, & ſcholarum numerum, tres Philoſophiæ curſus triennales, ſingulos ſcilicet ſingulis annis auſpicandos, Fundator adiicere volet; addendi ſimiliter erunt Scholarum tres Magiſtri, Præfectus vnus item aut alter, qui prælectionibus eorum magiſtrorum, quos decumbere contigerit, ſubſtitui poſſint: templi etiam operarij, Seminarij ſcholares, & Coadiutores temporales: qui ſi rectè diſtribuantur, ad numerum octoginta circiter perſonarum Collegij,

gij, computatis infimæ rationis perſonis aſcenderent. ſed quandoquidem Generalis Congregatio cenſuit, non eſſe grauandos huiuſmodi Collegiorum Fundatores vltra cenſum, qui alendis ſexaginta perſonis in vniuerſum ſit ſufficiens; cum reliquis templi, habitationis, & ſcholarum ædificiis ſupradictis, his contenti eſſe debebimus. *Pro ratâ augenda fundatio.*

De ſupremâ Collegij ratione.

8 SI quis Fundator petat ſtudium generale vel Vniuerſitatem inſtitui, nimirum vt in eâ præter omnia ſupradicta, prælegatur Theologia ſcholaſtica, & ſacra Scriptura, atque lingua Hebraica; ad hæc præſtanda neceſſarij erunt tres, vel quatuor alij Profeſſores, propriuſque huius facultatis Præfectus, ſeu totius ſcholæ Cancellarius, ſubſtituti, aliique officiales in Vniuerſitatibus adhiberi conſueti: inſigne item aliud Seminarium Theologorum cum aliquo domeſticorum officialium incremento, vt ex Collegij huiuſmodi fundatione, annumeratis ſimul Collegiorum infimi & medij generis perſonis, centum, vt minimùm, ali poſſint. *Numerus minimùm centum perſonarum.* *Pro ratâ augenda fundatio.*

Excipiuntur autem Indicæ, ac Tranſalpinæ regiones, de quibus nihil certi præſcribendum cenſuit Congregatio Generalis. *Excipiuntur Indica & Tranſalpina Prouinciæ.*

CAPVT XVII.

DE APTIS AD GVBERNANDVM.

Quo modo de iis confici debeant Informationes, quæ in Vrbem tertio quoque anno mittendæ ſunt.

A R. P. N. Claudio Aquauiuâ Præpoſito Generali recognita, & aucta anno 1595.

PARS PRIMA.

Quanti ſit facienda bona Superiorum electio.

1 QVONIAM magnâ ex parte Societatis noſtræ gubernatio, vt B. P. IGNATIVS affirmat par. 9. Conſtitutionum, pendet ex Præpoſitis localibus, quibuſcum neceſſariò ab eo, qui vniuerſalem curam ſuſtinet, communicandum eſt onus; vt in rebus particularibus eas ordinationes, quæ hinc prę́ſcribuntur, exequantur; & cum eâ fortitudine, & ſuauitate, quæ à Conſtitutionibus noſtris exigitur, curent, vt in praxim perducantur; ſemperque viuæ ac vigentes eo ipſo vſu declaratæ cenſeantur

tur Conſtitutiones, ac Regulæ (ſiquidem quòd eæ chartis deſcriptæ ſint, non id Societatis ſpiritum tuetur, ac viuificat) ideò planè neceſſarium eſt, vt huiuſmodi homines ad hoc munus deligamus, in quorum induſtriâ ac prudentiâ meritò conquieſcere; & quibus eorum, qui nobis crediti ſunt, animorum corporumque curam viciſſim credere poſſimus; & aliquam alleuationem habere grauiſſimi huius oneris, quod nobis à Domino impoſitum eſt.

2 Quocircà valdè commendatum Prouincialibus eſſe debet, vt quemadmodum in aliis miniſteriis, quò copia ſit hominum ad ea ſufficientium, datur opera, vt maturè inſtruantur & aptentur; ita etiam in hoc gubernandi, omnium vel præcipuo, non minus adhibeant ſtudij & diligentiæ in inquirendis, ac notandis cuiuſque talentis, & prætereà etiam exercendis, & iis qui aliquam aptitudinem à Domino accepiſſe videntur, erudiendis tum praxi tum etiam opportunis inſtructionibus & monitis. *Exquirendi & exercendi ad hoc munus idonei.*

3 Modus autem eos exercendi eſſe hic poterit, ſi in aliquas conſultationes adhibeantur, vel Miniſtri in aliquâ domo conſtituantur, vel ſi cum eis Regulæ perlegantur, & doceantur ipſarum intelligentiam & vſum: denique aliis eiuſmodi rationibus, quas Superioribus eorum prudentia ſuggeret. *Modus eos exercendi.*

4 Eadem de causâ valdè expedire videtur, vt plena notitia eorum omnium Præpoſito *Eorum notitia conſtare debet Generali.*

Generali conſtet, & quos Prouinciales in ſuis quiſque Prouinciis habeant, qui in hac parte operam Societati nauare queant.

Quorum iudicio ſeligi, & à quibus informationes accipi debeant.

5 Prouincialis primùm omnium, audito Conſultorum ſuorum, nec non antiquiorum, ſi neceſſe fuerit, ac præcipuorum Patrum iudicio, ex omnibus ſuæ Prouinciæ Sacerdotibus eos ſeligat, de quibus informatio accipienda videatur. Poſteà verò informationes ab iis accipiat, qui prudenter, & ſyncerè eam daturi videantur: ac re totâ ritè precibus Deo commendatâ, ſuo tempore nobis mittat catalogum eorum, quos ad gubernandum aptos cenſebit ex formulâ, quam in hunc finem ſubiiciemus: illud tamen obſeruans, vt omnia fiant ſecretè, vt rem ipſam poſtulare intelliget.

In viſitatione informationes accepta, tertio quoque anno ad Generalem mittenda.

6 Operæpretium autem erit, vt Prouincialis, qui viſitat, quemadmodùm informationes de promouendis ſumit, iuxta Regulam 69. ſui officij; ita etiam de idoneis ad gubernandum accipiat. Et poſteà tertio quoque anno catalogus huiuſmodi informationum, ex præſcripto huius formulæ, ad Præpoſitum Generalem mittatur.

In 3. claſſes diuiditur.

7 Porrò huiuſmodi Catalogus in tres claſſes diſtingui debet. Prima quidem eorum erit, qui actu gubernant. Altera verò eorum, qui aliquando gubernarunt. quòd ſi horum aliqui iuſtis de cauſis non proponantur, addatur ratio, quare prætermiſſi fuerint. Tertia denique eorum, qui apti ad gubernandum videbuntur.

&

& de his dicatur, quínam proximè, qui verò remotè idonei cenſentur,

8 Has autem informationes (quæ ab omnibus Latinè mittendæ ſunt, vt & eæ, quæ de promouendis ad gradus fiunt) debebunt Prouinciales accipere non ſolùm à Conſultoribus, ſed ab antiquioribus etiam & præcipuis Patribus, qui eos qui proponuntur, optimè noſſe poſſunt, vel quia illis præfuerunt, vel quia cum illis familiariter egerunt, vel in Miſſionibus, foris, vel Domi: quorum omnium nomina ad nos perſcribant. Non erit tamen neceſſe ſingulis capitibus, & reſponſionibus ponere quid quis dixerit, ſed id tantùm fieri debebit, cùm in eâ reſponſione non conſentiunt, & res eſt alicuius momenti. Tunc enim in informatione addendum erit duos, trésve contrà ſentire, & in chartâ aliquâ ſeparatâ explicandum, illos duos vel tres, qui aliter ſentiebant, eſſe Patres talem & talem. quibus omnibus ſignificandum erit, ſi quid aliud eis ſeorſum ad nos ſcribendum occurrat, id omnino facere non omittant.

Latinæ mittendæ.

Quibus hæ informationes communicandæ antequàm Romam mittantur.

Capita Informationis mittendæ à Prouincialibus de iis, qui in ſuis Prouinciis ad gubernandum idonei videbuntur.

PARS II.

De ætate. 1 CVIAS ſit, & quâ ætate is, de quo mittitur informatio; & quot annis in Societate fuerit, & quibus in ſtudiis verſatus ſit, & quo progreſſu.

An gubernauerit. 2 An aliàs vmquam gubernârit, vbi, & quamdiu, & in quibus officiis, & quâ Noſtrorum, ceterorumque ſatisfactione.

De affectu ad res ſpirituales. 3 Quàm affectus ſit ad res ſpirituales, ad orationem, ceteramque cum Domino communicationem.

De mortificatione paſſionum. 4 De mortificatione paſſionum, de manſuetudine, de humilitate, amore paupertatis, vel ſingularitate circa propria commoda.

De prudentiâ, &c. 5 De vigilantiâ, prudentiâ, & fortitudine in negotiis tractandis.

De caritate, &c. 6 De caritate, & ſuauitate in Subditos, & diſcretione.

De diſciplinâ, &c. 7 De religiosâ diſciplinâ, & obſeruantiâ, de rectitudine, & conſtantiâ.

An intelligens Conſtitutionum. 8 Quàm intelligens ſit noſtrarum Conſtitutionum, & Regularum, & an ex earum ſpiritu

tu Subditos ad perfectionem dirigere ſtudeat, non humanâ & politicâ ratione: & an ſenſus habeat proprios, & peculiares, non conſentaneos modo Societatis.

9 Vt affectus ſit ad externas nationes & Prouincias: & an particulares affectiones retinere ſoleat ad perſonas aliquas particulares, ita vt cum aliorum offenſione gubernaturus videatur. *De affectu ad externas nationes.*

10 De zelo animarum, & ſtudio iuuandi proximos, & an hoc ſtudium in Noſtris promoueat; de obedientiâ & ſubordinatione ad ſuos Superiores, & de proprio iudicio. *De zelo animarum, &c.*

11 An vmquam notatus ſit quòd gubernationem ambierit, aut procurauerit. *De ambitu.*

12 Denique, ſi quid aliud occurrerit, propter quod aptus, vel minùs aptus ad gubernandum videatur.

Hæc omnia in iis, qui aliquamdiu gubernârunt, facile erit animaduertere: & ideò ab iis, qui vel eorum ſubditi, vel Superiores extiterunt, eorum notitiam conſequi licebit. Qui autem hactenus numquàm regimen attigerunt, de iis illa dici debebunt, quæ vel iam vſu comperta ſunt, vel quorum ſpecimen, aut ſignificationem præbuerint. *A quibus, & quomodò capiendæ informationes.*

Praxis conficiendarum, & mittendarum informationum, iuxta formulam de idoneis ad gubernandum.

PARS III.

Perſonarũ ſelectio vt facienda.

1 PROVINCIALIS cum ſuis Conſultoribus Catalogum omnium Sacerdotum Prouinciæ perlegat, & ex eorum iudicio illos ſeligat, de quibus meritò ſumenda ſit informatio.

Informatio quomodò ſumenda.

2 Factâ hac ſelectione, de ſingulis ſelectis ſumat informationem, iuxta formulam: & ex reſponſis quæ retulerit, expreſſo numero eorum, qui ita ſentiunt, tacitis autem nominibus, breuem ſummam conficiat, dilucidam tamen, & iuxta ſingulas interrogationes, ad hunc ferè modum.

Informatio accepta à quinque, vel ſex Patribus de P. N. N.

De ætate.

Ad 1. PATER Antonius Pamphilius Romanus annorũ 40. fuit in Societate annis 20. ſtuduit Philoſophiæ, & Theologiæ, vel caſibus conſcientiæ, &c. benè profecit, vel mediocriter, vel parùm, ex trium ſententiâ; pluſquàm mediocriter, ex duorum, vel omnium ſententiâ.

De gubernãdi tempore.

Ad 2. Nũquàm gubernauit; vel fuit Miniſter Col-

Collegij, vel Domus talis per biennium, cum bonâ, vel malâ ſatisfactione, ex omnium, vel trium, vel duorum, vel vnius ſententiâ. Fuit item Rector Collegij talis, cum bonâ ſatisfactione externorum, omnium iudicio, vel aliquorum; malâ autem, vel bonâ, vel mediocri Noſtrorum. Ita ſentiunt duo, vel tres, vel vnus, vel omnes. Et ſic de aliis muneribus, ſi quæ obiuit.

3 Quod autem de duobus his capitibus dictum eſt, idem faciendum in ceteris. *Sic de ſingulis.*

4 Factâ igitur in hunc modum de ſingulis informatione, illam cum Conſultoribus leget, ac examinabit: ac re inter ſe diſcuſsâ ſtatuant, quid de ſingulis capitibus ſentiant, idque addant informationi, hoc, qui ſequitur, modo, iuxta informationem ſuperiùs poſitam. *Re cum ſuis Conſultoribus communicatâ ſtatuet.*

Ad 1. P. Antonius Pamphilius Romanus annorum 40. fuit in Societate annis 20. ſtuduit Philoſophiæ & Theologiæ, vel Caſibus conſcientiæ, &c. benè profecit, vel mediocriter, vel parùm, ex trium ſententiâ, idemque ſentiunt duo Conſultores: pluſquàm mediocriter, ex duorum iudicio, quibus adhæret vnus ex Conſultoribus, &c.

5 Abſoluto Informationum examine, & appoſito Conſultorum iudicio de veritate Informationum ſingulis capitibus; Iudicium vtrùm ille aptus, vel minùs aptus videatur, tum ipſe Prouincialis, tum Conſultores ſecretis, & ſeparatis litteris ad nos ſcribant. *Secretis, & ſeparatis litteris ad Generalem ſcribendum.*

Paradigma Informationis, iuxta formulam de idoneis ad gubernandum.

PARS IV.

Informatio de P. Antonio Pamphilio Romano à quinque Patribus accepta, & cum Conſultoribus examinata.

De ætate. 1 PATER Antonius Pamphilius Romanus annorum 40. fuit in Societate annis 20. ſtuduit Philoſophiæ & Theologiæ, pluſquàm mediocriter profecit omnium iudicio: idemque ſentiunt omnes Conſultores.

Vbi gubernauerit, & quâ ſatisfactione. 2 Fuit Miniſter in Collegio Romano per annum; mediocriter ſatisfecit: erat enim aliquantulum ſeuerus, ex trium ſententiâ, quibus conſentiunt Conſultores. Fuit etiam Rector Lauretanus annis 4. cum bonâ Noſtrorum, externorumque ſatisfactione, ex omnium iudicio: duo tamen ex Conſultoribus ſentiunt non benè ſatisfeciſſe externis, licet Noſtris ſatisfecerit.

De affectu ad res ſpirituales. 3 Affectus eſt ad res ſpirituales, & ad orationem, ceteramque cum Domino communicationem, ex omniũ ſententiâ; quibus conſentiunt

tiunt Conſultores, vno dempto, cui non videtur deuotus.

4 Mortificatas habere paſſiones videtur ferè omnibus, vno dempto; humilis eſt, & manſuetus, ex trium iudicio; quibus omnes aſſentiunt Conſultores. Amare creditur paupertatem, & non eſſe ſingularis circa propria commoda, ex omnium tam Informantium, quàm Conſultorum iudicio. *De mortificatione paſſionum.*

5 Eſt vigilans, & mediocriter prudens, ſed non valdè fortis in negotiis tractandis: in quo omnes conſentiunt. *De vigilātiā & prudētiā.*

6 Caritatem & ſuauitatem exercet in Subditos, ex Informantium ſententiâ: diſſentiunt tamen duo ex Conſultoribus, qui illum exiſtimant ſeueriorem. Diſcretionem videtur habere mediocrem, in quo omnes conſentiunt. *De caritate & ſuauitate.*

7 Religioſam diſciplinam, & obſeruantiam cum rectitudine & conſtantiâ promouet, ex omnium Informantium ſententiis; vnus tamen ex Conſultoribus diſſentit. *De diſciplinâ.*

8 Intelligens eſt noſtrarum Conſtitutionum, & Regularum mediocriter: & ex earum ſpiritu Subditos ad perfectionem dirigere ſtudet, ex duorum ſententiâ: tres autem exiſtimant illum humanâ & politicâ ratione gubernare. Atque hoc ſecundum verius cenſent Conſultores. Senſus proprios, & peculiares habet aliquando non conſentaneos modo Societatis, ex omnium, etiam Conſultorum ſententiâ. *De intelligentiâ Conſtitution.*

9 Affe-

De affectu ad nationes. 9 Affectus benè eſt ad externas nationes; duo tamen ex Conſultoribus contrarium cenſent. Affectiones ad particulares aliquas perſonas, præſertim eas, quæ ſuas res probant, retinere ſolet; ideoque cum offenſione aliorum gubernat. Ita ſentiunt omnes, nec diſſentiunt Conſultores.

De zelo animarum. 10 Zelum animarum & ſtudium iuuandi proximos habet qualecumque: hoc autem ſtudium in Noſtris non ita vt decet, promouet. Ita omnes Informantes. Vnus autem ex Conſultoribus addit, illum ſuadentibus ſcrupulis hoc ſtudium in ſubditos aliquando ſupprimere.

De iudicio. Obediens eſt, & ſuis Superioribus ſubordinatus, nec proprij iudicij. ita omnes ſentiunt.

De ambitu. 11 Numquàm notatus eſt gubernationem ambiuiſſe, aut procuraſſe, &c.

C A-

CAPVT XVIII.

DE PROMOVENDIS AD GRADVS SOCIETATIS.

Quo modo de iis confici, & in Vrbem mitti debeant Informationes.

A R. P. N. Claudio Aquauiuâ Præpoſito Generali recognita, & aucta iuxta Decr. 65. V. Congreg.

PARS PRIMA.

1 IN primis Prouinciales, ad quorum officium hæc informatio pertinet, perſuadere ſibi debent, magnâ fide, diligentiâ, & circumſpectione procedendum eſſe in hoc negotio, cùm ſcilicet tanti momenti ſit ad ordinem, firmitatemque Societatis, vt ea quam exactiſſimè ſeruentur, quæ in 5. par. Conſtit. & alibi dicũtur de dotibus, quibus ornatos eſſe oportet, qui in huiuſmodi gradus ſunt referendi. quod quidem eò facilius erit, ſi anteà ſeruata fuerint, quæ in 1. par. de recipiendis, & in 3. & 4. de formandis Noſtris præſcribuntur.

Quâ circũſpectione Prouincialibus procedẽdum in re tanti momenti.

2 Stu-

Singulis annis in viſitatione capiant informationes, & ad Generalem mittant.

2 Studeant igitur Prouinciales non prætermittere Regulam 69. eorum officij; nempe vt in viſitatione ordinariâ ſingulorum Collegiorum accipiant informationem promouendorum: & abſolutâ viſitatione Prouinciæ, ad Præpoſitum Generalem referant, nec diu differant, ne ex diuturnâ morâ aliqui ſe negligi arbitrentur: vnde & amaritudinum occaſio oriri, & graduum huiuſmodi diſtributio minùs facilis, ac ſuauis reddi poteſt.

Examinandi ſtatim poſt abſoluta ſtudia.

3 Quoniam verò, ſi examen de ſufficientiâ litterarum ad id tempus differretur, quo quis ad gradum promouendus proponitur, minùs commodè ſuccederet (contingeret enim eos, qui examinandi tunc eſſent, ante aliquot annos ſtudia abſoluiſſe, & in variis Societatis miniſteriis occupatos, ac diſtractos fuiſſe; ac proinde ſcholaſticas res vel certè ſubtilitates non ita in promptu habere: vnde non poſſent fortè ita ſatisfacere, vt ſatisfeciſſent, ſi ſtatim abſolutis ſtudiis fuiſſent examinati) propterea animaduertendum deinceps erit, vt examen, iuxta inſtructionem à nobis miſſam, fiat poſtquàm quiſq; ſtudia abſoluerit, antequàm ad tertium Probationis annum mittatur, iuxta Conſtitutiones; & Romam deinde vt aſſeruetur, & in tempore deſeruire poſſit, quamprimùm Prouincialis mittendum curabit. Hæc enim notitia plurimum poſteà iuuabit, cùm de cuiuſque gradu ſtatuendũ erit: & ſi is qui examinatur, nõ plenè ſatisfecerit, commodiùs videbit Præpoſitus

Examen Romam mittendum.

ſitus Generalis, an vlteriùs progrediendum ſit in litteris, iuxta eamdem Conſtitutionem.

Nullus ſine præuio examine, &c. promouẽdus.

4 In quo nobis ſemel monẽdi viſi ſunt Prouinciales, vt quemadmodùm nemo eorum, quorum doctrinæ periculum faciendum ſit, ad profeſſionem quatuor votorum promoueri poterit, niſi præuio examine (quod ſanè in huiuſmodi gradu ſolenne ac firmum eſſe oportebit, vel nullâ in noſtris litteris eius factâ mentione) ita poſt factum periculum ſufficientis doctrinæ, neutiquam promotum iri oportebit, Generali non præmonito, ab eodemque expectato & accepto reſponſo, quantumuis à nobis de alicuius gradu reſcriptum fuerit, & inſpectâ eius informatione placere vt promoueatur, ſi de ceteris conſtiterit.

Poſt triennium in miniſteriis, ad gradum proponantur.

Idem de iis qui abſolutis ſtudiis in Societatem ingrediũtur.

Coadiutores ſpirituales poſt ſeptennium.

5 Abſoluto itaque 3. Probationis anno, ſi non fuiſſent anteà ſatis perſpecti & exercitati (tunc enim ſtatim illo finito, Prouinciales Generalem monere debebunt) triennium integrum in variis miniſteriis exerceantur: quo abſoluto proponantur omnes iuxta formulam. Idem etiam faciendum eſt in iis, qui abſolutis iam ſtudiis Societatem ingreſſi ſunt: qui etiam exacto biennio probationis, & integro triennio in variis miniſteriis exercitati, probeque perſpecti, proponi debent, & ſi ſatisfecerint, promouebuntur. Pro Coadiutoribus verò ſpiritualibus formatis, ſi ſufficientem doctrinam pro eo gradu habuerint, & probationes peregerint, iuxta ordinem alias datum,

non

non excedant ſeptennium ab ingreſſu in Societatem, quin proponantur.

Qui ſimul venerunt, ſimul promouendi. Dec.88. Cong.7.

6 Dent operam Prouinciales, vt qui eodem tempore Societatem ſunt ingreſſi, vnà etiam, quoad fieri poteſt, ad gradum proponantur: & ſi qua grauis erit cauſa, quæ aliter fieri ſuadeat, eam Generali exponere non prætermittant. Quòd ſi aliquorum ob docendi munus aliásve occupationes dilata fuerint ſtudia, eorum in primis ratio habeatur: vel tempus illis contrahendo, quo in miniſteriis poſt ſtudia probandi ſunt; vel aliis protogando; ita vt vel doceant, qui antè non docuerunt, vel diutius aliquantò in aliis miniſteriis occupentur, quò ſimul omnes proponi poſſint. De iis verò, quos Generalis ſimul decreuit ſcripſitque promouendos, caueant omnino, ſiue ipſi per ſe, ſiue per alios illorum vota excepturi ſunt, ne antiquiores recentioribus poſtponantur.

Antiquiores præponendi recentioribus.

Cauſæ ſcribendæ de non propoſitis ad gradus.

7 Verùm quia nonnumquàm contingit, vt quidam, licet legitimo tempore in Societate fuerint, nec eis doctrina ſufficiens, & aliæ eiuſmodi qualitates deſint; propter iuſtas tamen cauſas adhuc differendi ſint; ſaltem nos certiores facere debent de cauſis, ob quas eos non proponunt, vt ſcire poſſimus, quare prætermiſſi fuerint. Quin etiam contingere poteſt, vt mutatis Superioribus Prouinciarum, cùm ſucceſſores non ſint informati, aliter iudicent de eiſdem perſonis; & condemnẽt prædeceſſores, eò quòd putent illos negligentiâ prætermiſſos.

8 Con-

8 Conuenit etiam, vt ij, qui iuſtas ob cauſas non promouentur, nec proponuntur, ſyncerè moneantur de eorum defectibus, ita vt eis dicatur, habere quidem partes ſufficientes, & ſufficienti tempore fuiſſe in Societate; ſed non promoueri ob hunc, vel illum defectum: ſunt etiam hortandi, vt ſe emendent. quare huius rei peculiarem curam habere oportet.

Syncerè monendi de ſingulis cur non promoueantur.

9 Vt omnia autem maiori cum luce ad Dei gloriam fiant, eorum quæ ſubiicientur, capitum informationem quæret ab iis, qui vnumquemque proponendum meliùs nouerint, interrogando ſiue de doctrinâ, ſiue de moribus, ſiue de aliis, quibus hæc magis cognita & perſpecta eſſe potuerunt. Ad quæ reſpondebunt omnes, quid ſentiant coram Domino, cum prudentiâ & caritate: eaſque reſponſiones vel voce, vel ſcripto Prouinciali tradent.

Quomodò informantes interrogãdi, & quomodò reſpondendũ.

10 Ex his reſponſionibus Prouincialis ſeparatim ſuam de ſingulis informationem accuratè ac dilucidè conficiet, eaſque omnes cum ſuis Conſultoribus communicabit, tacitis tamen nominibus eorum, à quibus acceptę fuerint: deinde ſuam ſententiam ipſe, vt & Conſultores ſeparatim, iuxta propoſitas informationes, quantumuis hominem non nouerint, diſtinctis litteris ad Præpoſitum Generalem mittet, eumque certiorem faciet, à quibus vniuſcuiuſque informationem acceperit.

Informationes confectas cum Conſultoribus communicet.

Separatim ad Generalẽ ſcribat.

11 Idem etiam Prouincialis, non ſolùm

Etiam informantes ſcribere ad Generalẽ poſſũt.

Conſultoribus,ſed aliis quibuſcumque, à quibus aliquam informationem acceperit, Generalis nomine ſignificabit,vt ſi quid prætereà ſciant, quod aliquibus de cauſis non cenſuerint in Prouinciâ manifeſtandum, id omnino ipſi Generali perſcribant.

Secretum ſeruandum. 12 In his autem omnibus, non ſolùm diligentia & prudentia, ſed etiam ſecretum quod oportet, adhibendum erit: & omnino curandum Prouinciali, ne in tantâ re vllam officij ſui partem prætermittat.

Interrogationes iuxta quas Prouinciales ad Generalem mittent informationem de proponendis, vt vel Profeſſi vel Coadiutores formati fiant.

PARS II.

Nomen, patria, &c. 1 NOMEN, patria, ætas, valetudo, & vitæ genus ante ingreſſum.

Quando, & vbi admiſſus. 2 Vbi, & quando admiſſus, & an experimentis omnibus, quæ in examine præſcribuntur, in Nouitiatu probatus; ſin minùs, quid cauſæ fuerit.

De profectu in virtutibus. 3 Quantum profecerit in virtutibus à ſuo ingreſſu, præſertim in ſui contemptu, obc-

obedientiâ, fraternâ caritate, ſimplicitate, paupertatis affectu, & amore Inſtituti, & an in vocatione vmquam vacillauerit, aut ab eâ etiam defecerit.

4 An quadriennium integrum, vel quantum temporis poſt artium liberalium, & Philoſophiæ ſtudium in Theologiâ expleuerit; & num poſteà, atque quamdiu eidem repetendæ, & legendis Patribus operam impenderit, quantúmve in iis rebus profecerit, & etiam quantam Iuris Canonici peritiam habeat. *De tempore & profectu ſtudiorum.*

5 An, & quâ ſatisfactione ſuis ſtudiis abſolutis (niſi ea ante ingreſſum abſoluerit) tertium probationis annum iuxta Conſtitutiones peregerit. *De tertio anno probationis.*

6 An, & quanto tempore litteras humaniores, Philoſophiam, aut Theologiam docuerit, aut Caſus conſcientiæ explicauerit, & quantâ in ſingulis huiuſmodi artibus & ſcientiis tradendis eruditione & doctrinâ polleat. *Quamdiu docuit.*

7 An, & quamdiu in prædicationibus, aliiſque miniſteriis ſalutis proximorum verſatus ſit, & quantâ cum gratiâ, facultate, & animarum fructu ea exercuerit, quâque ædificatione cum externis, præſertim in Miſſionibus, ſi quas obiuit, ſe geſſerit. *Quamdiu in miniſteriis ſe exercuit.*

8 An, & quamdiu adminiſtrationem aliquam Societatis obierit, quâque prudentiâ, humilitate, modeſtiâ, integritate, caritate, & *Quamdiu gubernauerit.*

ſatisfactione domeſticorum & externorum Subditos rexerit,& negotia tractârit.

De opinionibus peregrinis. 9 Sequatúrne extraordinarias opiniones, peregrinúmve aliquem, alienúmve à noſtro Inſtituto ſentiendi aut procedendi modum, præſertim in doctrinâ, in orandi ratione, & aliis ſpiritualibus Exercitiis. Denique an ſit proprij iudicij amator, & in affectibus parùm mortificatus.

De oratione & zelo animarum. 10 Sítne deuotus,& orationi deditus,ſalutis animarum zelator, & in negotiis promouendis, & difficultatibus ſuperandis ſtrenuus, ac fiduciâ in Deum fretus. Denique an optet labores, & alia incommoda pro Dei gloriâ, & proximorum ſalute perpeti, præſertim inter gentiles & hæreticos.

De ambitu. 11 An aliquod regendi munus aut dignitatē ambierit,aut ad Profeſſionem, Sacerdotium, litterarúmve altiora ſtudia aſpirauerit, atque hæc per ſe vel alium procurauerit; an potiùs ſemper viſus ſit, & adhuc iudicetur ad quemcumque Societatis gradum, & ad quæuis eius miniſteria indifferens.

Quæ ſeruāda in conficiendis Coadiutorum temporaliū informationibus. Informationibus autem,quæ de Coadiutoribus temporalibus formandis mittuntur,ſatis erit,præter tria prima capita interrogationum, ea tantùm attingere, quæ ad ipſorum ſtatum propriè pertinent,& ex Conſtitutionibus par. 1. cap. 2. §. 2. facilè colliguntur, an ſcilicet ſint bonæ conſcientiæ, quieti, tractabiles, amatores virtutis ac perfectionis, propenſi ad deuotionem,

tionem, qui domeſticis & externis ædificationi ſint, & qui forte Marthæ in Societate contenti ſint, &c.

Coadiutores temporales proponendi non ſunt, antequàm decimum religionis annum, ætatis verò trigeſimum, ad minimum, expleuerint: neque enim par horum ac ſpiritualium ratio videri poteſt, quos poſt ſeptem annos in Societate expletos proponi oportere præſcripſimus.

Quæ videntur obſeruanda in examine eorum, qui de ſufficientiâ litterarum examinantur; vt ad profeſſionem quatuor votorum admittantur.

PARS III.

1 DOCTRINA in iis, qui ad hunc gradùm ſunt admittendi, ea eſſe debet, quæ præſcribitur 5. par. Conſtit. c. 2. §. 2. vt ſcilicet ita in Philoſophiâ, & Theologiâ profecerint, vt aſſertiones Logicæ, Philoſophiæ, & Theologiæ ſcholaſticæ tueri pro dignitate poſſint. Ex quo fit, vt non ſatis ſit in his facultatibus mediocriter profeciſſe; neque enim tales ad hæc ſtudia altiora admitti debent, niſi in quibuſdam caſibus, iuxta Reg. Prouinc. 19. in Ratione ſtudior. Hinc etiam ſecundò apparet non ſatis

Quanam doctrina requiratur ad profeſsionem quatuor votorum.

eſſe eam doctrinam ad hunc gradum, quâ quis ad Confeſſiones tantùm audiendas idoneus cenſetur, ſed eam requiri, quâ vel eas facultates prælegere cum ſatisfactione poſſit, vel non vulgariter concionari, vel Prouinciam adminiſtrare, aut quid ſimile. Conſtitutiones enim part.10.§.7.eos, qui ad hunc gradum ſunt admittendi, viros doctrinâ ſelectos requirunt: quin etiam Bullæ Summorum Pontificum Iulij & Pauli III. ad hunc gradum viros litteris conſpicuos exigunt.

Quinam à Prouinciali examinatores conſtituendi.

2 Quatuor, qui ſunt argumentaturi, & illum examinaturi, hi eſſe debent, qui huiuſmodi iudicium de doctrinæ ſufficientiâ meritò facere poſſint; cuiuſmodi ordinariè ij tantùm eſſe videntur, qui eas facultates publicè profeſſi ſunt aut profitentur, vel certè qui omnium iudicio ſunt in illis benè verſati. Monere autem Prouincialis Præpoſitum Generalem debet, quóſnam in ſuâ Prouinciâ ad id munus deputauerit.

A Generali confirmandi.

Quot aſſertiones tuendæ.

3 Quatuor ſaltem aſſertiones ex quatuor partibus S.Thomæ, & tres ex curſu Philoſophico, Logicâ ſcilicet, Phyſicâ, & Metaphyſicâ, quarum vnaquæque tria membra, aut puncta ſaltem habeat, defendere debebit, qui examinandus eſt.

Quomodò examen faciendum.

4 Examen hoc fieri debet coram Prouinciali, aut certè Rectore illius Collegij, in quo fit examen; nec alij quàm Examinatores adeſſe debent, qui planè intelligant ſui muneris eſſe,

eſſe, eos, qui examinandi ſunt, ſeriò, & non perfunctoriè aut leuiter, ſed vt verè de doctrinâ fiat periculum, an tanta ſit, quanta in Conſtitutionibus requiritur, vt ſuprà dictum eſt, examinare.

5 Abſoluto examine, Examinatores ſuam ſententiam in conſultatione non dicant, ſed re priùs Domino commendatâ, & omni humano affectu ſepoſito, quiſque ſeparatim, quid in hac re, videlicet de ſufficientiâ doctrinæ tantùm ſentiat, breuiter ac diſertè ſcriptum Prouinciali tradat, (qui ſuum etiam mittet, aut qui eius loco examini præfuerit) prætereà iudicium idem ad Præpoſitum Generalem mittat, addens etiam, ſi quid ſignificandum occurrat, quod Prouinciali aperiendum non cenſuerit. nulli autem præter hos quid quiſque ſenſerit omnino communicet: quod etiam ſecretum maximè Prouinciali commendatur. *Quomodò ab Examinatoribus iudiciũ ferendum.*

6 Ab hoc examine excipiendi videntur omnes, qui pro dignitate & cum ſatisfactione audientium has facultates profeſſi ſunt aut profitentur: vel qui actum generalem manè & veſperi in Theologiâ habuerint, ſi iis Patribus, qui Prouincialis iudicio diſputationibus intereſſe debuerint, ſatisfecerint. *Quínam excipiantur ab examine.*

Quæ in Patrum Procuratorum Congregatione anno 1600. à Patribus excogitata ſunt, & à R.P.N. Claudio Aquauiuâ Præpoſito Generali ad Prouincias miſſa.

PARS IV.

Prouincialibus promouendorum cura ſeria cõmendatur, etiam pœnitentiâ intentatâ.

1 Ne in poſterum Prouinciales minùs diligenter quàm oporteat, in id incumbant, intelligant, hanc eſſe vnam ex præcipuis officij ſui curis; ſibique magnâ ope nitendum, vt informationes de promouendis ſuis temporibus opportunè mittantur P.N. Generali: & ſi rei tanti momenti defuerint, ſibi etiam imponendam eſſe pœnitentiam, ita vt in prouinciâ intelligatur, rem maximè cordi eſſe P. Generali.

Prouincialis viſitandus in fine.

2 Ad eaſdem querelas tollendas, & vt informationes citiùs, ſynceriùs, & ſuo tempore ad P.N. Generalem perferantur; ij qui ex officio deſignantur ad exigendam rationem officij Prouincialium in fine triennij vniuſcuiuſque Prouincialatus, diligenter inquirant, an Prouinciales ſeruauerint omnia, quæ de informationibus ad P. Generalem opportunè mittendis præſcripta ſunt: & ſingillatim num aliquē,

de

de quo mittenda eſſet informatio, quacumque ex cauſâ præterierint.

3 Qui ex aliis prouinciis adueniunt in Prouinciam aliquam Societatis, non promoueantur in illâ Prouinciâ, niſi priùs acceptis informationibus ab eâ, ex quâ diſceſſerant, aut in quâ diutius verſati ſunt. Et Prouinciales illarũ prouinciarum, vnde diſceſſerunt illi, teneantur ſaltem ſemel ſuo tempore proponere iſtos præuiis informationibus, ſicut alios, quos habent in Prouinciâ; dummodò ſint iuxta formulam in miniſteriis exercitati. *Quomodò informationes capiendæ de iis, qui ex vnâ Prouinciâ in aliam commeant.*

4 Ne in informationibus contingant defectus, ex quibus iuſtæ querelæ oriri poſſint; vt eæ in poſterum ſynceriſſimè fiant, onerentur conſcientiæ Informatorum, & Conſultorum Prouincialium, & Prouinciales ipſi diligentiſſimè obſeruent, ne prædicti, aut eorum aliquis ſit vllâ ratione ſuſpectus. Et nos quidem hîc quod in nobis erit, id vnum in primis curabimus diligenter, cùm huiuſmodi informationes vnâ cum PP. Aſſiſtentibus examinandæ cenſendæque erunt, vt qualitatis potiùs informatorum ratio, quàm numeri habeatur: & probatiores aliis præferantur. Demum ſi qui ex Conſultoribus Prouincialis eum non nouerint, de quo conſultatur, iudicio Prouincialis præter Conſultores vocetur ad conſultationem vnus aliquis ex grauioribus, cui ille, de quo agitur, notus ſit. *Quomodò ſyncera fiant informationes.*

5 Ne conquerantur, vt faciunt multi, quòd *Scripto defectus tradantur.*

moniti non ſint de defectibus, propter quos retardatur eorum promotio; hæc admonitio in poſterum ſcripto tradatur: & ſcribant Prouinciales P.N. Generali de monitione ſcripto factâ, cum declaratione defectuum.

Praxis conficiendarum informationum de promouendis ad gradus.

PARS V.

Prouincialis quando, à quibus, & quomodò informationes conficiat.

1 PROVINCIALIS cùm ſingula Collegia viſitat, informationes de promouendis, ſi qui in illis ſunt, accipiat, quæ à quatuor vt minimùm ſumi debent, qui eos benè norint, iuxta §.7. formulæ. Ex reſponſionibus autem, quas ab iis qui informarunt, de ſingulis capitibus habuerit; propriam de vnoquoque promouendo informationem componat, apponatque numerum eorum, qui idem ſentiunt, hoc ferè modo.

Informatio de P.N.N. à quatuor, vel pluribus Patribus accepta.

Ætas.

Ad 1. P. N. N. Romanus, annorum 40. robuſtus, vel infirmus, &c. ante ingreſſum operam dabat Philoſophiæ, vel Theologiæ, vel Iuri, &c.

Tempus Societatis.

Ad 2. Admiſſus eſt Mediolani anno 1580. 20. Martij, omnibus experimentis in Nouitiatu probatus: vel experimenta non perfecit ob infirmam valetudinem; non enim potuit

potuit peregrinari, vel inſeruire infirmis.

Progreſſus in virtutibus.

Ad 3 In virtutibus benè, vel mediocriter, vel parùm profecit, vt omnes Informatores, vel duo tantùm ſentiunt. Sui contemptum non habet, vel habet, &c. ſecundùm omnes, vel vnum, vel tres. Eſt obediens, vel non, vel parùm, aut multùm profecit in obedientiâ, paupertatis affectu, &c. De Inſtituto benè ſentit, illudque amat, vel contrà: ita duo ſentiunt, &c. In vocatione non vacillauit, vel aliquando vacillauit ob hanc, vel illam cauſam, &c. (Non intelligimus autem in vocatione vacillaſſe quempiam, ſi dum in probatione verſaretur, fuit de vocatione tentatus, &c.) ab eâ tamen non defecit, &c.

Quod autem de tribus his capitibus dictum eſt, faciendum in reliquis.

Confecta informationes cum Conſultoribus communicanda.

3 Peractâ autem ſuâ de vnoquoque promouendo informatione, eas omnes cum ſuis Conſultoribus examinabit, iudiciumque illorum de informationum veritate ſingulis informationis capitibus apponet, tam ſi conſentiant cum iis qui informarunt, quàm ſi ab illis diſſentiant, tacitis tamen Conſultorum nominibus, hoc qui ſequitur modo.

Quomodò informantium, & Conſultorum iudicia attexenda.

Ad 3 In virtutibus benè, vel mediocriter, vel parùm profecit, vt omnes Informatores, vel duo tantùm ſentiunt: quibus conſentiunt Conſultores omnes, vel duo, vel vnus, &c. Sui contemptum non habet, vel habet, ſecundùm omnes, vel vnum, vel tres, &c. Aliter tamen

ſentiunt

ſentiunt omnes, vel duo Conſultores; quibus videtur ſui contemptor, &c.

A Prouinciali, & Conſultoribus ſeparatim ad Generalem ſcribendum.

4 Abſoluto in hunc modum informationũ examine, iudicium, vtrùm ille promouendus videatur an non, & ad quem gradum promouendum cenſeant, tum ipſe Prouincialis, tum Conſultores, ſecretis & ſeparatis litteris ad Præpoſitum Generalem ſcribant.

Scribendum quoque à quibus accepta, & quibuſcum communicata.

5 Scribat etiam Prouincialis, à quibus de vnoquoque informationem acceperit, & cum quibus Conſultoribus eas examinârit: non erit autem neceſſe, quod quiſque in ſingulis capitibus dixerit, ponere: ſed ſatis erit ſi id fiat, cùm in aliquâ reſponſione de re alicuius momenti inter ſe non conſentiunt: tunc enim in informatione ponendum erit, vnum, duos, vel tres ex Informatoribus, vel Conſultoribus ita ſentire; alterum, vel alios in contrariâ eſſe ſententiâ: & in chartâ aliquâ ſeparatâ ſcribendum, eos qui contrà ſentiant, eſſe PP. talem vel talẽ.

Quomodò ſcribenda informationes.

6 Animaduertant Prouinciales, informationes de promouendis non ſolùm claro & diſtincto charactere ſcribi debere, ſicut & litteræ Prouincialis & Conſultorum, cum margine ad excipiendam ſententiam noſtram ſufficienti, dum à nobis cum Patribus Aſſiſtentibus recognoſcuntur, appoſitâ anni notâ, quo factæ fuerint; ſed in diuerſisættereà foliis, ſeorſim ab iis, quę de idoneis ad gubernandum conſcribuntur; cùm ſeparatis in Archiuio loculis, vt faciliùs reperiantur, aſſeruandæ ſint.

Cete-

Ceterùm Conſultores cum Prouinciali, qui ſua ſimul iudicia priuatis ad id litteris tranſmittent, eumdem illum numerum, & ordinem promouendorum, qui in informationibus erit deſcriptus, retinebunt in ſuis quiſque litteris ad nos ſcribendo: ita vt de primo & ſecundo primo ac ſecundo loco, atque ita deinceps de reliquis ſcribant, ad ſingulos numeros, eius, de quo agunt, nomen, & cognomen adſcribendo; tum de ſingulis ſignificando, primùm quémnam ad gradum idoneos cenſeant, an ad quatuor ſcilicet votorum aut trium profeſſionem, an verò ad vota Coadiutorum ſpiritualium; deinde an ſtatim promouendos iudicent, an adhuc differendos, vt clariùs apparebit in paradigmate.

Idem numerus ab omnibus in ſcribendo ſeruandus.

7 Litteræ noſtræ de promouendis, quas certo aliquo in libro tamdiu conſeruari oportet, quoad expediti fuerint de quibus agitur; ne qua oriatur perturbatio aut obliuio apud ſequentes Prouinciales, ſubinde ab illis reuoluendæ ac legendæ ſunt, vt maturè ad nos referant, an executioni mandatum fuerit, quod conſtitueramus. Quâ in re ad nos ſcribendo id obſeruabunt, vt priore loco verba ipſa litterarum noſtrarum producant, appoſitâ notâ diei & anni, à quo datæ. deinde quid iuxta eas actũ, effectúmve ſit, ſubiiciant, vt ſummam tandem de vnoquoque ſententiam pronuntiemus.

Litteræ de promouendis quamdiu aſſeruandæ, & ſubinde legendæ.

Quomodò ad eumdem de iiſdem rescribendum.

Para-

PARADIGMA

Formulæ ſcribendi ab iis, qui ad Præpoſitum Generalem de promouendis, ſicut de aptis ad gubernandum, ſeparatis quiſque litteris, ſuam ſententiam iudiciumque ad eumdem mittere debebunt, iuxta paragraphum ſextum, Cap.5. Praxis conficiendarum, &c.

PARS VI.

1 PATER Blaſius Coriolanus ad profeſſionem quatuor votorum mihi promouendus videtur, vel profeſſione quatuor votorum dignus videtur, &c. ſed per annum differendus.

2 P. Melchior Miraldus dignus mihi quidem videtur profeſſione trium votorum, & quamprimùm ad eum gradum promouendus.

3 P. Franciſcus Verelinus formandus mihi videtur, ſed ad annum differendus, vt matureſcat magis.

4 P. Diomedes Rinaldinus, etſi ad profeſſionem

ſionem quatuor votorum peridoneus mihi videtur ob præclara eius talenta ; differri tamen poterit ad duos annos, cùm ſit adhuc iuuenis, & nouus in Societate.

5 P. Gaſpar Armellus, quamprimùm ad profeſſionem quatuor votorum, vel trium promouendus erit, vel citò formandus.

6 P. Nicolaus Pepelinus, ob inſignem eius virtutem, dignus eſſet profeſſione quatuor votorum : ſed cùm in eo multa deſiderentur, quamprimùm ad profeſſionem trium votorum promouendum cenſeo.

7 P. Theodorus Cangoſcus, etſi idoneus quidem erit ad profeſſionem quatuor votorum, vel trium, omnino differendus, monendus, & ſeriò iuuandus in ſpiritu mihi videtur.

8 P. Lælius Bobalinus, etſi formandus quidem eſſet, cùm ſufficiens in eo deſideretur doctrina ; quia tamen inſigne talentum habet concionandi, vel gubernandi, iudico promotum iri oportere ad profeſſionem quatuor votorum, &c.

Para-

Paradigma informationis iuxta formulam de promouendis ad gradus.

PARS VII.

Informatio de P.N.N. à quatuor Patribus accepta,& cum Conſultoribus examinata.

Ætas, & ſtudium. 1 P. N. N. Romanus, annorum 40. robuſtus, vel infirmus, &c. ante ingreſſum operam dabat Philoſophiæ, vel Theologiæ, vel Iuri,&c.

Tempus admiſſionis in Societatem. 2 Admiſſus eſt Mediolani anno 1580. 20.Martij, omnibus experimentis in Nouitiatu probatus præter peregrinationem, &c. quam non obiuit ob infirmam valetudinem, &c.

De profectu in virtutibus. 3 In virtutibus benè profecit, vel parùm, vel mediocriter, vel ferè nihil, ſecundum omnes; vel, ita ſentiunt duo ex Informatoribus, quibus conſentiunt omnes, vel duo Conſultores. Sui contemptũ non oſtendit ſe habere, vel habet; vel in ſui contemptu benè profecit, aut parum, &c. ita ſentiunt omnes, vel duo, vel plures, quibus aſſentiunt Conſultores, vel diſſentiunt,&c. In obedientiâ, & paupertatis affectu

fectu nonnihil, vel multùm profecit: Inſtitutũ amat, vel non amat; de eo benè, vel non benè ſentit, &c. In vocatione non vacillauit, vt aiunt Informantes: duo tamen ex Conſultoribus credunt ſemel vacillaſſe, vel, idem ſentiunt Conſultores, vel, non vacillauit ſecundùm omnes. A vocatione ſemel, vel bis, vel numquàm defecit, vel quia durioris erat iudicij, vel altiora ſtudia appetebat, defecit, &c.

4 Poſt abſolutum in Societate, vel extra, Philoſophiæ curſum, quadriennium, vel vnũ, aut duos annos ſtuduit Theologiæ, atque in his ſtudiis benè, vel parum, vel mediocriter, vel pluſquàm mediocriter profecit. Ita ſentiunt omnes, idemque affirmant Conſultores, vel, ita affirmant tres ex Informantibus: Conſultores autem contrà ſentiunt cum altero Informante, &c. Poſt abſoluta ſtudia, per annum, vel per biennium illa repetiit, vel non repetiit, & Patribus legendis operam dedit, vel non dedit, cum bono profectu, vel mediocri, &c. Iuris Canonici peritiam non habet, vel mediocrem habet, vel bonam, &c. vel antequàm Societatem ingrederetur, ſtudia Theologica abſoluit cum bono profectu, vel mediocri, vel modico; vel in Societate poſt Philoſophiæ curſum, in quo mediocriter, vel parum profecit, vel auditâ tantùm Logicâ, ſtuduit Caſibus conſcientiæ per biennium, cum modico, vel mediocri profectu, &c. Ita omnes ſentiunt. *De tempore & profectu in ſtudiis.*

De tertio probationis anno.

5 Abſolutis ſtudiis tertium probationis annum peregit cum bonâ, vel mediocri, vel modicâ ſatisfactione. Ita duo Informantes, quibus conſentiunt Conſultores: vel tertium probationis annum ex parte per ſex, aut octo mēſes fecit, quia infirmus erat, vel ob neceſſitates Prouinciæ cum eo diſpenſatum eſt de Præpoſiti Generalis licentiâ; vel quia non proficiebat, & aliis erat impedimento, &c. Ita omnes Informantes: diſſentiunt tamen duo, vel plures Conſultores: vel tertium probationis annum non fecit, quia tunc non erat in vſu, vel quia fuit dilatus propter occupationes vel infirmam valetudinem, &c. vel quia ingreſſus eſt abſolutis ſtudiis. Abſoluit autem tertium probationis annum menſe Maio anni 1595.

Quamdiu docuerit.

6 Docuit Grammaticam, vel litteras Humaniores, vel Rhetoricam, vel Philoſophiam, vel Theologiam, vel Caſus conſcientiæ vno, vel pluribus annis, cum eruditione, & magnâ doctrinæ exiſtimatione, vel mediocri, vel modicâ, & cum multâ, vel mediocri ſatisfactione Noſtrorum, vt ſentiunt Informantes: contrarium tamen affirmant Conſultores, &c. aiunt enim ingenio eſſe obſcuriore.

Quamdiu ſe in miniſteriis exercuerit.

7 Conciones habuit per ſex annos cum modicâ, vel magnâ gratiâ, & ſatisfactione audientium: ad id munus enim magnum, vel modicum talentum habet: vel externis ſatisfacit in concionibus, quia curioſa & delectabilia

bilia potiùs, quàm vtilia ſolet tractare, &c. Ita ſentiunt duo, vel tres, vel omnes Informantes; ſecus autem ſentiunt duo, vel tres ex Conſultoribus, &c. Confeſſiones audiuit ab octo annis cum fructu & ædificatione, & huic muneri eſt, vel non eſt applicatus propter ſcrupulos, &c. In miſſionibus, in quibus per annum verſatus eſt, benè, vel malè, & cum fructu, vel infructuosè ſe geſſit: ita vnus ex Informantibus. Contrarium tamen aſſerunt Conſultores cum reliquis.

8 Fuit Rector vel Miniſter in Collegio Mantuano tribus, vel pluribus annis, quod munus magnâ cum humilitate, modeſtiâ, integritate, & caritate obiuit: deſiderabatur tamen in eo maior prudentia, vt tres ex Informantibus, & vnus ex Conſultoribus affirmant. Ideoque Noſtris quidem benè, vel mediocriter, vel parum ſatisfecit, non tamen externis, vel contrà. Ita omnes Informantes: quibus adhæret vnus tantùm ex Conſultoribus. vel, numquàm fuit Superior in Societate, &c. *Quâ ſatisfactione gubernauerit.*

9 Sequitur, vel non ſequitur extraordinarias opiniones, & peregrinum aut alienum à noſtro Inſtituto procedendi modum, in rebus ſpiritualibus tractandis, præſertim in orandi modo, &c. Ita ſentit vnus ex Informantibus, cui adhærent omnes Conſultores. Non eſt, vel eſt proprij iudicij amator, & in affectibus parum eſt mortificatus, vel affectus habet mortificatos. Ita omnes *De peregrinis opinionibus.*

 ſentiunt,

ſentiunt, tam Informantes, quàm Conſultores.

De ſtudio orationis, & deuotionis. 10 Eſt, vel non eſt deuotus, & orationi deditus; zelum animarum habet, vel non habet. Ita ſentiunt duo, vel tres; contrarium tamen affirmant omnes Conſultores. In negotiis promouendis, & difficultatibus ſuperandis eſt, vel non eſt ſtrenuus; eſt enim timidioris naturæ, licet fiduciâ ſit in Deo fretus: ita ſentiunt omnes. Optat labores & incommoda pati pro Chriſto, etiam inter Gentiles: ardenter enim cupit mitti ad Indos, vel labores pro Chriſto non appetit, ſed refugit, nimius enim eſt propriis commodis curandis. Ita tres ex Informantibus, licet duo ex Conſultoribus illum excuſent ob infirmam valetudinem.

De ambitu. 11 Regendi munus, aut dignitatem non ambit, vel ambiiſſe videtur: id enim tres ex Informantibus, & duo ex Conſultoribus affirmant, licet negent alij. Ad Sacerdotium, vel altiora ſtudia non adſpirauit, vel adſpirauit: ita duo Conſultores credunt, licet omnes alij contrarium cenſeant. Profeſſionem procurauit, vt duo affirmant. Alij verò aiunt, illum oſtendiſſe quidem deſiderium profeſſionis, non autem illam procuraſſe. Indifferens creditur, vel non creditur ad quemcumque gradum, & ad quæuis Societatis miniſteria. Dubitant duo ex Conſultoribus de eius indifferentiâ ad quæuis miniſteria; aiunt enim ſe difficilem oſtendiſſe ad audiendas confeſſiones.

C A-

CAPVT XIX.

DE CATALOGIS,

Qui tertio quoque anno à ſingulis Prouinciis in vrbem mitti debent.

R. P. N. Claudij Aquauiuæ Præpoſiti Generalis iuſſu recognita, & anno 1589. in Prouincias miſſa.

PARS PRIMA.

1 QVONIAM paucæ admodùm Prouinciæ ſunt, quæ per Procuratorem ſingulis trienniis cum primo & ſecundo catalogo perſonarum, alterum catalogum Domorum & Collegiorum cum ſuis reditibus mittant, qui Rerum catalogus dici poteſt; cuiuſque & Cõſtitut. par. 9. cap. 6. §. 3. & Inſtructio quædam anni 1579. meminit; operæ pretium viſum eſt, Prouinciales omnes monere, ne hunc catalogum prætermittant. Nam quàm hic ſit vtilis & neceſſarius, res ipſa indicat, vt ſcilicet Domus ſeu Collegij cuiuslibet præſens ſtatus breui cõ- *Catalogi rerum vtilitas.*

I 3 pen-

pendio P. N. Generali ob oculos ponatur. Quamuis enim in cuiuſque Domicilij fundationum hiſtoriis, huc in Vrbem ad Archiuium iam pridem, maiori ex parte tranſmiſſis, eorumdem ſtatus ad illud vſque tempus narrationes contineantur (quas idcircò repetere opus ampliùs non erit, præterquàm iis, qui eas nondum miſerunt) præſentem nihilominùs cuiuslibet ſaltem triennij ſtatum Generalis Præpoſitus ignorare non debet. Quem etſi aliquâ ex parte ex annuis litteris habere poſſet; quia tamen illæ à paucis ſuo tempore mittuntur, & ea non attingunt, quæ ad rerum temporalium conditionem pertinent; nec ſi attingerent, facilè eſſet inde repetere; propterea neceſſariò fuerunt monendi Patres Prouinciales, vt iuxta ſubiectam formulam curent hunc rerum catalogum, cum ſupradictis duobus aliis perſonarum catalogis, ſingulis trienniis ad R. P. N. Generalem tranſmitti: atque alterum eorumdem catalogorum exemplar ad P. Aſſiſtentem.

Catalogus Rerum ſingulis trienniis cum aliis per Procuratorem mittendus.

Quomodò conficiendus.

2 Principio igitur recenſebitur numerus Noſtrorum omnium, qui in Prouinciâ ſunt; ſimulque eorum ſeorſim, qui proximo triennio, vel in Societatem admiſſi, vel ab eâ dimiſſi, vel vitâ defuncti ſint; tum Domorum, Collegiorum, & Reſidētiarum numerus ac nomina addantur. dicatur prætereà, quot è Noſtris in ſingulis illis Domiciliis habitent. Deinde verò ad ſingula Domicilia ſuis quęque diſtincta capitibus

bus deſcribenda deſcendēdo, Noſtrorum, qui in ſingulis ſunt, numerus repetatur; ac prætereà addatur, quot in his ſint Sacerdotes, quot Præceptores, quot Scholaſtici, & quarum facultatum; quot item Coadiutores temporales, quínam reditus, vel ordinariæ eleemoſynæ, quantum æris alieni, ac reliqua, iuxta ſubſequentem formulam.

PRAXIS.

CATALOGVS

Prouinciæ Romanæ.

PARS II.

1 SVnt in Romanâ Prouinciâ de Societate 549. in Profeſſorum Domo 90. in Collegio Romano 190. Tuſculi decem, in Domo Probationis 90. in Pœnitentiariorum Collegio 21. in Germanico 13. in Anglicano ſex, in Maronitarum duo, in Seminario vigintiduo, Tibure duodecim, Senis octodecim, totidem Maceratæ, Florentiæ viginti tres, Peruſij ſexdecim, Recineti quatuordecim, in Lauretano Collegio 45. & quatuor in Illyrico. Admiſſi hoc triennio in Societatem 100. dimiſſi 9. vitâ functi 15. *Numerus perſonarum recenſendus.*

Domus Profeſſorum.

Quæ in Domibus Profeſſis explicanda.

2 AVCTA eſt inſigni Templo, Illuſtriſſimi Farneſij Cardinalis liberalitate exſtructo, ſuperiore anno conſecrato. Sunt nonaginta è Noſtris; Sacerdotes 50. reliqui fratres. poſſunt ali ex eleemoſynis ordinariis circiter ſeptuaginta. æs alienum contractum ad mille coronatos; ad quod in totum, vel ex parte diſſoluendum, habet creditam pecuniam tantam, vel nullam, &c. Vtitur Vineâ Collegij bis térve in anno, pro neceſſariâ Noſtrorum animi relaxatione.

Collegium Romanum.

Quæ in Collegiis.

3 ALIT è Noſtris 190. Sacerdotes 40. Prælectores 18. nempe Grammatices quatuor in totidem Claſſibus; Humaniorum litterarum vnum, linguæ Græcæ vnum, Rhetorices duos, linguæ item hîc Græcæ vnum, Mathematicarum vnum, Philoſophiæ tres, Scholaſticæ Theologiæ duos, Scripturæ vnum, Caſuum conſcientiæ duos: Scholares nonaginta, reliquos Coadiutores. Ad omnes has prælectiones nullâ obligatione tenetur Collegium, vel tenetur ad has, vel illas, ex fundationis contractu. Annui reditus ſunt nouem millium ſcutorum. ex quâ ſummâ mille ſunt deducendi annui cenſus, qui pro ſummâ principali quin-

quindecim millium ſcutorum æris alieni contracti penditur, præter alia tria millia commodatò accepta: ad quæ diſſoluenda habet in creditâ pecuniâ totidem millia, vel his plura, aut pauciora. Ex reliquâ ſummâ ali poſſunt circiter 150. Eodemque modo pergendum in reliquis Prouinciæ Domiciliis.

4 Quoniam verò multum temporis interdum inſumitur, dum alicuius informatio in primo perſonarum Catalogo quæritur; ad illius faciliorem vſum, ad quemuis ſcilicet è Noſtris nullo negotio inueniendum, Index Alphabeticus nominum tantùm & cognominum omnium eorum, qui in ipſo Catalogo continentur, erit eidem præfigendus, addito numero, qui cuique nomini præfixus eſt in primo Catalogo, ac prætereà numero paginæ, in quâ nomen ipſum deſcribitur. Debebunt enim ſingulæ primi Catalogi paginæ ſuis ordine numeris notari. Exempli gratiâ,

Index Alphabeticus præfigendus.

P. Albertus Felix, pag. 6. num. 12.
P. Antonius Magnus, pag. 7. num. 15.
P. Bernardinus Cœlius, pag. 9. num. 14.
P. Bonauentura Turre, 9. num. 18.
P. Camillus Bernardi, 9. num. 6.
P. Cornelius Broeth, 12. num. 7.

CAPVT XX.

DE CELEBRANDIS CONTRACTIBVS,

Iuxta morem & Priuilegia Societatis.

A R. P. N. Claudio Aquauiuâ Præpoſito Generali anno 1581. ad Prouincias.

PARS PRIMA.

Quinam contractus repugnant Inſtituto.

1 QVONIAM, ſicut accepimus, in nonnullis Societatis noſtræ Prouinciis adhuc celebrantur contractus congregatis ad pulſum campanæ, vel omnibus Collegiorum Sacerdotibus & fratribus, vel maiori aut potiori eorum parte; acceptiſque coram Notario & teſtibus, ſuffragiis: quæ omnia repugnãt Inſtituto & modo procedendi Societatis ac priuilegiis illius: ſeriò curent Præpoſiti Prouinciales, vt contractuum celebrationes per Superiores tantùm, auditis nempe Conſultoribus fiant, & ad normam Inſtituti accommo-

Quomodò conſiciendi.

modentur. Quòd ſi alicubi difficultates moueant externi, quibuſcum contrahendum erit, curent Prouinciales, vt illis vel per ſe ipſos, vel per Collegiorum Rectores, ac etiam per Iuriſperitos, quos priùs eâ de re conſuluerint, oſtenſis locis Conſtitutionum, Canonum, & Bullarum, perſuadeant firmiores ac ſecuriores multò fore contractus, ſi iuxta priuilegia nobis ad id in ſpecie à Sede Apoſtolicâ conceſſa celebrētur; prout eſt in Bullâ Pij V. pag. 103.* & Gregorij XIII. 169.* & iuxta Conſtitutiones, ac Decreta Societatis, Conſtit. par. 9. c. 3. § 5. & primæ Congregationis Generalis Decret. 21. tit. 6. quàm ſi diuerſo quopiam modo; ad quem nos cùm priuilegia non habeamus, faciliùs contractus ipſe infirmari, & an alicuius valoris ſit, à multis dubitari poſſit. Nam alioqui magnum præiudicium generaretur primùm priuilegiis Societatis, quæ per non vſum obſoleſcerent; deinde facilitati contrahendi, ac libertati Societatis, & modo eam gubernandi.

Docendi qui ignorant firmiores eſſe ſi iuxta noſtra priuilegia fiant.

* Editionis anni 1615.

2 Quòd ſi pro celebritate contractus, ij quibuſcum tranſigitur, velint vt Conſultores celebrationi interſint; quamuis Societatis Inſtituto id magis conſentaneum eſſe videtur, ſi ſolus Superior id faceret; poterunt quidem illi intereſſe, ſed ſic, vt in eâ re ſuffragium non habeant deciſiuum; ita neque in ipſo contractu dicendum erit, quòd ad eam rem conficiendam ſuffragium tulerint: ſed præſentibus

Quando, & quomodò interſint Conſultores.

N.& N.dicti P.Rectoris Conſultoribus,idem Rector vendidit,&c.Si autem opus fuerit, aut ita videatur, poterit initio contractus aliqua mentio fieri de modo contrahendi Societatis iuxta illius priuilegia, & Conſtitutiones auctoritate Apoſtolicâ confirmatas: vt ſi verbi gratiâ,ita fieret narratiua.

Formula contractus celebrandi. 3 Perſonaliter conſtitutus N. Rector N. aſſerens ſe ad infraſcriptam venditionem vel permutationem, ſufficientem habere poteſtatem à R.P. Generali Præpoſito, penes quem omnis facultas celebrandi contractus reſidet, iuxta dictæ Societatis Conſtitutiones, & Decreta Apoſtolicâ auctoritate confirmata, prout, de confirmatione conſtare aſſerit litteris Apoſtolicis fel. record. Pij Papæ Quinti, ſub plumbo expeditis, & ſub Datum Romæ 3. Kalend. Maij 1568. Pontificatus eius anno 3. & de licentiâ dicto Rectori conceſſâ litteris patentibus, manu eiuſdem Præpoſiti Generalis ſubſcriptis,eiuſque ſigillo munitis, quarum tenor talis eſt, CLAVDIVS AQVAVIVA, &c. omni meliori modo, quo de iure potuit, idem Rector vendidit,vel commutauit,&c.

Mo-

Modus informandi R. P. Generalem circa alienationes faciendas.

PARS II.

CVM petitur à R. P. Generali licentia alienandi vel commutandi bona aliqua Collegiorum, hic modus ſeruandus erit. *Explicanda R. P. Generali.*

1 Vt rei alienandæ nomen, confinia, valor, & reditus, & ſi quæ ſunt aliæ circumſtantiæ, explicentur. *Rei alienandæ nomen, confinia, valor.*

2 Simili modo rei, vel reditus, qui in commutatione accipiendus eſt, vel pretio rei vendendæ coëmendus, circumſtantiæ eodem ſcripto comprehendantur. *Res, vel reditus accipiendus.*

3 Rationes in vtramque partem adducantur. *Rationes.*

4 Rector, & Conſultores, ſi conſentiant in alienationem, ſubſcribant ſcripto huiuſmodi tractatus, ſeu informationis: cui ſi qui non aſſentiant, id etiam eodem ſcripto adnotetur, ſimul cum rationibus, quæ hos ad non aſſentiendum mouerint. *Quinā ſubſcribant.*

5 Scriptum illud ad Prouincialem mittatur; & ipſe ſententiam ſuam ſimul cum eodem ſcripto ad R. P. Generalem mittat. *Scriptum à Prouinciali mittatur.*

6 Si tractatus, vel informatio de re alienandâ prædicto modo detur, concedet, ſi expediens *Quando à Generali dabitur facultas alienādi.*

pediens videbitur, R.P. Generalis licentiam ſimul & confirmationem alienationis; confirmando ex nunc, pro eo tempore, quo alienatio fiet, quia conſtabit de euidenti vtilitate, expreſſis nempe in informatione vtriſque rebus, alienandâ ſcilicet, & emendâ, ſeu commutandâ, cum vtriuſque circumſtantiis.

Quãdo nulla occurrit in ſpecie res coëmenda.

7 Si autem adſit neceſſitas vendendi, nec occurrat in ſpecie res pretio venditionis coëmenda, dicatur ſaltem in genere, quòd ſit vtilius emere poſſeſſionem, vel reditus tales, &c. qui frequenter venales occurrant. Et tunc poterit etiam eodem modo dari confirmatio, ſimul cum licentiâ vendendi. aliàs licentia quidem dabitur, non tamen confirmatio, quia neque conſtabit de vtilitate vllâ: immò ſi pecuniam pretij rei vendendæ diu vacuam fore probabiliter timeretur, omnino expediret ſimiles alienationes non fieri.

Seuerè omnibus interdicitur alienatio, &c.

8 Intelligant etiam omnes Superiores, quotquot alienabunt, diſtrictè illis ex nunc prohiberi à R.P.N. Generali, ne pecunias pretij rei venditæ in alios vllo modo ſumptus diſtrahant, præterquàm in rem, vel reditum, cuius emendi causa fuerit data facultas vendendi; vel certè in ſimilem, aut meliorẽ, ſi interim occurrat: & quamdiu id non fiat, pecuniam pretij huiuſmodi in depoſitum cuſtodiant, donec res alia coëmatur.

Idem indiciũ de cenſu redimibili.

9 Idem intelligendum erit, quando pretium

cenſus

cenſus alicuius redimibilis reſtituitur Collegio, vt illud eodem modo ſeruetur ad ſimiles vel meliores reditus comparandos.

CAPVT XXI.

De modo, qui ſeruari debet cùm Sodalitates B. Virginis ad Primariam Romanam aggregari petunt.

R. P. N. Claudij Aquauiuæ Præpoſiti Generalis iuſſu 1585. ad Prouincias.

1 ROMANA B. Virginis Annuntiatæ Sodalitas Summi Pontificis Gregorij XIII. auctoritate confirmata, quia reliquas tempore anteceſſit, & eius exemplo omnes deinceps inductæ ſunt, Primariam Summus Pontifex illam appellari voluit, eíque certas indulgentias impertiri: facultatem deinde Præpoſito Generali Societatis IESV conceſſit, vt reliquas Congregationes auctoritate Apoſtolicâ erigere, eaſque huic Primariæ coniungere poſſet. Quam facultatem Sixtus V. extendit ad aggregandas etiam

Romana Congregatio, Primaria Pontificiâ auctoritate appellata.

Præpoſito Generali conceditur facultas erigendi & aggregandi. Sixti V. & Clem. VIII. extenſio.

etiam plures Congregationes in eodem Collegio, vel Domo, vel in Seminariis; & Clemens Octauus in quibuſcumque Reſidentiis, ſub quouis titulo, etiam non ſtudentium, ita vt eiſdem indulgentiis, quibus iſta, fruerentur; ſic tamen, vt reliquæ indulgentię, quas tum iſti Romanæ, tum ceteris omnibus Congregationibus anteà conceſſerat, intelligantur omnes reuocatæ.

Quot litteræ ſcribendæ. 2 Quare vt deinceps in hac Sodalitatum aggregatione certa aliqua formula, & omnibus communis ſeruetur, viſa eſt R. P. N. Generali hæc tenenda. Primùm, vt Prouincialis Rectores ſuos admoneat, quorum in Collegiis iam ſunt eiuſmodi Congregationes, vt earum Præfectis & Aſſiſtentibus ſignificent, eſſe illis binas epiſtolas ſcribendas, alteram ad Reuerendum Patrem Generalem, penes quem eſt omnis poteſtas, quâ petant ſuam Congregationem inſtitui certo aliquo ſub titulo, & aggregari ad *Titulus declarandus.* hanc Primariam Collegij Romani, cum eius indulgentiis: alteram ad ipſum Præfectum & Aſſiſtentes huius Primariæ; rogando vt hæc eadem apud Patrem Noſtrum procurent. Quod ipſum intelligendum eſt de Collegiis, vbi nondum ſit vlla erecta Congregatio. Cùm enim Rectori, accedente etiam Prouincialis iudicio, videbitur, tot eſ- *Quando facienda aggregatio.* ſe perſonas & tales, vt noua Congregatio inſtitui debeat; iubebunt aliquos ex iis, qui id

id cupiunt,binas item litteras huc ſcribere,eodem planè quo diximus argumento. Atque hoc modo debebunt Congregationes omnes denuò erigi ac confirmari. Quod vt ad Dei, & Virginis Matris, ſub cuius vmbrâ militant, honorem ac gloriam cedat, ipſius infinitam bonitatem ex animo precor.

3 Poſtremò duo hîc adſcribenda viſa ſunt notatu digna, alterum quod ædificationi magnoperè conducit, ne expenſæ, quæ in exſcribendis litteris patentibus,pro aggregationibus Sodalitatum Beatæ Virginis, & pro communicatione bonorum operum Societatis fieri conſueuerunt, ab aliis quàm ab ipſis Prouinciis ſuſcipiantur; quibus ſumptibus faciendis peculiari aliquâ ratione, ne Collegia aut Domus grauentur, Prouincialis erit proſpicere. Alterum eſt,quod puritati paupertatis noſtræ deſeruiet, vt noſtri intelligant, atque omnino ſibi perſuadeant, Congregationes, quarum directio à Societate ſuſcipitur, nullo modo bona immobilia aut certos reditus admittere poſſe, cùm nec Societas, penes quam eſt erigendi aggregandiq́ue facultas, capax ſit eorum redituum; nec ipſa Sodalitia, quæ per ſe ſtabile ac perpetuum quoddam corpus conſtituere nequaquàm poſſunt, cùm eiuſmodi ea eſſe oporteat, vt quandocumque noſtri ſubducere ſe voluerint, eo ipſo diſſoluantur: quod ægrè fieret, ſi corpus vnum effi-

Quorum expenſis aggregationes ſcribendæ.

Certos reditus non poſſunt admittere.

 cerent,

cerent, certoque reditu potirentur. Accederet inter alia multa illud etiam incommodi, quòd ſi Sodalitates noſtræ reditus certos haberent, eſſent omnino, ſicut & aliæ externorum Confraternitates, viſitationibus Ordinariorum obnoxiæ, quo vno maximè præſidio à Conſtitutione Clementis Octaui ne comprehenderemur, immunes fuimus.

FINIS.

IN-

INDEX.

A

Abſolutio à reſeruatis pro domeſticis. pag. 49. *pro iter agentibus.* 51. *pro Superioribus.* 52

Accipere ab externis ad vſum proprium, & diſpoſitionem nihil licet. 39

Ædificare Superiores nihil debent inconſulto Prouinciali. 20

Ædificia, quæ à Fundatoribus exigenda. 96

Alienandarum rerum informatio quomodò concipienda. 141

Annuæ externis non oſtendendæ. 39

Archiuium Prouinciæ, quos libros habere debeat. 57

B

Bibliotheca à Fundatoribus exigenda. 96

Bonis ſuis ſe abdicare, vel de illis diſponere poſt vota nemo poteſt ſine facultate. 42.

Bonorum diſtributio quando, & quomodò inſtituenda. 32

Bulla Cœnæ in omnibus domiciliis exponenda. 18

Bullæ Nouitiis, in tertio anno, & gradum ſuſcepturis oſtendendæ. 9

C

Caſus conſcientiæ ſcire debent omnes ordinandi. 54. *Eorum reſolutiones ex Vrbe miſſæ in libros referendæ.* 56. 58. *Reſeruandi omnibus Regularibus communes.* 44. *Alÿ præter illos in Societate reſeruati.* 48

Catalogi rerum, & perſonarum quomodò confici debeant. 133. *Eorum duplex exemplum Romam mittendum.* 134

Coadiutores ſpirituales poſt ſeptennium ab ingreſſu formandi. 111

Coadiutores temporales per annum ſaltem in nouitiatu retinendi, nec publicis officiis applicandi ante bienium. 15. *Quando, & quales formandi.* 116. *Quales ad prædia mitti, & quomodò in iis verſari debeant.* 22. *Conferentias habeant loco doctrinæ Chriſtianæ, cùm in*

eâ ſatis ſunt inſtructi. 21

Collegia eleemoſynas admittere, quæ poſſint. 14

Collegiorum Hiſtoria Romam mittenda. 134

Collegiorum acceptandorum triplex ratio. 93. *Infima capitum, vt minimùm,* XXX. 95. *Media* LX. 97. *Suprema* C. *ibid. Indica, & Tranſalpina excipiuntur. ibid.*

Communio infra hebdomadam quatenus externis permittenda. 20

Compendij priuilegiorum vſus & impreſſio. 18

Concionatoribus ſingularitates, & exemptiones minimè concedendæ. 15. *De iis, qui cibis quadrageſimalibus veſci non poſſunt.* 14

Confeſſariis Societatis notitiâ per confeſſionem habitâ vti non licet. 21. 46. *Nec ad vſus proprios quidquam accipere.* 39. *Nec ordinariam infra hebdomadam communionem concedere.* 20.

Confeſſariis Principum obſeruanda. 66. *Quomodò, & à quo petentibus concedendi.* 72. *Eorum inſtructio Principibus oſtendenda. ibi.*

Confeſſarij Noſtrorũ Cõſultores non ſint. 11. *Quomodò in caſibus reſeruatis gerere ſe debeant.* 44 *&c.*

Confeſſarij Superiorum cum illis diſpenſant. 17. *Eos abſoluere poſſunt à reſeruatis.* 52

Conſcientiæ ratio quâ ſecreti curâ excipienda. 15

Conſuetudinum liber in ſingulis Domibus, & Collegiis. 57

Conſultores ne ſint Confeſſarij Noſtrorum. 11. *ſubindè mutandi.* 13. *quæ legere debeant.* 64. *quibus de rebus ad Generalem ſcribere. ibid. Res priuatas ſeorſim ſcribant.* 65. *Quandónam ex officio ſcribere debent, & vt litteris ſuis* CC. *notam apponant. ibid.*

Conſultores Prouincialis de aptis ad gubernandum Generali quâ ratione ſcribant. 105. *Quâ item de promouendis.* 113. 125. 126.

Contractuum celebrandorum ratio. 138

D

D*Imiſſi à Societate, aut eam deſerentes quomodò poſt reditum vota repetant, & probentur.* 10

Dimittendi vſus, ac neceſſitas. 73. *In dimittendo, quæ conſideranda.* 74. *Informatio ad Generalem mittenda.* 76. *Eius poſteà iudicio acquieſcendum.* 78. *De iis, qui dimiſſionem petunt.* 77. *De iis, qui occultas ob cauſas dimittuntur. ibid. &* 91. *De iis, qui alias in Prouincias dimittendi deſtinantur.* 78

Dimittendi publicis miniſteriis non occupandi. 79. *Quando ante dimiſſionem puniendi.* 76

E

ECcleſiæ noſtræ ſepulcrorum inſignia, & titulos habere non debent. 10

Eleemoſynæ quales, & à quibus Collegiis admitti queant. 14. *Quanam item poſtquàm noſtri aliquo in loco concionati ſunt. ibidem. Importuniùs non petendæ.* 38

Examen matutinum, Sacerdotum. 36. *Diebus feſtis omittitur, vbi habita eſt concio.* ibid.

Examen de ſufficienti doctrinâ ad profeſſionem in fine ſtudiorum. 110. *Quale eſſe debeat.* 117. *Ab eo eximendi profeſſores, & qui Theſes publicè defenderunt.* 119.

Examinatores eſſe qui debeant, & quomodò ſententiam ferre. 118.119

Exercitia ſpiritualia nouis Superioribus facienda. 11. *Ab his tertius annus inchoandus.* 26.33. *Quotannis omnibus noſtris obeunda.* 43.

F

FEminarum ſuperfluæ viſitationes reſecandæ. 11

G

GEneralis de promouendis reſponſa quâ ratione exequenda. 125

Graduum apta diſtributio ad ordinem, & firmitatem pertinet Societatis. 109 *Ad gradum tempeſtiuè omnes proponendi.* 110. *Profeſſi triennio poſt ſtudia, & tertium annum probationis.* 111. *Coadiutores ſpirituales poſt ſeptennium ab ingreſſu. ibid. Coadiutores temporales poſt decennium.* 117. *Simul proponendi, qui ſimul ſunt ingreſſi.*

ſi.112. Si qui ob defectus differuntur, de iis monendi ſunt. 113. 121. 122. Et certior cur quiſque differatur, faciendus Generalis.112. Ad gradum ſimul deſignati ordine ſuo vota faciant. 112

Gubernationi apti diligenter à Prouinciali nominandi, & inſtruendi ſunt. 99. De his mittenda tertio quoque anno ad Generalem informationes. 100

H

Hiſtoria Domorum, & Collegiorum Romam mittenda.10. & tertio quoque anno eius ſupplementum. 133

Hora conſiderationis Superioribus obſeruanda. 19

Horologia rotata Noſtris vetita. 41

Hortus in Collegiorum fundatione requiritur. 97

I

Imagines multi valoris non permittenda Noſtris. 41.

Informationes de aptis ad gubernandum.98. A quibus accipi & quomodò conſici debeant.100. Quibus de rebus.102. Cõſultoribus Prouincialis communicanda. 101. Earum praxis.104. Paradigma. 106

Informationes de promouendis ad gradus. 109. A quibus capienda, & quomodò conficienda.113. Quibus de rebus.114. Conſultoribus Prouincialis communicanda.123. Earum praxis. 122. Paradigma.128. De Coadiutoribus temporalibus quales eſſe debeant. 116. De iis etiam mittenda qui è Prouinciâ recens in aliam migrarunt.121. Quomodò de iis capienda, qui ex aliâ venerunt. ibid. Secreta ſint. 109.114. Sincera. 121

Inſtructor tertij anni qualis eſſe debeat.23. De probandorum defectibus & talentis monendus. 24. Eius officij regula & inſtructio, &c.25. Sigillum habet.29. Confeſſarius eſt eorum quos inſtruit. 28. Qua in illos ſit eius auctoritas.29. De ſingulorum ſtatu monere debet Prouincialem. 30

Interceſſiones pro aliis apud Superiorem quibúſnã, & quatenus permiſſa.40

Iter agentes ſuperflua ne coëmant, nec pecuniam ab exteris conquirant. 40. *Quomodò à reſeruatis abſoluendi.* 51. *Quæ pro illis ſuffragia, ſi decedent.* 18

L

LIbri noſtris prohibiti. 17. 18. *Quorum vſus in tertio anno permittitur.* 30. *Ordinationũ, in ſingulis Collegiis.* 55. *In Archiuio Prouinciæ.* 57. *Libris nemo* Ad vſum *inſcribat, nec vllos cùm migrat aliò aſportet.* 41

Litteræ noſtris quales & quomodò ſcribendæ. 37. *Quales iis qui in tertio anno.* 29. *Quæ ad Generalem, mediatoſq; Superiores ſcribuntur, vel ab illis accipiuntur, immediatis non oſtendendæ.* 38. *Romam de negotiis ad ſolũ Generalem ſcribenda, ibid. Si res Procuratoris ope indiget, P. adſcribendum. ibid. Quæ* ſoli *inſcribuntur, ſecreta tantùm contineant.* ibid.

Litteris Conſultorum CC. *nota imponenda.* 65. *Conſultorum Prouincialis litteræ de aptis ad gubernandum.* 105. *De promouendis.* 113. 124. 126.

M

MAgiſtro Nouitiorum confeſſiones illorum audire licet. 47

Manifeſtatio delicti cuiuſuis æquo animo Noſtris ferenda. 86. *A quo, quando, & quomodò facienda.* 87. *Quomodò in eâ gerere ſe debeat Superior.* 89

Miniſter peculiaris iuniorum Scholaſticorum, eiuſq; officium. 82. 83

Miniſtri quales deligendi. 16. *Quæ illis poteſtas concedenda.* 22. *Quid in eos poſſint, qui tertium annum agunt.* 29. *Quid in iuniores Scholaſticos.* 81. 83. *Quomodò ſe geſſerint, qui in tertio anno, ſcribere debent Prouinciali.* 25 30. *Miniſtro ſi quis dicat,* Nolo facere, *caſus eſt reſeruatus.* 22

Miſsiones obeuntibus obſeruanda. 15

Miſſiones eorum qui in tertio anno. 28

Monialium cœnobia Noſtri confeſſionum causâ ne ingrediantur. 20

N

NEgotia aliorum apud Superiorem tractare cui liceat. 40. Externorum Romæ non tractanda. 36 Publica ſtatus Noſtris interdicta. 42. Sæcularia ad quoſuis pertinentia Noſtros ne occupent. ibid.

Notitiâ per confeſſionem habitâ vti licere, Noſtri ne doceant 21. Vti Superiores vetat Pontifex. 46

Nouitij bonis ſuis ne ſe abdicent ſine facultate Generalis. 42 Terni, aut quaterni in ſingulis cubiculis. 20. Sacerdotes celebrant quo die vota emittunt 13

Nouitiis Bullæ oſtendi, quæ debeant. 9 Oſtendenda quæ de manifeſtatione delicti declarauit VI. Congregatio. 92

O

ORdinationum libri in ſingulis Domibus, & Collegiis 55. In Archiuio Prouinciæ. 57

Ordines ſub finem ſtudiorum ſuſcipiendi. 24. Suſcepti à Noſtris in Prouinciæ libro notandi. 58. Quales eſſe debeant ordinandi. 54. 55.

P

PApyri forma Romam mittendorum. 11

Patriam adire Noſtris quî liceat. 10

Pauperibus non cõgruentia Noſtris ne permittantur. 41

Paupertatis votum ea rei quantitas violat, quæ ſatis ad furtum mortale. 39.

Eidem repugnat re aliquâ, vt propriâ vti, aut de bonis ſuis ſine facultate diſponere. 41.42

Præfectus ſpiritus iuniorum Scholaſticorum, eiuſq; officium. 81

Principum confeſſarij. 66. Sepulcra in Eccleſiis noſtris. 10. Negotia quæ ad rationẽ ſtatus pertinent. 42. Familiaritas non captanda. ibid.

Procuratores Romæ negotia externorum ne tractent. 36

Promiſſio ingredienda Societatis votum eſt peculiare. 41

Prouincialis futuros Superiores erudiat. 11. 16. Quid ſcribere Generali debeat, cùm

cùm mutandi ſunt. 13. *Videat quàm cautè rationem conſcientiæ à ſuis exigant.* 15. *Ne permittat, vt quidquam non neceſſarium adificent.* 20. *Studioſè deligat, & inſtruat aptos ad gubernandum.* 99. *In viſitatione informationes capiat de aptis, & promouendis.* 101. 110. *Superfluas mulierum viſitationes reſecet.* 11. *Inquirat circa regulã* XVIII *Sacerdotum.* 37. *Conſultet ſingulis menſibus de ſtatu totius Prouinciæ.* 17. *Romam ſuo tempore mittat informationes de promouendis.* 110. 111. *Tertio quoque anno informationes de aptis ad gubernandum.* 100. *Et catalogos rerum, ac perſonarum.* 133. *Quomodò de bonis alicui loco applicandis informare Generalem debeat.* 12. *Quo pacto Noſtros in patriam mittere* 10. *Quæ circa tertium annum curare.* 23. *Quæ circa Scholaſticos in villis morantes.* 84. *Quæ in dando Principibus Confeſſario.* 72. *Quæ circa dimittendos.* 74. *Diſpenſare poteſt in cibis Concionatorum.* 14. *In probationibus eorum, qui redeunt ad Societatem.* 10. *Vt pænitentes infra hebdomadam communicent.* 20. *Vt biennij ſpatium iunioribus Scholaſticis contrahatur.* 80. *In vſu librorum prohibitorum.* 17. *In vſu Compendij priuilegiorum.* 18. *Vt Romam ituri externorum negotia ſuſcipiant.* 36. *Notitiâ per confeſſionem habitâ vti licere, ne doceant Noſtri prouideat.* 21. *Neminem ad gradum admittat ſine expreſſo Generalis mandato.* 111. *Quomodò à reſeruatis abſoluatur.* 52. *Quibus de rebus officio defunctus rationem reddere debeat.* 60

R

Recreationis tẽpus quomodò tranſigendum. 43.

Recreationes eorum, qui tertium annũ agunt. 29. 35

Recreationis dies pro Scholaſticis in Collegio, vel in vineâ. 83

Regulæ 9. & 10. *Summarij de manifeſtatione delicti declaratio.* 85

Regulæ XXIV. *expoſitio.* 41

Regulæ item XXVI. *de ſilentio.* 43
Regula XVIII. *Sacerdotum.* 37
Reliquiaria Noſtrorum aurei valorem non excedant. 41

S

Sacerdotes noui quomodò in miniſteriis occupandi. 11. *Nouitij celebrant quo die vota faciunt.* 13
Sacerdotum examen matutinum. 36. *Quâ curâ Regulam* XVIII. *obſeruare debeant.* 37
Scholaſtici iuniores in Collegiis biennij ſaltem ſpatio ſeorſim habitant. 80. *Quomodò, & per quos illo tempore regendi.* 81. *&c.*
Scholaſticis cùm in villâ, ſeu prædio verſantur obſeruanda. 84. *Eorum recreatio hebdomadaria quomodò inſtituenda.* 83
Sepulcrorum inſignia in Eccleſiis noſtris. 10
Silentium vbi maximè ſeruandum. 43
Socius Prouincialis de eo ſemel quotannis ſcribat ad Generalem. 16
Socius teſtis in omni viſitatione retinendus. 37. *Referre Superiori debet ſi quid ſecus accidat.* ibid.
Sodalitates Beatæ Virginis quo pacto ad primariam aggregentur. 143
Suffragia pro iis, qui extra ſuas Prouincias moriuntur. 18
Superiores locales Generalis onus participant. 17. *Deſignati, antequã ineant, duos menſes in librorum Noſtrorum lectione ponant.* 16. *Exercitiis ſpiritualibus ſe recolligant.* 11. *Horam conſiderationis obſeruent.* 19. *Inquirant, an Præfectus rerum ſpiritualium ſuo munere fungatur.* ibid. *Et an ſeruentur, quæ ſtatuta de confeſſionibus, viſitationibuſq; mulierum.* 21. *In exigendâ ratione conſcientiæ ſecretum ſeruent.* 15. *Vitiorum linguæ auctores inquirant, & puniant.* 20. *Caueant ne Noſtri, notitiâ per confeſſionem habitâ vti licere, doceant.* 21. *Conſultent priuſquàm de re aliquâ Prouinciali ſcribant.* 20. *In conſultationibus ordinariis aliquid legant ex regulis, &c.* 22. *Initio menſis conſultent de executione.* 23. *Quomodò*

modò gerere ſe debeant in manifeſtatione delicti. 89. *In dandâ facultate abſoluendi à reſeruatis.* 49. *Quomodò ipſi ab illis abſolui poſſunt.* 52 *Iuniorum ſcholaſticorum curam quo pacto exerceant.* 80. *Quæ circa bona Collegiis ſuis applicanda obſeruare debeant.* 12. *Quomodò de rebus alienandis informare.* 141. *Quo item modo contractus celebrare* 138 *A ſubditis exigere non poſſunt, vt ipſis confiteantur.* 45. *Nec vti notitiâ per confeſſionem habitâ.* 21. *Ædificare nihil poſſunt inconſulto Prouinciali.* 20. *Nec facultatem ſuis dare, vt ad proprios vſus ab externis accipiant.* 39

Superiores ſubinde mutandi. 13. *Eorum mutatio quo pacto cum Generali tractanda.* *ibid.*

T

Tertius annus probationis peractis ſtudiis, omnibus obeundus 23. *Qui illum acturi ſunt, de ſuis defectibus monendi.* 24. *Inſtructori ſuo confiteantur.* 28. *In iis quæ ad domeſticam diſciplinam ſpectant, à Rectore & Miniſtro pendent.* 29. *Quæ illis Bullæ oſtendi debeant.* 9. *Qui libri concedi.* 30. *Eorum regulæ, & inſtructio.* 31. &c. *De iis qui in tertio anno non proficiunt.* 25

V

Viatica Noſtris qualia eſſe debeant. 40

Viſitantis Prouincialem inſtructio. 59. 62

Vota eorum qui redeunt ad Societatem. 10

Votum peculiare continetur in promiſſione ingrediendi Societatem. 41

FINIS.

A01 1471019